J.K. ROWLING

LEGENDÁS ÁLLATOK

és MEGFIGYELÉSÜK

AZ EREDETI FORGATÓKÖNYV

J.K. ROWLING

LEGENDÁS ÁLLATOK és MEGFIGYELÉSÜK

AZ EREDETI FORGATÓKÖNYV

A KÖTETET ILLUSZTRÁLTA ÉS TERVEZTE
MINALIMA

Pottermore

from J.K. Rowling

Gordon Murray valóságos teremtménygyógyító és hős emlékére

TARTALOM

Legendás állatok és megfigyelésük: Az eredeti forgatókönyv

Köszönetnyilvánítás

Filmes szakkifejezések szótára

A stáb és a szereplők

A szerzőről

A kiadvány tervezéséről

1. JELENET

KÜLSŐ. VALAHOL EURÓPÁBAN, 1926-BAN. ESTE

Hatalmas, magányosan álló, lakatlan kastély képe bontakozik ki a sötétségből. Az épület előtti macskaköves tér ködbe és hátborzongató csöndbe burkolózik.

Öt aurort látunk. Felemelt kezükben varázspálca, a kastély felé közelednek, majd habozva megállnak. Azután egy ragyogó fehér robbanás elsöpri őket.

A kamera gyorsan megfordul: az aurorok szétszórva, mozdulatlanul hevernek egy nagy, ligetes park bejáratánál. Egy alak (GRINDELWALD) *háttal belép a képbe. Az élettelen testekkel nem törődve az éjszakai égre mered, közben a kamera a hold felé fordul.*

MONTÁZS: *1926-os varázslóújságok szalagcímeit látjuk, amelyek* GRINDELWALD *világszerte lezajlott támadásairól tudósítanak: GRINDELWALD ÚJRA LESÚJTOTT EURÓPÁBAN, SZIGORÚBB BIZTONSÁGI INTÉZKEDÉSEK a ROXFORTBAN, ERŐSÖDIK a VARÁZSLÓELLENES KÖZHANGULAT, HOL VAN GRINDELWALD?, KI VAN MÉG BIZTONSÁGBAN?* GRINDELWALD *súlyos fenyegetést jelent a varázslóközösségre – és nyoma veszett. Mozgó fényképek romba dőlt épületeket, tüzeket, sikoltozó áldozatokat mutatnak. A cikkek szaporán sorjáznak – világszerte folytatódik a hajtóvadászat* GRINDELWALD *után. Az utolsó cikkhez tartozó képen a Szabadság-szobor tűnik fel.*

ÁTTŰNÉS:

2. JELENET

KÜLSŐ. NEW YORKBA ÉRKEZŐ HAJÓ. MÁSNAP REGGEL

Ragyogó, derűs NewYork-i nap. Sirályok repkednek az ég alatt.

Egy nagy utasszállító hajó siklik el a Szabadság-szobor előtt. Utasok állnak a fedélzeti korlátoknál, izgatottan lesik a közeledő partot.

RÁKÖZELÍTÜNK egy alakra. Egy padon ül a fedélzeten, a hátát fordítja felénk. Ő GÖTHE SALMANDER *– cserzett bőrű, sovány, de szívós testalkatú férfi kopottas kék nagykabátban. A lába mellett viharvert barna bőrönd. A bőrönd egyik zárja hirtelen magától felpattan.* GÖTHE *gyorsan lehajol, és visszazárja.*

A bőröndöt az ölébe fekteti, fölé hajol, és suttog:

GÖTHE

Dougal, légy oly kedves, maradj nyugton. Mindjárt kiszállunk.

3. JELENET

KÜLSŐ. NEW YORK. NAPPAL

LÉGI FELVÉTEL New Yorkról.

4. JELENET

KÜLSŐ. HAJÓ / BELSŐ. VÁMVIZSGÁLATI CSARNOK. NEM SOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

GÖTHE *a kikötőhídon gyalogol lefelé a hömpölygő tömegben. Ráközelítünk a bőröndjére.*

VÁMTISZT *(képen kívül)*
Következő!

GÖTHE *vámvizsgálaton esik át. A kikötői csarnokban asztalok hosszú sora áll, mögöttük szigorú arcú amerikai vámtisztek. Egyikük* GÖTHE *igencsak megviselt brit útlevelét vizsgálja.*

VÁMTISZT
Szóval brit.

GÖTHE
Igen.

VÁMTISZT
Először jár nálunk?

GÖTHE
Igen.

VÁMTISZT (GÖTHE *bőröndjére mutatva)*
Van abban élelmiszer?

GÖTHE *(kezét a mellényzsebére helyezve)*
Nincs.

VÁMTISZT
Élő állat?

GÖTHE *bőröndjének zárja megint felpattan.* GÖTHE *lepillant rá, és sietve visszacsukja.*

GÖTHE

Meg kell javíttatnom. Öhm… nincs.

VÁMTISZT *(gyanakszik)*

Azért megnézem.

GÖTHE *a kettejük között álló asztalra fekteti a bőröndöt, és egy rézkapcsolót titokban MUGLIKÍMÉLŐ állásba fordít.*

A VÁMTISZT *maga felé fordítja a bőröndöt, felcsattintja a zárakat, és a fedelet kinyitva feltárja a bőrönd tartalmát: pizsama, térképek, egy újság, egy ébresztőóra, egy nagyító és egy hugrabugos sál. A* VÁMTISZT *eleget látott, lecsukja a bőröndöt.*

VÁMTISZT

Üdvözlöm New Yorkban!

GÖTHE

Köszönöm.

GÖTHE *elteszi az útlevelét, és felemeli a bőröndöt.*

VÁMTISZT

Következő!

GÖTHE *kimegy a vámvizsgálati csarnokból.*

5. JELENET

KÜLSŐ. UTCA A CITY HALL METRÓMEGÁLLÓ KÖZELÉBEN. ALKONY

Hosszú utca, tele egyforma barna homokkőből épült házakkal. Az egyik ház romos. Riporterek és fotósok falkája téblából az összedőlt épület előtt abban a reményben, hogy történik még valami, de nem túl lelkesek. Az egyik RIPORTER *a romok között sétálva egy zaklatott, középkorú férfival beszél.*

SZEMTANÚ

És olyan volt, mint… egy széllökés. Vagy mint egy… kísértet. De fekete. És… láttam a szemét. Fehéren világított.

RIPORTER *(az arcán közöny, kezében jegyzetfüzet)*

Fekete szél… ami néz.

SZEMTANÚ

Igen, egy alaktalan massza. És becsapódott, ott. Lebukott a föld alá. Esküszöm… eltűnt a földben az orrom előtt. Valamit most már

tenni kellene! Ahol ez a valami megjelenik, romba dől minden.

KÖZELI PERCIVAL GRAVESRŐL*, aki a romba dőlt ház felé tart.*

GRAVES: *elegáns, nagyon jóképű, kora középkorú férfi. Viselkedése élesen elüt a többi jelenlévőétől. Feszülten éber, sugárzóan magabiztos.*

FOTÓS *(halkan)*
Na? Van valami?

RIPORTER *(halkan)*
Fekete szél. Bla-bla…

FOTÓS
Valami légköri jelenség lehetett. Vagy elektromos.

GRAVES *felmegy a romos épület lépcsőjén. Élénk érdeklődéssel, figyelmesen szemléli a pusztítást.*

RIPORTER
Nem iszunk valamit?

FOTÓS
Á, nem ihatok. Meg kellett ígérnem Marthának.

A föld mélyéből bömbölés szűrődik fel.

FOTÓS *(képen kívül)*
Ez légköri dolog lesz.

Feltámad a szél, az épület körül kavarog, és vijjogó hang kíséri. Úgy tűnik, csak GRAVEST érdekli a dolog.

Hirtelen dörrenések sora hangzik fel az utcán. Mindenki a hang forrását keresi a tekintetével. Megreped egy fal, a romok rázkódni kezdenek, aztán valami földrengésszerűen kirobban, kitör az épületből, és végigszáguld az utca közepén. Mozgása zabolátlan, pusztító – emberek és autók repülnek szanaszét.

A titokzatos erő ezután felrepül a magasba, kavarogva átszáguld a városon, sikátorokba bukik le, hogy aztán megint felemelkedjen, végül lerepül egy metrómegállóba.

KÖZELI GRAVESRŐL, amint az utcai pusztítást szemléli.

6. JELENET

KÜLSŐ. NEW YORK-I UTCA. NAPPAL

Nézzük, ahogy GÖTHE *megy az utcán. Akaratlanul is Buster Keaton-i jelleg érződik rajta, mintha más ritmusban mozogna, mint a többi járókelő. Kezében cetlit szorongat a címmel, amit keres, de azért a tudós érdeklődésével figyeli a számára idegen környezetet.*

7. JELENET

KÜLSŐ. EGY MÁSIK UTCA, A CITY BANK BEJÁRATI LÉPCSŐJE. NAPPAL

GÖTHE *kiáltozásra lesz figyelmes, és közelebb megy az Új Salem Megőrzési Társaság gyűlésének résztvevőihez.*

MARY LOU BAREBONE – *csinos arcú, karizmatikus, hitbuzgó középnyugati nő,*

aki a puritánok öltözékének 1920-as évekbeli változatát viseli – egy kis emelvényen áll a City Bank bejárati lépcsősora előtt.

Mögötte egy férfi transzparenst emel a magasba, amin a szervezet emblémája látható: két kéz sárga és piros lángnyelvek között büszkén markol egy törött varázspálcát.

MARY LOU *(az összegyűlt sokaságnak)*

Ezt a nagyszerű várost az ember csodálatos találmányai ékesítik. Mozgóképszínház, automobil, távhangadó, villanyos lámpa! Oly sok minden bűvöl el minket!

GÖTHE *lelassítja lépteit, és úgy nézi* MARY LOU-T, *mint valami egzotikus állatot: rosszallás nélkül, puszta érdeklődéssel. A közelben álldogál* TINA GOLDSTEIN – *szemébe húzott kalapban, felhajtott gallérral. Hot dogot eszik, mustáros tőle a felső ajka.* GÖTHE *a gyűlés résztvevői között előrefurakodva véletlenül nekimegy* TINÁNAK .

GÖTHE

Bocsásson meg.

MARY LOU

Hanem ahol fényesség van, ott árnyék is van, barátaim. Valami settenkedik a városunkban. Pusztítva lecsap ránk, aztán eltűnik újra nyomtalanul.

JACOB KOWALSKI *ideges-félszegen közeledik az utcán összegyűltek felé. Rosszul szabott barna öltönyt visel, a kezében kopott barna bőrönd.*

MARY LOU *(képen kívül)*

Ez nem tréfa! Megtámadtak minket. Gyertek, harcoljatok velünk, az Új Salem-esekkel!

JACOB *átfurakszik az egybegyűltek között, és szintén elhalad* TINA *mellett.*

JACOB

Elnézést, szabad? Bemennék a bankba. Szabad lesz? Bemennék

a…

JACOB *megbotlik* GÖTHE *bőröndjében, és egy pillanatra eltűnik odalent.* GÖTHE *felsegíti.*

GÖTHE
Ne haragudjon. A bőröndöm.

JACOB
Nem történt semmi.

JACOB *továbbfurakszik, elmegy* MARY LOU *mellett, felkaptat a bank lépcsőjén.*

JACOB
Elnézést.

A kis felfordulás GÖTHÉRE *irányítja* MARY LOU *figyelmét.*

MARY LOU *(mézesmázosan,* GÖTHÉNEK*)*
Te! Barátom! Mi vett rá, hogy eljöjj ma ide?

GÖTHÉT *meghökkenti, hogy egyszerre a figyelem középpontjába került.*

GÖTHE
Ó, én csak erre jártam.

MARY LOU
Őrző kívánsz lenni? a szent igazságunk őrzője?

Rövid csend.

GÖTHE
Nem, hajtónak jobb vagyok.

VÁGÁS az emberekre, akik ki-be járnak a bank bejáratán.

Egy elegáns férfi tízcentes érmét pöccint oda a lépcsőn üldögélő koldusnak.

KÖZELI a tízcentesről, amint lassított felvételben pörögve repül.

MARY LOU *(képen kívül)*

Halljátok szavam! Figyelmeztetlek benneteket.

VÁGÁS két apró mancsra, *amelyek a fedél alatti résen kibújnak* GÖTHE *bőröndjéből.*

VÁGÁS a tízcentesre, *amint szépen csengve a lépcsőre esik.*

VÁGÁS a mancsokra, *amint a bőrönd rését feszegetik.*

MARY LOU

Nevessetek ki, ha mertek! *Boszorkányok élnek köztünk!*

MARY LOU *három fogadott gyermeke, a felnőtt* CREDENCE, CHASTITY *és a nyolcéves* MODESTY *röplapokat osztogat.* CREDENCE *feszültnek, zaklatottnak tűnik.*

MARY LOU *(képen kívül)*

Harcolnunk kell ellenük a gyermekeink érdekében, a jövőnk érdekében.
(GÖTHÉNEK)
Mit felelsz erre, barátom?

GÖTHE *felpillant* MARY LOU-RA, *de odébb megmozdul valami, és elvonja a figyelmét. Az orrontó furkász – egy kicsi, fekete bundájú állat, mely mintha a vakond és a kacsacsőrű emlős keresztezése lenne – épp azon igyekszik, hogy a koldus pénzzel teli kalapját behúzza a bank lépcsősorán álló egyik oszlop mögé.*

GÖTHE *riadtan pillant a bőröndjére.*

VÁGÁS a furkászra, amint a hasán lévő erszénybe söpri a koldus pénzét. A furkász felnéz, észreveszi, hogy GÖTHE *figyeli, így hát gyorsan besöpri a maradék érméket, aztán eldöcög, és beoson a bankba.*

GÖTHE *nekiiramodik.*

GÖTHE

Elnézést.

VÁGÁS MARY LOU-RA *– a nőt meghökkentette* GÖTHE *érdektelensége az ügy iránt.*

MARY LOU *(képen kívül)*

Boszorkányok élnek köztünk.

VÁGÁS TINÁRA*, aki elindul előre a tömegen keresztül, és gyanakodva néz* GÖTHE *után.*

8. JELENET

BELSŐ. A BANK ELŐCSARNOKA. PILLANATOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

Tágas, impozáns csarnok. Középen egy aranysárga pult mögül serény banktisztviselők szolgálják ki az ügyfeleket.

GÖTHE *a csarnokba érve csúszva lefékez, és körülnéz: keresi a furkászt. Öltözéke és viselkedése feltűnő jelenséggé teszi az elegáns New York-iak között.*

BANKI ALKALMAZOTT

Segíthetek, uram?

GÖTHE

Nem, köszönöm, én csak… csak várok.

GÖTHE *egy pad felé bök, majd odahátrál, és leül* JACOB *mellé.*

TINA *egy oszlop mögül figyeli* GÖTHÉT.

JACOB *(izgul)*
Üdv! Maga miért jött?

GÖTHE *kétségbeesetten pásztázza a csarnokot, a furkászt keresi.*

GÖTHE
Amiért maga.

JACOB
Sütödét akar nyitni hitelből?

GÖTHE *(forgolódik, nem figyel oda)*
Igen.

JACOB
Micsoda véletlen! Hát, akkor nyerjen a jobbik.

GÖTHE *megpillantja a furkászt: épp egy táskából csen ki pénzérméket.*

JACOB *kezet nyújt, de* GÖTHE *már felpattant.*

GÖTHE
Elnézést.

GÖTHE *elrohan. A padon viszont ottmarad utána egy nagy, ezüstszínű tojás.*

JACOB
Hé! Várjon, uram! Hé, uram!

GÖTHE *meg se hallja; csak az érdekli, hogy elkapja a furkászt.*

JACOB *a kezébe veszi a tojást, de ekkor kinyílik a bankigazgató irodájának ajtaja, és kikukkant rajta egy* TITKÁRNŐ.

JACOB
Ezt itt hagyta!

TITKÁRNŐ

Mr. Kowalski! Jöjjön, Mr. Bingley várja önt.

JACOB *zsebre teszi a tojást, igyekszik összeszedni magát, és elindul az igazgatói iroda felé.*

JACOB *(magának)*
Oké… Jól van.

VÁGÁS GÖTHÉRE*, aki próbálja feltűnés nélkül becserkészni a bankban portyázó furkászt. Mikor végre megpillantja az állatot, az épp egy hölgy cipőjéről szedi le a csillogó csatot, hogy aztán tovább folytassa kutatását fényes tárgyak után.*

GÖTHE *tehetetlenül nézi, hogy a furkász táskából táskába surranva gátlástalanul lopkod.*

9. JELENET

BELSŐ. BINGLEY IRODÁJA. PILLANATOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

JACOB *ott ül a makulátlan öltönyben feszítő, rátarti* MR. BINGLEY-VEL *szemben.* BINGLEY *a* JACOB *által benyújtott, sütödére vonatkozó üzleti tervet olvasgatja.*

Kínos csend. Ketyeg egy óra, és BINGLEY *motyog magában.*

JACOB *lenéz a zsebére – a tojás remegni kezdett benne.*

BINGLEY
Ön jelenleg… egy konzervgyárban dolgozik.

JACOB

Ott volt munka. Most jöttem csak haza, öööö, két éve.

BINGLEY

Hazajött…

JACOB

Európából, uram. Igen… tudja, az átvezényelt haderőnél szolgáltam.

JACOB *szemlátomást nagyon izgul, az „átvezényelt haderő” szavakat ásást mímelő mozdulattal kíséri, abban reménykedve, hogy a tréfával elősegítheti ügye kedvező elbírálását.*

10. JELENET

BELSŐ. A BANK EGY HÁTSÓ HELYISÉGE. PILLANATOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

Ismét a bankban tartózkodó GÖTHÉT *látjuk. A furkászt keresve egy bankpénztáros pultja előtti sorba keveredett. A nyakát nyújtogatva pislog a sor elején álló hölgy táskája felé.* TINA *egy oszlop mögül figyeli* GÖTHÉT.

VÁGÁS a pénzérmékre, amelyek kigurulnak egy pad alól.

VÁGÁS GÖTHÉRE*, aki meghallja a pénz csengését, és odapillantva apró mancsokat lát, amelyek sietve begyűjtik az érméket.*

VÁGÁS a furkászra, aki a pad alatt gubbaszt jól kitömött zsebbel, nagy vidáman. Azonban még mindig nem elégedett, és megakad a szeme egy kutya nyakörvén lógó fényes bilétán. Lassan, pimasz elszántsággal megindul, és

már nyújtja kis mancsait a bilétáért. A kutya morog rá, ugat.

GÖTHE *ott terem, ráveti magát a pad alatt búvó állatra. A furkász eliszkol, és átkecmereg a bankpénztáros pultján, így* GÖTHE *nem üldözheti tovább.*

11. JELENET

BELSŐ. BINGLEY IRODÁJA. PILLANATOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

JACOB *nagy büszkén kinyitja bőröndjét. Az válogatást tartalmaz saját készítésű süteményeiből.*

JACOB *(képen kívül)*
Íme.

BINGLEY
Mr. Kowalski…

JACOB
Csak kóstolja meg a pacskit. Isteni. A nagyanyám receptje. Narancshéjjal…

JACOB *felmutat egy pacskit…* BINGLEY-T *hidegen hagyja a sütemény.*

BINGLEY
Mr. Kowalski, a kölcsön folyósításához kellene valami biztosíték is.

JACOB
Biztosíték?

BINGLEY

Biztosíték.

JACOB *reménykedve a süteményeire mutat.*

BINGLEY

Ma már olyan gépek vannak, amelyekkel százával lehet sütni a fánkokat.

JACOB

Tudom. Tudom, de azok nem ilyen minőségűek. Ezek…

BINGLEY

A bank pénze nem veszhet el, Mr. Kowalski. Ég önnel!

BINGLEY *elutasító gesztusként megnyomja az asztalán álló csengőt.*

12. JELENET

BELSŐ. A BANK PULTJAI MÖGÖTTI TERÜLET. PILLANATOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

A furkász egy pénzeszsákokkal teli kocsin ül, és mohón pakolja erszényébe a zsákok tartalmát. Miközben GÖTHE *döbbenten nézi őt a rács túloldaláról, egy biztonsági őr eltolja a kocsit a folyosón.*

13. JELENET

BELSŐ. BANK, ELŐCSARNOK.
PILLANATOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

A lelombozódott JACOB *kilép* BINGLEY *irodájából. Dudorodó zsebe megremeg.* JACOB *riadtan elővészi a tojást, és körülnéz.*

VÁGÁS a furkászra. Az még mindig a kocsin ül, amit most betolnak egy felvonóba.

VÁGÁS JACOBRA*, aki most meglátja a tőle távolabb álló* GÖTHÉT.

JACOB
Hé! Elhagyott egy tojást! És most kel ki belőle valami.

GÖTHE *ide-oda kapkodja a szemét* JACOB *és a bezáródó liftajtó között, majd meghozza döntését:* JACOBRA *szegezi a pálcáját.* JACOB *a tojással együtt varázslatos módon az előcsarnokon keresztül* GÖTHÉHEZ *siklik. A következő pillanatban mindketten dehoppanálnak.*

TINA *hitetlenkedve nézi a jelenetet egy oszlop mögül.*

14. JELENET

BELSŐ. A BANK HÁTSÓ HELYISÉGE / LÉPCSŐHÁZ. NAPPAL.

GÖTHE *és* JACOB *egy szűk lépcsőházba hoppanálnak, ami levezet a bank páncélterméhez. Túl vannak tehát a pultokon és az őrökön.*

GÖTHE *óvatosan átveszi* JACOBTÓL *a repedező tojást, amiből kikel egy kis kék, kígyószerű madár – egy okkami.* GÖTHE *arcára csodálat ül ki, és hasonló reakciót várva* JACOBRA *néz.*

JACOB
Mi történik…

GÖTHE *a fiókával a kezében lassan elindul lefelé a lépcsőn.*

JACOB
De… Már megbocsásson…

JACOB *teljesen meg van zavarodva. Felnéz a lépcsőn a bank nagy csarnoka felé. Mikor megpillantja a közeledő* BINGLEY-T*, gyorsan lejjebb húzódik a lépcsőn.*

JACOB *(magának)*
Ott voltam… de itt lettem. Ott voltam. Emlékszem rá.

15. JELENET

BELSŐ. A BANK ALAGSORI, A PÁNCÉLTEREMHEZ VEZETŐ FOLYOSÓJA. NAPPAL

JACOB *SZEMSZÖGE:* GÖTHE *guggol, kinyitja a bőröndjét. Óvatosan belerakja az okkamit, közben szeretetteljesen suttog.*

GÖTHE
Befelé szépen.

JACOB *(képen kívül)*

Uram?

GÖTHE

Ne. Maradjatok veszteg. Csitulj, Dougal, ne kelljen lemennem.

JACOB *elindul a folyosón, közben* GÖTHÉRE *bámul.*

Egy különös zöld teremtményt pillantunk meg, amint kíváncsian kidugja a fejét GÖTHE *mellényzsebéből: botsáskaszerű, ugyanakkor leveles gallyra is emlékeztet. Ő* PICKETT*, a bólintér.*

GÖTHE

Ne akard, hogy lemenjek.

GÖTHE *felpillantva meglátja a furkászt. Az állat a csukott páncélajtón át bepréseli magát a páncélterembe.*

GÖTHE

Szó se lehet róla!

GÖTHE *előhúzza és a páncélajtóra szegezi pálcáját.*

GÖTHE

Alohomora!

Látjuk, amint a páncélajtó zárjai, csapjai megmozdulnak.

BINGLEY *megjelenik a folyosó végén, épp mikor nyílni kezd a páncélajtó.*

BINGLEY *(JACOBNAK)*

Á, szóval úgy döntött, ellopja magának a pénzt.

BINGLEY *rácsap a falra szerelt gombra. Megszólal a riasztó.* GÖTHE *céloz a pálcájával…*

GÖTHE

Petrificus totalus!

BINGLEY *megmerevedik, és hanyatt eldől, mint egy fatörzs.* JACOB *nem akar hinni a szemének.*

JACOB
Mr. Bingley!

A páncélterem ajtaja szélesre tárul.

BINGLEY *(bénultan motyog)*
Kowalski…

GÖTHE *besiet a páncélterembe. Ott találja a furkászt nyitott széfdobozok százai között egy nagy rakás pénz tetején ülve. Az állat dacosan néz* GÖTHÉRE*, miközben megpróbál betuszkolni degeszre tömött erszényébe még egy aranyrudat.*

GÖTHE
Na ne…

GÖTHE *biztos kézzel megragadja a furkászt, fejjel lefelé felemeli, és a két hátsó lábánál fogva rázni kezdi. Az állat erszényéből hihetetlen mennyiségű értéktárgy potyog ki. Az erszény mintha sose akarna kiürülni.*

GÖTHE *(a furkásznak)*
Nem… ne csináld!

JACOB *hitetlenkedve pillant körbe, émelyeg a félelemtől.*

Konfliktusuk dacára GÖTHE *szemlátomást kedveli a furkászt. Mosolyogva csiklandozza meg az állat hasát, amivel újabb kincseket csal ki belőle.*

Szapora léptek zaja hallatszik a lépcső felől. Fegyveres őrök futnak lefelé, és érkeznek a páncélterem folyosójára.

JACOB *(rémülten)*
Jaj, ne… Ne… Ne lőjenek! Ne lőjenek!

GÖTHE *megragadja* JACOBOT*, és a furkásszal meg a bőrönddel együtt dehoppanálnak.*

16. JELENET

KÜLSŐ. NÉPTELEN MELLÉKUTCA A BANK MELLETT. NAPPAL

GÖTHE *és* JACOB *egy mellékutcába hoppanálnak. A bankból kihallatszik a riasztócsengők zaja; a mellékutca torkolata felé nézve látjuk, hogy tömeg verődik össze, és rendőrök érkeznek.*

TINA *kisiet a bankból, lenéz. Meglátja* GÖTHÉT*, aki épp visszatuszkolja a furkászt a bőröndbe, és* JACOBOT*, aki egy fal mellett lapul.*

JACOB
Áááá!

GÖTHE
Utoljára mondom, te enyvesmancsú zsivány: nem nyúlhatsz ahhoz, ami nem a tied!

GÖTHE *bezárja a bőröndöt, aztán* JACOBHOZ *fordul.*

GÖTHE
Borzasztóan sajnálom.

JACOB
Mi az ördög ez?

GÖTHE
Ne törődjön vele, uram. Ne haragudjon, de sajnos túl sokat látott.

Arra kérem, hogy álljon itt… Egy perc alatt végzünk.

JACOB

Jó, persze.

GÖTHE *a pálcája után kotorászva hátat fordít* JACOBNAK. JACOB *kihasználja az alkalmat, felkapja a bőröndjét, és* GÖTHE *felé csap vele, aki az ütéstől a földre kerül.*

JACOB

Bocsánat…

JACOB *úgy eliszkol, mintha az életét fenyegetné veszély.*

GÖTHE *pár másodpercig a fejét fogja, közben* JACOB *után néz, aki végigsiet a mellékutcán, és eltűnik a tömegben.*

GÖTHE

A patvarba…

TINA *tűnik fel a mellékutcában. Határozott léptekkel közeledik.* GÖTHE *összeszedi magát, fogja a bőröndjét, és úgy téve, mintha mi sem történt volna, elindul* TINÁVAL *szemben. Mikor egymás mellé érnek,* TINA *megragadja* GÖTHE *könyökét, és dehoppanál.*

17. JELENET

KÜLSŐ. SZŰK SIKÁTOR a BANKKAL SZEMKÖZT. NAPPAL

GÖTHE *és* TINA *egy keskeny, téglafalakkal határolt sikátorba hoppanálnak. A*

távolból még mindig halljuk a rendőrségi szirénákat.

TINA *feldúltan és kifulladva kérdőre vonja* GÖTHÉT.

TINA
Kicsoda maga?

GÖTHE
Bocsánat, de…

TINA
Ki maga?

GÖTHE
Göthe Salmander. És kegyed?

TINA
Mi az a bőröndjében?

GÖTHE
A furkászom.
(rámutat a hot dogból származó mustárra TINA *felső ajkán)*
Bocsánat, de van valami a…

TINA
Deliverance Dane szerelmére, miért engedte el?

GÖTHE
Nem akartam elengedni. Javíthatatlan. Ha meglát valami fényeset, azonnal…

TINA
Nem akarta?

GÖTHE
Nem.

TINA
Keresve se találhatott volna rosszabb időpontot. Egy válsághelyzet közepén vagyunk! Beviszem magát.

GÖTHE

Bevisz? Hova visz be?

TINA *előveszi a hivatali igazolványát. Azon a mozgó arcképe látható, valamint az Egyesült Államok címerállatának, a sasnak a képe, és a MACUSA felirat.*

TINA
Az Amerikai Varázslókongresszusnak dolgozom.

GÖTHE *(feszeng)*
Szóval a MACUSA-tól jött. Mi maga, valami nyomozóféle?

TINA *(habozva)*
Aha.

Gyorsan visszadugja az igazolványt a kabátzsebébe.

TINA
Legalább elintézte a magnixet, ugye?

GÖTHE
A mit?

TINA *(türelmét vesztve)*
A magnixet. A magnixet! A varázstalant!

GÖTHE
Ja… Mi muglinak hívjuk őket.

TINA *(most már kezd nagyon aggódni)*
Ugye kitörölte az emlékeit? A bőröndös magnixnek.

GÖTHE
Öhm…

TINA *(döbbenten)*
3A-sértés, Mr. Salmander. Be kell vinnem.

Karon fogja GÖTHÉT, *és újfent dehoppanálnak.*

18. JELENET

KÜLSŐ. BROADWAY. NAPPAL

Faragványokkal gazdagon díszített, hihetetlenül magas felhőkarcoló egy forgalmas utca sarkán – ez a Woolworth-ház.

GÖTHE *és* TINA *a Broadwayen siet az épület felé.* TINA *a kabátja ujjánál fogva vezeti, majdhogynem vonszolja* GÖTHÉT.

TINA

Jöjjön!

GÖTHE

Bocsánat, de nekem most más dolgom lenne.

TINA

Hát, sajnos el kell halasztania.

TINA *határozottan kormányozza* GÖTHÉT *a forgalmas utcán.*

TINA

Egyáltalán, miért jött New Yorkba?

GÖTHE

Egy születésnapi ajándékért.

TINA

Londonban nem kapta volna meg?

Megérkeznek a Woolworth-ház bejáratához. Dolgozók jönnek ki-be egy nagy forgóajtón.

GÖTHE

Nem, mert foltos golymókot csak egy ember tenyészt a világon, és ő New Yorkban lakik.

TINA *egy oldalsó ajtó felé irányítja* GÖTHÉT, *aminél egyenruhás-köpenyes férfi áll őrt.*

TINA *(az őrnek)*

3A-sértőt hoztam.

Az őr azonnal kinyitja az ajtót.

19. JELENET

BELSŐ. A WOOLWORTH-HÁZ ELŐCSARNOKA. NAPPAL

Egy átlagos, 1920-as évekbeli irodaház előcsarnoka. Csevegő emberek jönnek-mennek benne.

TINA *(képen kívül)*

Hé! Csak hogy tudja: New Yorkban ma már tilos a varázslények tenyésztése. Egy éve bezárattuk annak az embernek a boltját.

A KAMERA MEGFORDUL, így látjuk, amint TINA *és* GÖTHE *belépnek az ajtón. Érkezésükkor az egész előcsarnok mágikusan átalakul a Woolworth-házból az Amerikai Egyesült Államok Varázslókongresszusának (MACUSA) székházává.*

20. JELENET

BELSŐ. A MACUSA ELŐCSARNOKA. NAPPAL

GÖTHE *SZEMSZÖGE: Felmennek egy széles lépcsőn, és beérnek a központi lobbiba, ami egy impozánsan tágas csarnok képtelenül magas, boltozatos mennyezettel.*

A magasban egy hatalmas, többlapos, csupa fogaskerék óraszerűség függ, rajta a felirat: VARÁZSLELEPLEZÉSI VESZÉLYSZINT. A mutató a SÚLYOS: ISMERETLEN TEVÉKENYSÉG feliratra mutat. A szerkezet mögött egy méltóságteljes boszorkány impozáns portréja függ: ő SERAPHINA PICQUERY, *a MACUSA elnöke.*

A csarnokban baglyok röpködnek, és az 1920-as évek divatja szerint öltözött boszorkányok és varázslók végzik szorgalmasan a munkájukat. TINA *keresztülvezeti az ámuló* GÖTHÉT *a nyüzsgésen. Elhaladnak egy széksor mellett, ahol varázslók üldögélnek, arra várva, hogy egy házimanó bonyolult, tollas gépezetével kifényesítse a pálcájukat.*

GÖTHE *és* TINA *egy felvonóhoz érnek. A fülke ajtaja kinyílik, és feltűnik* RED, *a*

liftes kobold.

RED
Nahát, Goldstein!

TINA
Helló, Red.

TINA *betuszkolja* GÖTHÉT *a liftbe.*

21. JELENET

BELSŐ. LIFT. NAPPAL

TINA (REDNEK)
Kiemelt Nyomozások Osztálya.

RED
Úgy tudtam, hogy magát…

TINA
Kiemelt Nyomozások Osztálya! Egy 3A-sértőt hoztam!

RED *egy hosszú, kampós végű bottal megnyom egy magasan elhelyezett gombot. A lift elindul lefelé.*

22. JELENET

BELSŐ. KIEMELT NYOMOZÁSOK OSZTÁLYA. NAPPAL

KÖZELI egy újságról, a New York-i Szellemről, és egy szalagcímről: a VARÁZSZAVAROK VARÁZSTITOKSÉRTÉS VESZÉLYÉT HORDOZZÁK.

A szervezet legmagasabb rangú aurorjai komoly eszmecserét folytatnak. Jelen van GRAVES *– a kezében újság, az arcán vágások és horzsolások a különös lénnyel való előző esti találkozás emlékeként – és maga* SERAPHINA PICQUERY *elnöknő is.*

MADAM PICQUERY
A Nemzetközi Szövetség delegációt akar küldeni. Grindelwald európai támadásaihoz kötik a dolgot.

GRAVES
Én ott voltam. Ez egy bestia. Nincs ember, aki képes lenne arra, amit ez művel, elnök asszony.

MADAM PICQUERY *(képen kívül)*
Akármivel van dolgunk, egyértelmű, hogy meg kell állítani. Megrémíti a magnixeket. És a magnixek, hogyha félnek, akkor támadnak. Ebből lelepleződés lehet. És abból háború.

Lépteket hallva a tanácskozók megfordulnak, és meglátják TINÁT, *aki félszegen közeledik,* GÖTHÉT *vezetve.*

MADAM PICQUERY *(fékezi ingerültségét)*
Tisztáztuk az itteni pozícióját, Miss Goldstein.

TINA *(ijedt)*
Igen, elnök asszony, de egy…

MADAM PICQUERY
Maga már nem auror.

TINA

Tudom. De elnök asszony, egy…

MADAM PICQUERY

Goldstein…

TINA

Egy kisebb incidens történt…

MADAM PICQUERY

Jelenleg minden kapacitásunkat leköti egy nagyobb incidens. Kifelé!

TINA *(megsemmisülve)*

Értettem.

TINA *a lift felé tereli a szórakozott* GÖTHÉT. GRAVES *utánuk néz. Úgy fest, csak benne van együttérzés.*

23. JELENET

BELSŐ. ALAGSOR. NAPPAL

A lift gyorsan ereszkedik a mély aknában.

A kinyíló fülkeajtón túl zsúfolt, levegőtlen, ablaktalan alagsori helyiség tárul fel. Döbbenetes a kontraszt az előbb látott helyiséggel. Nyilvánvaló, hogy erre a helyre a legreménytelenebb eseteket száműzik.

TINA *elvezeti* GÖTHÉT *vagy száz magától dolgozó írógép mellett, amelyek fölött üvegcsövek kusza rengetegét látjuk.*

Mikor egy írógép végez egy feljegyzéssel vagy egy űrlappal, a papír origami patkánnyá hajtogatja magát, és képen kívül a megfelelő csőben felszalad a rendeltetési helyére. Két ilyen patkány összeütközik, verekedni kezdenek, és apró fecnikre tépik egymást.

TINA *a helyiség egyik sivár sarka felé tart. Lógó tábla hirdeti: PÁLCAENGEDÉLY HIVATAL.*

GÖTHE *átbújik a tábla alatt.*

24. JELENET

BELSŐ. PÁLCAENGEDÉLY HIVATAL. NAPPAL

A Pálcaengedély Hivatal alig nagyobb egy szekrénynél. Halmokban hevernek a pálcaengedély-igényléseket tartalmazó felbontatlan levelek.

TINA *megáll egy íróasztal mögött, leveszi a kabátját és a kalapját. Úgy próbálja helyreállítani megtépázott tekintélyét* GÖTHE *előtt, hogy fontoskodva rakosgatni kezdi a papírokat.*

TINA
Van már pálcaengedélye? Merthogy az külföldieknek kötelező.

GÖTHE *(hazudik)*
Hetekkel ezelőtt igényeltem levélben.

TINA *(ráül az íróasztalra, és egy csíptetős írótáblára jegyzetelget)*
Salmander…
(nagyon gyanús neki GÖTHE*)*
És most járt Egyenlítői-Guineában?

GÖTHE

Egyéves terepmunkán vagyok túl. Könyvet írok a legendás lényekről.

TINA

Kiirtási útmutatót ír?

GÖTHE

Nem. A könyvben azt magyarázom el, hogy ezeket a lényeket védeni kell, nem pedig irtani.

ABERNATHY *(képen kívül)*

GOLDSTEIN! Merre van? Itt van? GOLDSTEIN!

TINA *bebújik az íróasztala mögé, amit* GÖTHE *mulatságosnak talál.*

ABERNATHY, *egy fontoskodó mitugrász, belép. Rögtön rájön, hol bujkál* TINA.

ABERNATHY

Goldstein!

TINA *lassan, bűntudatosan feláll az asztal mögül.*

ABERNATHY

Megint beszemtelenkedett a nyomozócsoporthoz?

TINA *védekezni akar, de* ABERNATHY *folytatja.*

ABERNATHY

Merre volt?

TINA *(kínban)*

Tessék?

ABERNATHY (GÖTHÉNEK)

Hol találkoztak?

GÖTHE

Velem?

GÖTHE TINÁRA *pillant, aki kétségbeesett arccal rázza a fejét.* GÖTHE *hallgat – ki nem mondott szövetség köttetett közte és* TINA *között.*

ABERNATHY *(bosszantja, hogy nem tudott meg semmit)*
Felteszem, megint az Új Salem-esek után járt.

TINA
Ugyan dehogy, uram.

Feltűnik GRAVES. ABERNATHY *azonnal átvált alázatos üzemmódba.*

ABERNATHY
Jó napot kívánok, Mr. Graves!

GRAVES
Jó napot, öö… Abernathy.

TINA *előrelép, hogy beszélhessen* GRAVESSZEL.

TINA *(szinte hadar, annyira szeretné, hogy meghallgassák)*
Mr. Graves, kérem, ez az úr Mr. Salmander. Van nála egy varázslény, ami kiszabadult, és felforgatott egy bankot.

GRAVES
Lássuk azt a jószágot.

TINA *megkönnyebbülten felsóhajt. Végre valaki hisz neki.* GÖTHE *szólni szeretne – rémültebbnek tűnik, mint azt egy furkász indokolná –, de* GRAVES *leinti.*

TINA *színpadias mozdulattal egy asztalra helyezi a bőröndöt, majd felhajtja a fedelét. Döbbenten látja, mi van a bőröndben.*

VÁGÁS a bőrönd tartalmára – rengeteg sütemény.

GÖTHE *idegesen közelít. Mikor meglátja, mi van a bőröndben, egyenesen megrémül.* GRAVES *kissé értetlenül néz, aztán somolyog –* TINA *tehát már megint hibázott.*

GRAVES

Tina…

GRAVES *elmegy.* GÖTHE *és* TINA *egymásra merednek.*

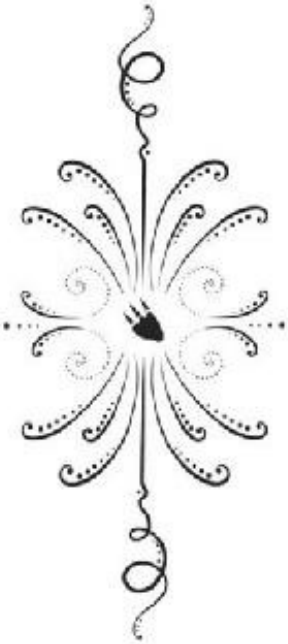

25. JELENET

KÜLSŐ. UTCA A LOWER EAST SIDE-ON. NAPPAL

JACOB, *kezében a bőrönddel, a forgalmas utcán gyalogol. Kézi targoncákat, kopott kis boltokat és bérházakat látunk.* JACOB *újra meg újra nyugtalan pillantást vet hátra a válla fölött.*

26. JELENET

BELSŐ. JACOB SZOBÁJA. NAPPAL

Szűk, piszkos szoba, benne néhány kopott bútor.

KÖZELI a bőröndről, mikor JACOB az ágyra dobja. JACOB felnéz a nagyanyja falon függő portréjára.

JACOB
Sajnálom, nagyi.

JACOB *leül az asztalhoz, a karjára hajtja fejét. Le van törve és fáradt. A háta mögött felpattan a bőrönd egyik zárja.* JACOB *megfordul…*

Leül az ágy szélére, és szemügyre veszi a bőröndöt. Most a másik zár is magától kinyílik. A bőrönd rázkódni kezd, és dühös állathangok szűrődnek ki belőle. JACOB *lassan elhátrál tőle.*

Aztán félve a bőrönd fölé hajol… a fedél hirtelen felcsapódik, és a bőröndből kiugrik egy loboncos futkár – egy patkányszerű lény, hátán a tengeri rózsa tapogatókarjaira emlékeztető kinövésekkel. JACOB *viaskodik vele, két kézzel markolva próbálja távol tartani magától.*

Visszatérünk a bőröndre, ami ismét kitárul: egy láthatatlan lény tör ki belőle. A valami előbb a mennyezetnek ütközik, azután az ablakot kitörve elmenekül.

A futkár támad, és megharapja JACOB *nyakát.* JACOB *átesik a bútorokon, és a földre zuhan.*

A szoba vadul remeg, a fal, amelyen a nagymama képe lóg, megrepedezik, majd felrobban, miközben képen kívül további lények szöknek ki a bőröndből.

27. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMÁNAK NAGYTERME. NAPPAL. MONTÁZS.

Komor fatemplom elsötétített ablakokkal és magas karzattal. MODESTY *az ugróiskola egy változatát játssza krétával rajzolt mezőkön ugrálva.*

MODESTY

Szép mama, jó mama
boszorkányra les,
Szép mama, jó mama
banyákat keres,
Jó mama, szép mama
sok banyát talál,
Jó mama azt mondja,
mindre halál vár!

Miközben a kislány énekel, látszik, hogy a templom tele van a szekta holmijaival: MARY LOU *kampányát népszerűsítő szórólapokat és egy nagyobb méretű boszorkányellenes transzparenst látunk.*

28. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMÁNAK NAGYTERME. NAPPAL

Galamb burrog a magasban, egy ablak párkányán. CREDENCE *előlép, felbámul, majd gépiesen tapsol egyet. A galamb elrepül.*

Követjük CHASTITYT*, aki átvág a templomon, és kitárja az utcára nyíló nagy, kétszárnyú ajtót.*

29. JELENET

KÜLSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMÁNAK HÁTSÓ UDVARA. NAPPAL

CHASTITY *kilép a templomból, és megkongatja az étkezéshez hívó harangot.*

30. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMÁNAK NAGYTERME. NAPPAL

MODESTY *tovább ugróiskolázik.* CREDENCE *megáll, a kislány mellett elnéz az ajtó felé.*

MODESTY

Fűtsünk alá,
máglyán égjen el,
Lógjon a fán,
nyakán kötéllel.

Kisgyerekek vonulnak be a templomba.

IDŐMÚLÁS:

Barna levest osztanak a gyerekeknek, akik tolakodva igyekeznek sorra kerülni. MARY LOU *kötényben, elégedett arccal sétál a gyerekek között.*

MARY LOU
Mielőtt esztek, vegyétek át a szórólapjaitokat!

Sok gyerek CHASTITYHEZ *fordul, aki kimért-pedánsan osztogatja a szórólapokat.*

IDŐMÚLÁS:

MARY LOU *és* CREDENCE *levest osztanak.* CREDENCE *figyelmesen megnéz minden arcot.*

Egy FIÚCSKA *kerül sorra, akinek anyajegy van az arcán.* CREDENCE *abbahagyja az ételosztást, és rábámul.* MARY LOU *finoman megérinti a* FIÚCSKA *arcát.*

FIÚCSKA
Ez boszorkányjegy, asszonyom?

MARY LOU
Nem. Semmi baj.

A FIÚCSKA *fogja a levesét, és elmegy.* CREDENCE *utánabámul, miközben folytatják az ételosztást.*

31. JELENET

KÜLSŐ. FORGALMAS UTCA A LOWER EAST SIDE-ON. DÉLUTÁN

KÖZELI egy parókás pörgencsről. A kis kék teremtmény – fején a helikopter rotorjához hasonló szárnyak vannak – az utca fölött, a magasban repül.

TINA *és* GÖTHE *az utcán gyalogolnak.* TINA *viszi a bőröndöt.*

TINA *(a sírás kerülgeti)*
Nem értem, hogy miért nem amneziálta azt az embert! Ha ebből vizsgálat lesz, végem van!

GÖTHE
Magát miért büntetnék meg? Hiszen én voltam…

TINA
Mert eltiltottak az Új Salem-esektől.

A pörgencs elrepül a fejük fölött. GÖTHE *megpördül, rémülten bámul utána.*

TINA
Ez meg mi volt?

GÖTHE
Öhm… csak egy lepke. Egy nagy lepke.

TINA *él a gyanúperrel, hogy nem kapott őszinte választ. Egy sarkon befordulva egy megrongálódott ház előtt kisebb tömeget pillantanak meg. Sokan kiáltoznak, mások az épület kiürítésén fáradoznak. A csődület közepén egy* RENDŐR *áll, felháborodott bérlők veszik körül.*

NEM KAPCSOLÓDÓ VÁGÁS:

GÖTHE *és* TINA *megkerülik a tömeget. Hátul egy félrészeg* CSÖVES *igyekszik felhívni magára a* RENDŐR *figyelmét.*

RENDŐR
Hé! Csendesebben! Vallomást veszek fel.

HÁZIASSZONY

Nincs ezen mit nyomozni. Gázrobbanás volt. A gyerekeket egyelőre nem viszem vissza, az biztos.

RENDŐR

Ne haragudjon, hölgyem, nincs gázszag.

CSÖVES *(részegen)*

Ez nem gáz volt, biztos úr, én láttam. Ez egy hatalmas nagy… óriási, vízilószerű…

TINA *felnéz a romos épületre, és nem veszi észre, hogy* GÖTHE *előhúzza, és a csövesre szegezi pálcáját.*

CSÖVES

…gáz. Gáz volt.

A tömegből többen egyetértenek vele.

TÖMEG

Gáz… Gáz volt!

TINA *megint megpillantja a pörgencset.* GÖTHE *kihasználja, hogy a nő nem figyel rá, és a fémlépcsőn felszaladva eltűnik a romos bérházban.*

32. JELENET

BELSŐ. JACOB SZOBÁJA. DÉLUTÁN

GÖTHE *belép* JACOB *szobájába, megtorpan és körülnéz. A helyiség romhalmazzá vált. Lábnyomok, összetört bútorok, kitört ablakok. Mi több: jókora lyuk tátong a homlokzati falon – valami utat robbantott magának az*

utca felé. A sarokból JACOB *nyöszörgését halljuk.*

33. JELENET

KÜLSŐ. A BÉRHÁZ UTCÁJA. DÉLUTÁN

VÁGÁS TINÁRA, *amint körülnéz, és rádöbben, hogy* GÖTHE *eltűnt.*

34. JELENET

BELSŐ. JACOB SZOBÁJA. DÉLUTÁN

GÖTHE *ott guggol* JACOB *mellett, aki nyöszörögve, csukott szemmel fekszik a hátán.* GÖTHE *igyekszik megvizsgálni egy kis piros harapást a férfi nyakán, de* JACOB *öntudatlanul védekezik, ellöki őt.*

TINA *(képen kívül)*
Mr. Salmander!

VÁGÁS TINÁRA, *aki felfelé siet a lépcsőn* JACOB *házában.*

VÁGÁS GÖTHÉRE, *aki sebtében javítóbűbájt végez. A szobában minden visszanyeri eredeti állapotát, és a ház falán tátongó lyuk is eltűnik, épp mielőtt* TINA *belép a szobába.*

35. JELENET

BELSŐ. JACOB SZOBÁJA. DÉLUTÁN

TINA *berohan a szobába, és ott találja* GÖTHÉT, *aki az ágy szélén ül megjátszott ártatlansággal és nyugalommal: higgadtan becsukja bőröndje zárjait.*

TINA
Ki volt nyitva?

GÖTHE
Csak résnyire.

TINA
Megint kiszökött az a nyavalyás furkász?

GÖTHE
Öö… Lehetséges.

TINA
Akkor keresse!

JACOB *felnyög.*

TINA *elejti* JACOB *bőröndjét, és odasiet a sérült férfihoz.*

TINA *(*JACOBRÓL *beszél, aggódik)*
Vérzik a nyaka. Megsérült! Magnix úr, térjen magához.

Mivel TINA *hátat fordít neki,* GÖTHE *elindul az ajtó felé.* TINA *hirtelen felsikolt, mivel a futkár kiront egy szekrény alól, és ráakaszkodik a karjára.* GÖTHE *megpördül, a farkánál fogva elkapja az állatot, és besuvasztja a bőröndbe.*

TINA

Mercy Lewis, ez micsoda?!

GÖTHE

Nem kell félni tőle. Ez csak egy… csak egy futkár.

Egyikük se veszi észre, hogy JACOB *kinyitotta a szemét.*

TINA

Mi van még a bőröndben?

JACOB *(felismerve* GÖTHÉT*)*

Maga?

GÖTHE

Helló!

TINA

Nyugalom, Mr.…

JACOB

Kowalski… Jacob…

TINA *kezet ráz* JACOBBAL.

GÖTHE *emeli a pálcáját.* JACOB *összehúzódik félelmében, és belekapaszkodik* TINÁBA*, aki védelmezően eltakarja.*

TINA

Nem amneziálhatja! Szükség van rá tanúként.

GÖTHE

Már megbocsásson, de fél New Yorkon át szapult engem, amiért nem tettem meg.

TINA

Megsérült. Nézzen csak rá!

GÖTHE

Ugyan már, a futkárharapás nem veszélyes.

GÖTHE *elteszi a pálcáját.* JACOB *odahány a sarokba.* TINA *hitetlenkedve néz*

GÖTHÉRE.

GÖTHE

Kicsit komolyabb tünetei vannak a szokásosnál. De ha nagy baj lenne… akkor…

TINA

Akkor?

GÖTHE

Akkor lángcsóva törne elő a végbeléből.

JACOB *rémülten kap a nadrágja hátsó részéhez.*

TINA

Hát ez gyönyörű! Pazar!

GÖTHE

Két nap alatt el kell múlnia. Tarthatom addig, ha kell.

TINA

„Tarthatja”? Nem „tartjuk” őket, Mr. Salmander! Tud maga bármit is az amerikai varázslóközösségről?

GÖTHE

Pár dolgot tudok, igen. Például tudom, hogy elég furcsán viszonyulnak a varázstalanokhoz. Nem barátkozhatnak és házasodhatnak, ami azért abszurdum.

JACOB *tátott szájjal hallgatja a beszélgetést.*

TINA

Hozzámenni, ehhez? Mindketten velem jönnek.

GÖTHE

Nem értem, miért kéne magával mennem.

TINA *megpróbálja talpra állítani a kába* JACOBOT.

TINA

Segítsen!

GÖTHE *kötelességének érzi, hogy segítsen.*

JACOB

Álmodom, ugye? Igen… Nem voltam a bankban. Ez csak egy rémálom, ugye?

TINA

Igen, mindkettőnknek az.

TINA *és* GÖTHE *dehoppanálnak* JACOBBAL.

A kamera JACOB *nagymamájának fotója felé fordul, ami már újra ott lóg a falon. A fotó megremeg, aztán leesik a földre, és láthatóvá válik, hogy mögötte egy üreg van a falban – az üregben pedig ott ül a furkász.*

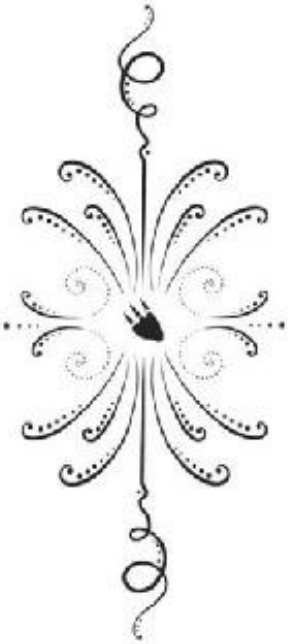

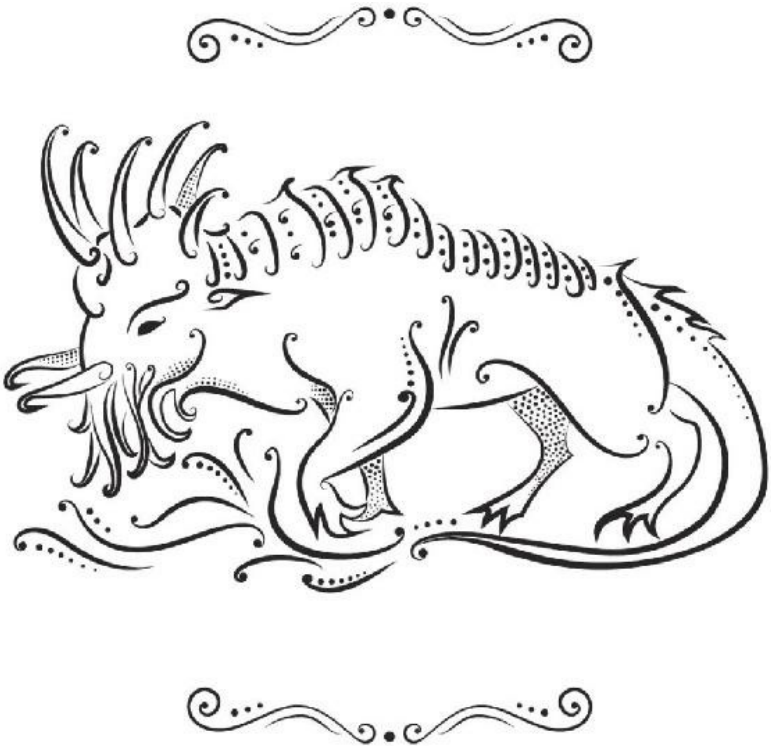

36. JELENET

KÜLSŐ. UPPER EAST SIDE. DÉLUTÁN

Egy kisfiút, aki jókora nyalókát szorongat, az apja kézen fogva vezet a népes utcán. Mikor elhaladnak egy gyümölcsös taliga mellett, egyszerre felemelkedik egy alma, és lebegve a kisfiú mellé szegődik. A kisfiú csodálkozva nézi az almát, amit falatonként eszeget valami láthatatlan. Elszontyolodik, amikor ugyanaz a valami kikapja a kezéből a nyalókát.

Egy újságosnál az egyik hirdetéshez tartozó képen kinyílik a hölgy szeme. Aztán láthatóvá válnak egy a képbe olvadó, álcázott lény körvonalai. A lény leválik a poszterről, és ismét láthatatlanná válva elindul az utcán. Csak a mancsában tartott, lebegőnek tűnő nyalóka jelzi, merre jár. Egy kutya megugatja, mire a lény rohanni kezd, újságtartókat borít fel, kerékpárosokat és autósokat ijeszt meg.

VÁGÁS egy áruház tetejére. Egy kis padlásablak mögött vékony kék farok kígyózik. Hirtelen megremeg az egész épület, és tetőcserepek hullanak, mert a lény robbanásszerűen megnő, kitölti a padlásteret.

37. JELENET

BELSŐ. SHAW-TORONY, SZERKESZTŐSÉG. ALKONYAT

Egy médiabirodalom csillogó-villogó art deco központja. Egy külső irodában újságírók hada szorgoskodik.

Kinyílik egy liftajtó, és LANGDON SHAW *siet ki izgatottan a fülkéből, nyomában az Új Salem-esek.* LANGDONNÁL *térképek, régi könyvek és egy marék fénykép van.*

MARY LOU *higgadt,* CHASTITY *félénk,* MODESTY *izgatott, érdeklődő.* CREDENCE *nyugtalannak tűnik – nem szereti a tömeget.*

LANGDON

Nos tehát: ez itt a szerkesztőség.

LANGDON *lelkesen körbefordul, meg akarja mutatni az Új Salem-eseknek, hogy ő itt a főnökök közé tartozik.*

LANGDON

Jöjjenek!

LANGDON *keresztülmegy a helyiségen, és odaszól egy-egy ott dolgozónak.*

LANGDON

Szervusz, hogy vagy? Utat Barebone-éknak! Lapzárta. Most rakják össze a lapokból a lapot, ahogy mondjuk.

Az újságírók titkon megmosolyogják LANGDONT, *aki az egyterű iroda túlsó végében nyíló kétszárnyú ajtó felé vezeti a kis csapatot.* ID. HENRY SHAW *titkára,* BARKER *rosszat sejtve feláll.*

BARKER

Mr. Shaw… Uram, itt van a szenátor.

LANGDON

Nem érdekel, Barker. Beszélnem kell apámmal.

LANGDON *elrobog* BARKER *mellett.*

38. JELENET

BELSŐ. ID. SHAW PENTHOUSE IRODÁJA. ALKONYAT

Tágas, impozáns iroda pazar kilátással a városra. A sajtómágnás – ID. HENRY SHAW *– idősebb fiával,* SHAW SZENÁTORRAL *beszélget.*

SHAW SZENÁTOR

…meg is vehetjük a hajókat…

Feltárul a kétszárnyú ajtó. Feltűnik a zaklatott BARKER *és az izgatott* LANGDON.

BARKER

Bocsásson meg, Mr. Shaw, de a fia ragaszkodott…

LANGDON

Apám, meg kell hallgatnod ezt.

LANGDON *az apja íróasztalához siet, és fotókat tesz le rá. A képek némelyike ismerős számunkra: a romos utcákat ábrázolják a film elejéről.*

LANGDON

Mert ez most komolyan óriási.

ID. SHAW

A bátyáddal fontos megbeszélést tartunk. A választási kampányáról. Nincs most időnk ilyenekre.

MARY LOU, CREDENCE, CHASTITY *és* MODESTY *belépnek az irodába.* ID. SHAW *és* SHAW SZENÁTOR *megbámulják őket.* CREDENCE *lehajtott fejjel áll, nyugtalan, zavarodott.*

LANGDON

Ez a hölgy Mary Lou Barebone az Új Salem Megőrzési Társaságtól. Egy óriási sztorit hozott.

ID. SHAW

Na, erre kíváncsi vagyok.

LANGDON

A legfurcsább dolgok történnek városszerte. És akik ezek mögött állnak, nem olyanok, mint te vagy én. Boszorkányság van a dologban, érted?

ID. SHAW *és a* SZENÁTOR *arca hitetlenséget tükröz. Túlságosan jól ismerik már* LANGDON *bolondos ötleteit.*

ID. SHAW

Langdon.

LANGDON

A hölgy nem kér pénzt.

ID. SHAW

Akkor vagy mit sem ér a sztorija, vagy hazudik az áráról. Olyan

nincs, hogy értékes dolgot ingyen adjanak.

MARY LOU *(magabiztos, meggyőző)*
Igaza van, uram. Amit mi kérünk, sokkalta értékesebb a pénznél. A befolyása az. Az ön újságját milliók olvassák, az ő figyelmüket hívnánk fel a veszélyre.

LANGDON
A különös üzemzavarok a metróban. Nézd meg a képeket!

ID. SHAW
Menj ki a barátaiddal együtt.

LANGDON
Ne, apám, apám, nyisd már ki a szemed! Bizonyítékok vannak!

ID. SHAW
Azt mondod?

SHAW SZENÁTOR *(beavatkozik apja és öccse vitájába)*
Langdon… Fogadj szót, és menj.

Elfordítja tekintetét, CREDENCE-RE *néz.*

SHAW SZENÁTOR
A hibbantakkal együtt.

CREDENCE *jól láthatóan összerezzen, bántja a harag, amit érzékel.* MARY LOU *nyugodt marad, de vonásai megkeményednek.*

LANGDON
Ez apánk irodája, nem a tiéd. És elegem van abból, hogy ha beteszem ide a…

ID. SHAW *a fiába fojtja a szót, és int* BAREBONE-ÉKNAK, *hogy távozzanak.*

ID. SHAW
Jól van. Hallgass!… Köszönjük.

MARY LOU *(higgadtan, méltósággal)*

Remélem, meggondolja magát, Mr. Shaw. Könnyű megtalálni minket. Addig is: köszönjük, hogy fogadott.

ID. SHAW *és* SHAW SZENÁTOR *nézik, ahogy* MARY LOU *sarkon fordul, és gyerekei kíséretében kifelé indul. A szerkesztőségben néma csend lesz, mindenki a fülét hegyezi.*

Kifelé menet CREDENCE *elejt egy szórólapot.* SHAW SZENÁTOR *odalép, és lehajol érte. Rápillant a szórólapon ábrázolt boszorkányokra.*

SHAW SZENÁTOR *(*CREDENCE-NEK*)*
Hé, fiú! Ezt elejtetted.

A SZENÁTOR *összegyűri a szórólapot, úgy nyomja* CREDENCE *markába.*

SHAW SZENÁTOR
Nesze, hibbant. Ez a szemétre való, veletek együtt.

A CREDENCE *mögött álló* MODESTY *szemét könnyek égetik. A kislány védelmezően megfogja* CREDENCE *kezét.*

39. JELENET

KÜLSŐ. HOMOKKÖVES UTCA. NEM SOKKAL KÉSŐBB. ALKONYAT

TINA *és* GÖTHE *kétfelől támogatják a kába* JACOBOT.

TINA
Itt jobbra megyünk.

JACOB *öklendező hangokat hallat. A nyakát ért harapástól szemlátomást egyre betegebb.*

Miután befordulnak egy sarkon, TINA *egy teherautó fedezékébe húzza a társaságot. Onnan kiles az utca túloldalán álló ház felé.*

TINA
Jól van. Öö, tudják, az a gond, hogy nem lenne szabad férfiakat felvinnem.

GÖTHE
Ez esetben másik szállást keresünk Mr. Kowalskival.

TINA
Szó se lehet róla.

TINA *gyorsan elkapja* JACOB *karját, és átvonszolja őt az utca túloldalára.* GÖTHE *engedelmesen követi őket.*

TINA
Vigyázzon!

40. JELENET

BELSŐ. GOLDSTEINÉK HÁZÁNAK LÉPCSŐHÁZA. ALKONYAT

GÖTHE, TINA *és* JACOB *lábujjhegyen mennek felfelé a lépcsőn. Mikor elérik az első lépcsőpihenőt, rájuk kiált* MRS. ESPOSITO, *a házinéni. A csapat megdermed.*

MRS. ESPOSITO *(képen kívül)*

Maga az, Tina?

TINA

Igen, Mrs. Esposito.

MRS. ESPOSITO *(képen kívül)*

Egyedül jött?

TINA

Mint mindig, Mrs. Esposito.

Rövid csend.

41. JELENET

BELSŐ. GOLDSTEINÉK LAKÁSA. NAPPALI SZOBA. ALKONYAT

A csapat bevonul Goldsteinék lakásába.

A lakás a bérlők szerény anyagi helyzetéről tanúskodik, ugyanakkor feldobja a praktikus mágia. Egy vasaló magától dolgozik a sarokban, és egy ruhaszárító esetlenül forog falábain a kandalló előtt, különféle alsóneműket szárogatva a tűz melegénél. Mindenfelé magazinok hevernek: a Boszorkány Barátja, a Boszorkányszáj és a Transzformációs Szemle példányai.

A szőke QUEENIE*, minden boszorkányok legszebbike selyemkombinéban felügyeli, amint egy próbababára húzott ruha önmagát varrogatja.* JACOB *megigézve bámulja a gyönyörű nőt.*

GÖTHE *viszont szinte észre se veszi* QUEENIE-T. *Minél előbb szabadulni akar*

innen, kifelé tekinget hát az ablakon.

QUEENIE
Teenie… Férfiakat hoztál.

TINA
Uraim, ő a nővérem. Vegyél fel valamit, Queenie!

QUEENIE *(cseppet sincs zavarban)*
Ó… Jó.

Végighúzza pálcáját a próbababa előtt, mire a ruha mágikus úton a testére kerül. JACOB *a döbbenettől némán nézi a jelenetet.*

TINA *mérgesen rendezkedni kezd.*

QUEENIE
Na és kik az urak?

TINA
Ő Mr. Salmander. Súlyosan megsértette a nemzeti varázstitok-védelmi törvényt.

QUEENIE *(lenyűgözve)*
Szóval bűnöző?

TINA
Aha. A másik úr Mr. Kowalski, aki magnix.

QUEENIE *(nyugtalankodni kezd)*
Egy magnix? Mire készülsz, Teenie?

TINA
Rosszul van. Hosszú, hagyjuk. Mr. Salmander elvesztett valamit, segítek neki megkeresni.

JACOB *hirtelen megtántorodik. Erősen izzad, nagyon nincs jól.* QUEENIE *odasiet hozzá,* TINA *messzebbről nézi, de ő is aggódik.*

QUEENIE *(mikor* JACOB *lerogy a kanapéra)*

Ó, üljön le, kedvesem!
*(*JACOB *gondolataiban olvasva)*
De hiszen egész nap nem evett semmit!
*(*JACOB *gondolataiban olvasva)*
Jaj, de szörnyű! Nem kapta meg a pénzt, amit sütödére kért. Hát szokott sütni? Mert én imádok.

GÖTHE *az ablak mellől figyeli* QUEENIE-T. *A lány felkeltette a tudományos érdeklődését.*

GÖTHE
Kegyed legilimentor?

QUEENIE
Mmm, igen. De a britekkel nehezen boldogulok. Tudja: nyelvi nehézség.

JACOB *(vonzalommal, ámulva)*
Maga belelát a fejembe?

QUEENIE
Ó, ne féljen, kedves. Mindenki arra gondol, amire maga, mikor először lát.

QUEENIE *játékosan* JACOB *felé int a pálcájával.*

QUEENIE
Most pedig kap enni.

GÖTHE *kinéz az ablakon, és egy pörgencset lát elrepülni. Nyugtalan, nagyon szeretne már elszabadulni innen, hogy befoghassa az állatait.*

TINA *és* QUEENIE *a konyhában szorgoskodnak.* QUEENIE *bűbájainak hatására különféle hozzávalók röppennek ki a konyhaszekrényekből, és állnak össze ételekké. A répák és almák felaprítják magukat, a tészta feltekeredik, a serpenyőben magától kavar a fakanál.*

QUEENIE *(*TINÁNAK*)*

Megint hot dogot ettél?

TINA

Ki a fejemből!

QUEENIE

Nem valami egészséges.

TINA *a konyhaszekrényre bök a pálcájával. Tányérok, evőeszközök és poharak röppennek ki, és helyezkednek el* TINA *finom pálcaintésére az asztalon.*

JACOB *egyszerre lenyűgözve és borzadva az asztalhoz botorkál.*

VÁGÁS GÖTHÉRE*, akinek a keze az ajtógombon van.*

QUEENIE *(természetes kedvességgel)*

Mr. Salmander, pitét vagy rétest?

Mindenki GÖTHÉRE *néz, aki zavarba jön, és elengedi az ajtógombot.*

GÖTHE

Nos, mindkettőt egyformán kedvelem.

JACOB *már leült az asztalhoz. Az inge nyakába dugja a szalvétát.*

QUEENIE *(*JACOB *gondolataiban olvasva)*

Maga a rétest szereti, ugye? Akkor rétes.

JACOB *izgatott-lelkesen bólint.* QUEENIE *őszinte örömmel rámosolyog.*

QUEENIE *egy pálcasuhintással mazsolát, almát és tésztát emel a levegőbe. A hozzávalók csinos hengerré csavarodnak, a henger azonmód megsül, szép díszítést és porcukorszórást kap.* JACOB *mélyet sóhajt: ez maga a mennyország.*

TINA *meggyújtja az asztalon álló gyertyákat – a vacsora elkészült.*

KÖZELI GÖTHE *zsebéről – halk cincogást hallunk, és* PICKETT *kíváncsian*

kidugja a fejét a zsebből.

TINA

Üljön csak le, Mr. Salmander! Nem mérgezzük meg.

GÖTHE *számára, aki még mindig az ajtó közelében álldogál, most már valamivel vonzóbb a hely.* JACOB *a tekintetével biztatja őt, hogy üljön le.*

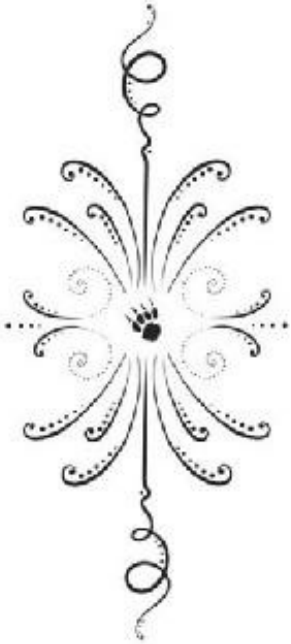

42. JELENET

KÜLSŐ. BROADWAY. ESTE

CREDENCE *egyedül gyalogol a késői étteremjárók és a színházból hazafelé tartók világias sokaságában. Gépkocsik robognak el.* CREDENCE *megpróbál szórólapokat osztani, de senki nem veszi komolyan őt.*

Feltűnik a tornyosuló Woolworth-ház. CREDENCE *az épület felé pillant, s mintha vágyakozás csillanna a szemében.* GRAVES *az utcán áll, és* CREDENCE-T *fürkészi.* CREDENCE *észreveszi őt, reménykedés suhan át az arcán. Megigézve lépked* GRAVES *felé, se lát, se hall, úgy kel át az utcán.*

43. JELENET

KÜLSŐ. SIKÁTOR. ESTE

CREDENCE *lehajtott fejjel áll egy gyéren megvilágított sikátor végében.* GRAVES *nagyon közel megy hozzá, és suttogva szólítja meg, mint összeesküvő a cinkosát.*

GRAVES
Ideges vagy. Megint anyád miatt. Valaki mondott valamit. Mit mondtak? Halljam.

CREDENCE
Ön hibbantnak tart?

GRAVES
Nem. Értékes embernek tartalak, ezért kértem segítséget tőled. Épp tőled.

Szünet. GRAVES CREDENCE *karjára teszi a kezét. Az emberi érintés mintha megriasztaná, egyszersmind lenyűgözné* CREDENCE-T.

GRAVES
Vannak híreid?

CREDENCE
Még keresem.

GRAVES
Jól van.

CREDENCE
Mr. Graves, ha legalább tudhatnám, hogy fiú vagy lány…

GRAVES

A látomás csak a szörnyű erejét mutatta, őt nem. A gyermek nem több tízévesnél. És a látomásban ott volt édesanyád közvetlen közelében, akit tisztán láttam.

CREDENCE

Bárki lehet a több száz gyerek közül.

GRAVES *hangja ellágyul – vigasztalja és hitegeti a fiút.*

GRAVES

Van még valami. Eddig nem mondtam el neked, de magam mellett láttalak New Yorkban. Te fogod elnyerni a gyermek bizalmát. Te vagy a kulcs. Azt láttam. Helyet szeretnél a varázsvilágban. Támogatom a kívánságod, Credence. Jót akarok neked. Keresd a gyermeket! Keresd meg, és szabadok leszünk.

44. JELENET

BELSŐ. GOLDSTEINÉK LAKÁSA, NAPPALI SZOBA. FÉL ÓRÁVAL KÉSŐBB. ESTE

GÖTHE *bőröndjének zárja felpattan.* GÖTHE *lenyúl, és visszacsukja.* JACOB *egy kicsit jobban van most, hogy jóllakott.* QUEENIE-VEL *remekül megtalálják a hangot.*

QUEENIE

A munkám nem valami izgalmas. Többnyire naphosszat kávét főzök, bűvölöm a klozetet… Csak Tina csinál karriert.
*(*JACOB *gondolatára válaszol)*
Nem, árvák vagyunk. A szüleink korán meghaltak sárkányhimlőben. Ó…

*(*JACOB *gondolatára válaszol)*
Milyen kedves! De itt vagyunk egymásnak.

JACOB
Megtenné, hogy kicsit nem néz bele a fejembe? Ne értsen félre. Kellemes.

QUEENIE *kuncog, nagyon boldog, elragadónak találja* JACOBOT.

JACOB
Ez a vacsora – ez valami isteni! Nekem ez a szakmám, elvégre szakács volnék, de ez a legfinomabb, amit életemben ettem.

QUEENIE (nevetve)
Jaj, ez nagyon izgalmas! Még soha nem beszélgethettem magnixszel.

JACOB
Tényleg?

QUEENIE *és* JACOB *elmerülnek egymás tekintetében.* GÖTHE *és* TINA *egymással szemben ülnek, kínosak számukra a másik páros túláradó érzelmei.*

QUEENIE *(*TINÁNAK*)*
Nem flörtölök!

TINA *(zavarban van)*
Csak nem lenne szerencsés közel kerülnöd hozzá, mert amneziálni kell őt.
*(*JACOBNAK*)*
Sajnos előírás.

JACOB *hirtelen megint elsápad, és verejtékezni kezd, bár* QUEENIE *előtt igyekszik leplezni rosszullétét.*

QUEENIE *(*JACOBNAK*)*
Ó, jaj, ne! Jól van, kedvesem?

GÖTHE *felpattan az asztaltól, és zavartan a széke mögé áll.*

GÖTHE

Úgy vélem, Mr. Kowalski most már szívesem nyugovóra térne. Mi is korán kelünk holnap, hogy megkeressük a furkászt, úgyhogy…

QUEENIE *(*TINÁNAK*)*

Mi az a furkász?

TINA *bosszús arcot vág.*

TINA

Ne is kérdezd.
(elindul egy hátsó szoba felé)
Ebben a szobában alhatnak.

45. JELENET

BELSŐ. GOLDSTEINÉK LAKÁSA, HÁLÓSZOBA. ESTE

A fiúkat elhelyezik egy-egy szépen megvetett ágyon. GÖTHE *visszautasítóan az oldalára fordul,* JACOB *viszont ül, és egy varázskönyvet tanulmányoz.*

TINA*, mintás kék pizsamában, félszegen bekopog, majd belép, kezében tálca, két bögre kakaóval. A bögrékben magától mozog a kanál – ez újfent lenyűgözi* JACOBOT.

TINA

Gondoltam, talán örülnek egy meleg italnak.

TINA *óvatosan átadja* JACOBNAK *a bögréjét.* GÖTHE *nem mozdul, alvást színlel, így* TINA*, kissé csalódottan, koppantva leteszi a bögrét az éjjeliszekrényére.*

JACOB
Hé, Mr. Salmander!
(barátságosabb viselkedésre akarja bírni GÖTHÉT*)*
Igyon! Kakaó.

GÖTHE *nem mozdul.*

TINA *(kedveszegetten)*
Mosdó jobbra az előszobában.

JACOB
Köszönet.

Mielőtt TINA *becsukja az ajtót maga után,* JACOB *megpillantja odakint* QUEENIE-T*, aki most már cseppet sem szemérmes pongyolát visel.*

JACOB
Hálás köszönet.

Abban a szempillantásban, hogy becsukódik az ajtó, GÖTHE*, aki még mindig felöltőben van, kiugrik az ágyból. A padlóra fekteti bőröndjét, kinyitja, majd* JACOB *nagy ámulatára belelép, és leereszkedik, úgy, hogy teljesen eltűnik benne.*

JACOB *felsikkant rémületében.*

A bőröndben megjelenik GÖTHE *keze. Utasítóan integet* JACOBNAK. JACOB *zihálva bámul, próbálja feldolgozni a helyzetet.*

Megint megjelenik GÖTHE *keze. Türelmetlenül int.*

GÖTHE *(képen kívül)*
Jöjjön!

JACOB *összeszedi magát, kikászálódik az ágyból, és belelép* GÖTHE

bőröndjébe. Azonban leereszkedés közben derékban megszorul, s ahogy igyekszik átpasszírozni magát, a bőrönd ugrál a padlón.

JACOB

Még ez is…

Még egy utolsó nagy ugrás, és JACOB *eltűnik a bőröndben, az pedig becsukódik utána.*

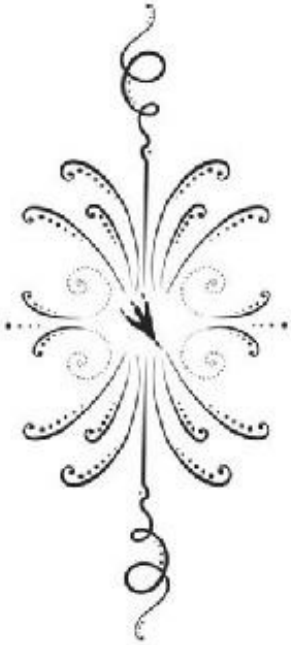

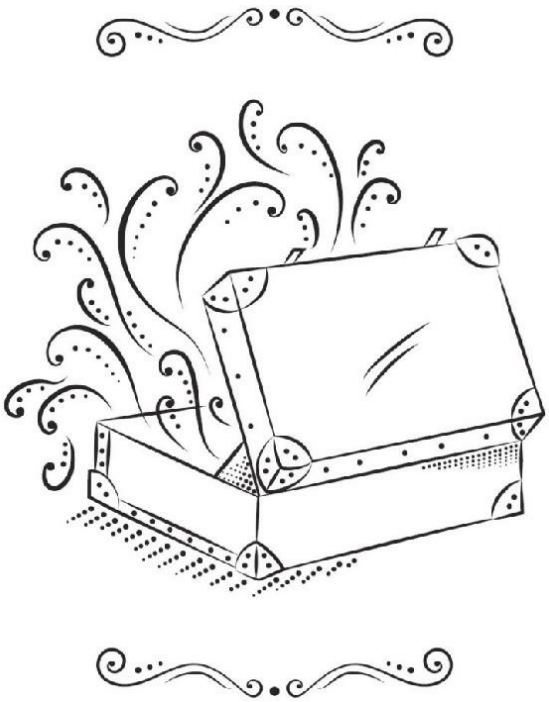

46. JELENET

BELSŐ. GÖTHE BŐRÖNDJE. A KÖVETKEZŐ PILLANATBAN. ESTE

JACOB *lebucskázik a bőrönd lépcsőjén, közben különféle tárgyakba, szerszámokba, palackokba ütközik.*

Egy szűk fakunyhóban találja magát. Van ott egy tábori ágy, a falakon pedig trópusi terepmunkához szükséges felszerelések és különféle szerszámok lógnak. Faszekrényekben kötelek, hálók és gyűjtőedények. Az asztalon régi írógép áll, mellette kéziratköteg és egy középkori bestiárium. Az egyik polcon cserepes virágok sorakoznak. A gyógyszeres szekrényben pirulák, fecskendők és fiolák. A falak tele kitűzött jegyzetlapokkal, térképekkel, rajzokkal, és van néhány mozgó fénykép is, rajtuk különleges állatok. Egy kampón kiszárított állattetem lóg. A fal tövében zsákszámra áll az állateledel.

JACOB

Jézus!

GÖTHE *(*JACOBRA *pillant)*
Üljön le!

JACOB *lezuttyan egy ládára, amelynek kézzel írt címkéjén ez áll: HOLDBORJÚPASZTILLA.*

JACOB
Az jó ötlet.

GÖTHE *odalép* JACOBHOZ*, hogy szemügyre vegye a harapást a nyakán. Elég neki egyetlen gyors pillantás.*

GÖTHE
Igen, ez a futkár műve. Különösen érzékeny lehet rá. Maga, ugyebár mugli. Tehát kissé különbözünk élettanilag.

GÖTHE *munkához lát az asztalánál. Növényekből és különböző palackok tartalmából pépet készít, majd azt gyors mozdulatokkal* JACOB *nyakára keni.*

JACOB
Pfuj…

GÖTHE
Ne mozogjon. Így nem fog verejtékezni.
(pirulákat ad JACOBNAK*)*
Ettől meg majd elmúlik a rángás.

JACOB *gyanakodva nézi a pirulákat. Végül úgy dönt, nincs vesztenivalója, és bekapja őket.*

VÁGÁS GÖTHÉRE*, aki közben levette a mellényét, kibontotta a csokornyakkendőjét, és kibújt a nadrágtartójából. Felkap egy hentesbárdot, darabokat vág le vele egy jókora állati tetemből, és a húsdarabokat egy vödörbe dobja.*

GÖTHE *(*JACOB *kezébe adja a vödröt)*

Fogja meg!

JACOB *undorodik.* GÖTHE *nem veszi észre, mert most egy tüskés gubóra koncentrál. Lassan megszorítja, mire a gubóból fénylő méreganyag csöpög ki, amit* GÖTHE *felfog egy fiolában.*

GÖTHE *(a gubónak)*
Gyerünk…

JACOB
Az micsoda?

GÖTHE
Hogy ez? Ezt az élőhelyén lakók halálszárnynak hívják. Nem valami kedves név. Eléggé agilis jószág.

GÖTHE *elpöccinti a gubót, ami lecsavarodik, és szépen himbálózva lóg az ujjáról.*

GÖTHE
Meggyőződésem, hogy a mérge megfelelően hígítva jól használható anyag. Főleg rossz emlékek eltávolításához.

GÖTHE *hirtelen* JACOB *felé dobja a halálszárnyat. Az állat kitör a gubóból – denevérszerű, színes, tüskés teremtmény –, és rikolt egyet* JACOB *arca előtt, mielőtt* GÖTHE *visszahúzza.* JACOB *hátrahőköl a rémülettől, de úgy tűnik, csupán* GÖTHE *sajátos tréfáját láttuk…*

GÖTHE *(somolyogva)*
De azért inkább nem engedem el itt.

GÖTHE *kinyitja a kunyhó ajtaját, és kilép rajta.*

JACOB
Jöjjön!

A megrökönyödött JACOB *követi* GÖTHÉT.

47. JELENET

BELSŐ. GÖTHE BŐRÖNDJE, ÁLLATKERT. NAPPAL

A bőrönd falai ott derengenek a félhomályban, de a tér akkora, mint egy kisebb repülőgéphangár. Egy miniatűr szafaripark van kialakítva benne. Minden egyes itt lakó állatnak saját, mágikus tökéletességgel kialakított kifutója van.

JACOB *ámulva néz körül ebben a világban.*

GÖTHE *belép a legközelebbi kifutóba, ami egy darabka az arizonai sivatagból. Lakója* FRANK*, egy fenséges viharmadár – olyan, mint egy hatalmas albatrosz, széles szárnyain felhő- és napszerű minták ragyognak. A fél lábán éktelenkedő, horzsolt sebek arra utalnak, hogy sokáig leláncolva tartották.*

Mikor a viharmadár csap néhányat a szárnyával, a kifutóban özönvízszerű eső, mennydörgés és villámlás támad. GÖTHE *a pálcájával mágikus esernyőt varázsol maga fölé.*

GÖTHE *(a magasban szálló viharmadarat nézve)*
Gyere! Gyere le! Ez az.

A viharmadár lassan megnyugszik, leereszkedik, és leül a GÖTHE *előtt magasodó jókora sziklára. Egyidejűleg eláll az eső, és ragyogó napsütés önti el a kifutót.*

GÖTHE *elteszi a pálcáját, és egy marék jutalomfalatot kotor elő a zsebéből. A viharmadár figyelmesen követi a mozdulatait.*

GÖTHE *üres kezével megcirógatja a madarat. Viselkedése szeretetteljes,*

megnyugtató.

GÖTHE

Hála Paracelsusnak! Ha te is megszöksz, abból nagy kalamajka lett volna.

*(*JACOBNAK*)*

Igazából Frank miatt jöttem Amerikába. Hogy hazahozzam őt.

JACOB*, még mindig ámulva, tesz egy lépést előre. Erre a viharmadár idegesen csap egyet a szárnyával.*

GÖTHE *(*JACOBNAK*)*

Ne, ne, maradjon ott. Egy kicsit érzékeny az idegenekre.

(a madárnak)

Semmi baj. Semmi baj.

*(*JACOBNAK*)*

Eladták Egyiptomba. És ott láncra verve tartották. Nem hagyhattam ott. Hazahoztam. Vissza foglak vinni a szülőföldedre, Frank. A végtelen Arizonába.

GÖTHE *optimizmustól sugárzó arccal magához öleli* FRANK *fejét. Aztán vigyorogva a magasba hajít egy marék jutalomfalatot.* FRANK *fenségesen szárnyra kel az eleség nyomában, szárnyai ragyognak, mint a nap.*

GÖTHE *szeretettel és büszkeséggel néz utána. Aztán megfordul, szájához emeli a kezét, és vadállati bömbölést küld egy másik kifutó felé.*

GÖTHE *elmegy* JACOB *mellett, közben átveszi a húsos vödröt.*

JACOB *utánabotorkál, közben egy csomó doxi kering a feje körül. Szédelegve elhessegeti őket. Mögötte a háttérben egy hatalmas galacsinhajtó bogár óriási ganajgolyót görget.*

Ismét halljuk GÖTHE *bömbölését.* JACOB *a hang irányába siet, és egy homokos talajú, holdfényben fürdő területen csatlakozik* GÖTHÉHEZ.

GÖTHE *(motyogja)*

Jönnek már.

JACOB

Mik jönnek már?

GÖTHE

A böklencek.

Jókora bestia robog be a képbe. A böklenc olyan testfelépítésű, mint a kardfogú tigris, de nyálkás tapogatókarok veszik körül a száját. JACOB *rémült sikollyal hátrálni kezd, de* GÖTHE *elkapja a karját, és megállítja.*

GÖTHE

Semmi baj. Semmi baj.

A böklenc megközelíti GÖTHÉT.

GÖTHE *(a böklencet simogatva)*

Szervusz! Na mi van?

A böklenc GÖTHE *vállán nyugtatja furcsa, nyálkás tapogatóit, mintha átölelné a férfit.*

GÖTHE

Ők az utolsó szaporodóképes pár. Ha nem mentem meg őket, a böklencek talán már kipusztultak volna.

Egy böklenckölyök egyenesen odakocog JACOBHOZ, *nyalogatni kezdi a kezét, és kíváncsian körüljárja őt.* JACOB *megbámulja az állatot, majd finoman megcirógatja a fejét.* GÖTHE *elégedetten nézi.*

GÖTHE

Jól van.

GÖTHE egy darab húst vet a böklenckölyöknek, aki fejvesztve rohan, hogy felfalja.

JACOB

Tényleg… Maga ilyeneket ment meg?

GÖTHE

Megmentem, gondozom, védelmezem az állatokat. És azon igyekszem, hogy a varázslók megismerjék őket.

Kicsi, élénk rózsaszínű madár – egy hurú – repül a képbe, hogy aztán letelepedjen egy, a levegőben lebegő ülőfára.

GÖTHE *elindul felfelé egy rövid lépcsősoron.*

GÖTHE *(*JACOBNAK*)*

Jöjjön!

Belépnek egy bambuszerdőbe, ágak alatt bújnak át, törzsek között oldalaznak. GÖTHE *elkiáltja magát.*

GÖTHE

Titus! Finn! Poppy, Marlow, Tom!

Kiérnek egy napsütötte tisztásra. GÖTHE *előveszi a zsebéből* PICKETTET, *a kezére ülteti, és felemeli.*

GÖTHE *(*JACOBNAK*)*

Ő megfázott. Testmeleg kellett neki.

JACOB

Óóó.

Egy napfényben fürdő kis fa felé indulnak. Közeledtükre egy bólintércsapat tagjai bújnak elő csicseregve a levelek közül.

GÖTHE *a fa felé nyújtja a kezét, így biztatja* PICKETTET, *hogy csatlakozzon a társaihoz. A bólintérek hangoskodni kezdenek, mikor megpillantják* PICKETTET.

GÖTHE

Na jól van. Hopp!

PICKETT *makacsul ragaszkodik a helyéhez* GÖTHE *kezén.*

GÖTHE (JACOBNAK)
Egy kicsit túl ragaszkodó.
(PICKETTNEK)
Na, gyerünk, Pickett. Pickett! Nem, nem fognak bántani… Menj csak! Pickett!

PICKETT c*ingár kezeivel* GÖTHE *ujjába kapaszkodik, nem hajlandó visszatérni a fára.* GÖTHE *végül feladja.*

GÖTHE
Jól van… Na látod, ezért mondják, hogy kivételezek veled.

GÖTHE *a vállára ülteti* PICKETTET, *és megfordul. Egy nagy, gömbölyű, üres fészek láttán aggodalom ül ki az arcára.*

GÖTHE *(elkeseredve)*
Dougal nincs a helyén.

Egy közeli fészekből csiripelés hallatszik.

GÖTHE
Jól van, itt vagyok. Jövök már, itt van anya. Itt van anya.

GÖTHE *benyúl a fészekbe, és kivesz egy okkamifiókát.*

GÖTHE
Szervusztok… Hadd nézzelek titeket.

JACOB
Egy ilyet már láttam.

GÖTHE
Kis okkamik.
(JACOBNAK)
Az okkamija.

JACOB

Az én okkamim?

GÖTHE

Igen. Megfogja?

GÖTHE JACOB *felé nyújtja az okkamit.*

JACOB

Ó, jaj… Igen, persze. Jöhet. Szervusz.

JACOB *óvatosan a tenyerébe veszi, és megbámulja az újszülött állatot. Mikor meg akarja simogatni a fejét, az okkami a keze felé csíp.* JACOB *megijed.*

GÖTHE

Jaj, ne, ne simogassa. Erős az önvédelmi ösztönük. A tojásuk rendkívül értékes, mert ezüstből van a héja.

GÖTHE *megeteti a többi fiókát a fészekben.*

JACOB

Értem.

GÖTHE

A fészkeiket rendszeresen fosztogatják.

GÖTHE, *aki szemlátomást örül neki, hogy* JACOBOT *érdeklik az állatai, átveszi az okkamifiókát, és visszateszi a fészekbe.*

JACOB

Köszönöm.
(rekedten)
Mr. Salmander…

GÖTHE

Szólítson Göthének!

JACOB

Göthe… ez most nem álom.

GÖTHE *(somolyogva)*

Miből jött rá?

JACOB

Nincs nekem ennyi fantáziám.

GÖTHE *érdeklődéssel néz* JACOBRA. *Jólesett neki ezt hallani.*

GÖTHE

Megtenné, hogy szór egy kis tápot azoknak a holdborjaknak?

JACOB

Igen. Hogyne.

JACOB *lehajol, és felemeli a vödörnyi pasztillát.*

GÖTHE

Ott, azoknak.

GÖTHE *egy taligát tolva elindul a bőrönd mélye felé.*

GÖTHE *(bosszankodva)*

A patvarba. A furkász meg sehol. Mindig kereket old a kópé. Azután meg összelop mindent, ami fénylik.

A bőröndön átsétáló JACOBOT *követve egy apró fáról lehulló „aranyleveleket” látunk, melyek egy csapatban repülnek a kamera felé. A raj felfelé kanyarodik, és elvegyül a levegőben lebegő doxikkal, világító bogarakkal meg kákalagokkal.*

A KAMERA FELFELÉ FORDUL, és feltűnik előttünk egy újabb fenséges teremtmény, a nundu. Ez majdnem teljesen úgy fest, mint egy oroszlán, de mikor bömböl, előrelendül a sörénye. Büszkén áll egy magas sziklán, és a holdra üvölt. GÖTHE *eleséget dobál a lába elé, aztán továbbáll.*

A kép előterében pufók testű madár, egy dirikól baktat, szüntelenül hoppanáló fiókái a nyomában. JACOB *közben felkapaszkodik egy meredek, füves emelkedőn.*

JACOB *(magának)*

Mit csináltál ma, Jacob? Bemásztam egy bőröndbe.

Az emelkedő tetején JACOBOT *jókora, holdfényben fürdő szikla várja, ami tele van kis holdborjakkal – a félénk állatok hatalmas szeme az egész pofájukat betölti.*

JACOB

Hé. Ó. Na szervusztok. Jól van. Jól van.

A holdborjak leszökdelnek a szikláról, és JACOB *egyszerre barátságos, reménykedő borjúszemek gyűrűjében találja magát.*

JACOB

Csak nyugodtan. Jut mindenkinek.

Pasztillákat dobál az állatoknak, s azok lelkesen szökdécselnek. JACOB *szemlátomást egyre jobban érzi magát – tetszik neki ez a dolog…*

VÁGÁS GÖTHÉRE, *aki egy fluoreszkáló és kacsokkal rendelkező lényt tart a karjában. Cumisüveggel eteti az állatot, s közben figyeli, hogyan bánik* JACOB *a holdborjakkal – felismeri benne a rokon lelket.*

JACOB *(még mindig a holdborjakat eteti)*

Gyertek. Jól van, nesztek.

Jeges sikoly hallatszik valahonnan a közelből.

JACOB (GÖTHÉNEK)

Hallotta ezt?

GÖTHE *azonban már nincs ott.* JACOB *megfordul, és egy félrelibbenő függöny mögött behavazott tájat pillant meg.*

Bemegyünk a függönyön túlra, egy kis, füstszerűen kavargó fekete massza felé, ami a levegőben lebeg. Ez egy obskurus. JACOB *kíváncsian belép a hóföldte tájba, hogy jobban megnézze magának a lényt.*

A massza folyamatosan kavarog, és nyughatatlan, zavarodott energia árad belőle. JACOB *kinyújtja a kezét, hogy megérintse.*

GÖTHE *(képen kívül, élesen)*
Hátrébb!

JACOB *megijed.*

JACOB
Jézusom…

GÖTHE
El onnan!

JACOB
Miért, mi ez az izé?

GÖTHE
Azt mondtam, menjen onnan.

JACOB
Mi az ördög ez, Göthe?

GÖTHE
Ez egy obskurus.

JACOB *ránéz* GÖTHÉRE, *akit egy pillanatra hatalmába kerít valamilyen kellemetlen emlék. Végül* GÖTHE *hirtelen sarkon fordul, és elindul vissza a kunyhó felé. Modora most hűvösebb, gyakorlatiasabb – már nem élvezi a játszadozást az állatokkal.*

GÖTHE
Most indulnom kell. Megyek a szökevényekért, mert még bajuk esik.

Beérnek egy másik erdőbe. GÖTHE *határozottan tör előre benne.*

JACOB
Nekik esik bajuk?

GÖTHE

Igen, Mr. Kowalski. Idegen számukra a terep, ahol járnak, és a Föld legádázabb szörnyei veszik körül őket.

Rövid csend.

GÖTHE

Emberek.

GÖTHE *megáll, és egy szavannai tájként kialakított kifutóba mered, amiben nincs most állat.*

GÖTHE

Mondja, maga szerint egy közepes méretű lény, ami kedveli a tavakat, fákat, tágas síkságokat, az hova menne itt?

JACOB

Mármint New Yorkban?

GÖTHE

Igen.

JACOB

Síkságok?

JACOB *vállvonogatva töri a fejét.*

JACOB

Hát a Central Parkba.

GÖTHE

És az pontosan hol van?

JACOB

Hogy hol van a Central Park?

Rövid csend.

JACOB

Nézze, elvinném magát oda, de az nem volna szép dolog tőlünk. A lányok befogadtak, főztek nekünk kakaót…

GÖTHE

Ha észreveszik, hogy már nem verejtékezik, akkor azonnal amneziálják.

JACOB

Az meg mit jelent?

GÖTHE

Mint aki álomból ébred, nem emlékszik semmire.

JACOB

Elfelejtem az egészet?

JACOB *körülnéz. Ez a világ csodálatos.*

GÖTHE

Igen.

JACOB

Jó, rendben van. Segítek magának.

GÖTHE *(felkap egy vödröt)*

Akkor gyerünk!

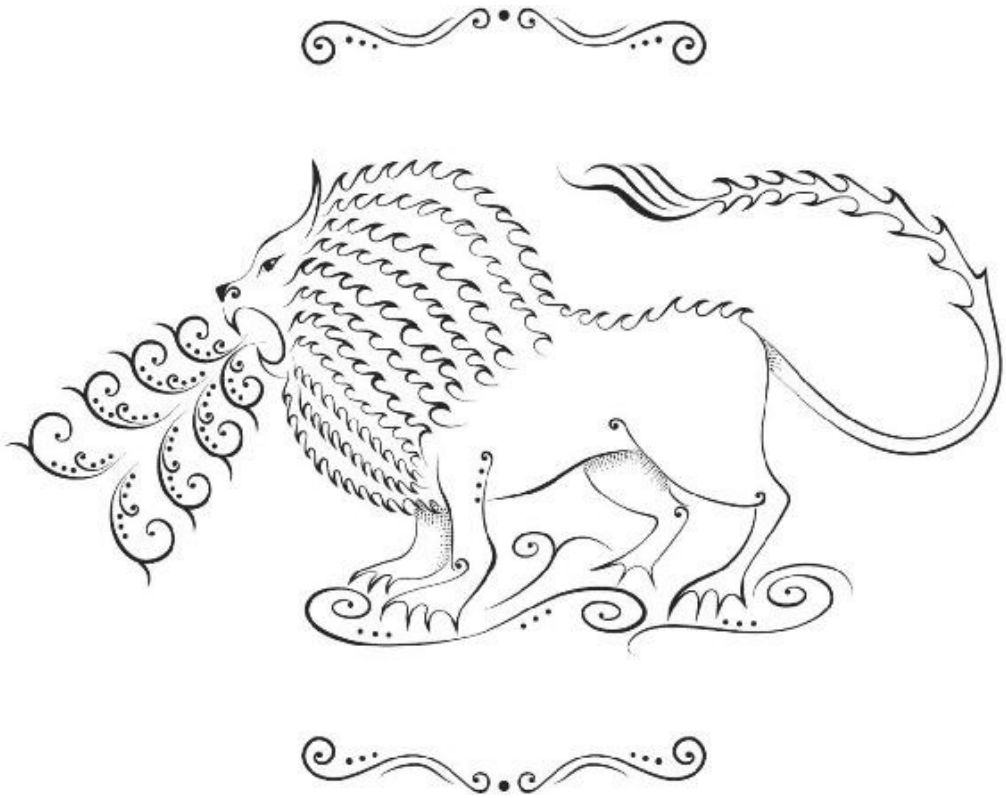

48. JELENET

KÜLSŐ/BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMÁNAK UTCÁJA. ESTE

CREDENCE *hazafelé tart a templomba. Jobb a kedve, mint korábban – a találkozója* GRAVESSZEL *vigaszt nyújtott neki.*

CREDENCE *lassan bemegy a templomba, csendesen becsukja maga után a kétszárnyú ajtót.*

CHASTITY *a konyharészben van, tányérokat törölget.*

MARY LOU *a lépcsőn ül, félhomályban.* CREDENCE *megérzi a jelenlétét, és megáll, az arcán félelem villan.*

MARY LOU

Credence… Hol jártál?

CREDENCE

Helyet kerestem a holnapi gyűlésnek. A 32. utcán van egy sarok, ami…

CREDENCE *a lépcső alja felé fordul, és elnémul* MARY LOU *szigorú arckifejezése láttán.*

CREDENCE

Bocsánat, anyám. Nem vettem észre, hogy késő van.

CREDENCE *gépies mozdulatokkal leveszi a derékszíját.* MARY LOU *feláll, a szíjért nyúl, és átveszi. Aztán szótlanul megfordul, és elindul felfelé a lépcsőn.* CREDENCE *engedelmesen követi.*

MODESTY *a lépcső aljához lép. A távozók után néz, az arca félelmet és nyugtalanságot tükröz.*

49. JELENET

KÜLSŐ. CENTRAL PARK. ESTE

Nagy, befagyott tó a Central Park közepén. Gyerekek korcsolyáznak rajta. Egy kisfiú elesik. Egy kislány odacsúszik hozzá, hogy felsegítse, megfogja a kezét.

Miközben a kisfiú feláll, fényfolt jelenik meg a jég alatt. Visszhangzó moraj hallatszik. A gyerekek csak bámulnak, miközben a jég alatt egy fénylő vadállat úszik tova.

50. JELENET

KÜLSŐ. GYÉMÁNTNEGYED. ESTE

GÖTHE *és* JACOB *a Central Park felé tartva egy néptelen utcán gyalogolnak. Körülöttük a boltok zsúfolva vannak drága ékszerekkel, gyémántokkal, drágakövekkel.* GÖTHE*, a bőrönddel a kezében, az árnyakat fürkészi, hátha mozgást lát.*

GÖTHE
Figyeltem a vacsoránál.

JACOB
Igen?

GÖTHE
Magát kedvelik az emberek, igaz?

JACOB *(meghökken)*
Ó. Nos, hát, öhm, biztos vagyok benne, hogy magát is.

GÖTHE *(tárgyilagosan)*
Nem, én idegesítem őket.

JACOB *(nem tudja, mit feleljen erre)*
Ó.

GÖTHE *őszinte érdeklődéssel néz* JACOBRA.

GÖTHE
Miért akar sütödét nyitni?

JACOB
Hát, öhm, mert kikészít ez a konzervgyári munka.

*(*GÖTHE *kérdő pillantására)*
Mindenkit kikészít. Szinte kifacsarja az embert. Szereti a konzervet?

GÖTHE
Nem.

JACOB
Látja? Én se. A süteményeket viszont, azokat mindenki szereti. Arra kell menni.

JACOB *befordul jobbra.* GÖTHE *követi.*

GÖTHE
És megkapta a kölcsönt?

JACOB
Nem. Nincs biztosítékom. Nyilván túl sokáig maradtam a hadseregben.

GÖTHE
Maga volt katona?

JACOB
Persze hogy voltam, mindenki volt. Maga nem harcolt?

GÖTHE
Sárkányokkal dolgoztam. Ukrán vashasúakkal. A keleti fronton.

GÖTHE *hirtelen megtorpan. Megakad a szeme egy apró, fényes fülbevalón, ami egy autó motorházán hever. A tekintete lejjebb siklik: gyémántok fekszenek szétszórva az utca kövezetén. Mintegy ösvényt alkotnak, ami az egyik gyémántüzlet kirakata felé vezet.*

GÖTHE *lopva követi a nyomot, kirakatok előtt oson el. Végül megakad valamin a szeme, és megáll. Azután lassan, lábujjhegyen hátrál két lépést.*

A furkász egy üzlet kirakatában áll. Úgy próbál észrevétlen maradni, hogy ékszerállványnak tetteti magát: kitárt karokkal áll, gyémántos ékszerek

lógnak róla.

GÖTHE *hitetlenkedve mered a furkászra. Az állat megérzi a tekintetét, és lassan megfordul. Farkasszemet néznek egymással.*

Dermedt szünet.

A furkász menekülőre fogja a dolgot, beiszkol a bolt belsejébe. GÖTHE *előkapja a pálcáját.*

GÖTHE

Fenestra!

A kirakat üvege összetörik, GÖTHE *pedig beront a boltba, és fiókokban meg szekrényekben kutat a furkász után.* JACOB *kétségbeesésében jobbra-balra tekinget az utcán, közben meg* GÖTHE *felé pislog, aki a külső szemlélő számára pontosan úgy viselkedik, mintha ki akarná fosztani a boltot.*

Felbukkan a furkász. Felrohan GÖTHE *vállára, hogy onnan még magasabbra jusson, és kicsússzon gazdája markából.* GÖTHE *felszökken egy asztalra, hogy elérje, de a furkász ekkor már egy kristálycsillárba kapaszkodik.*

GÖTHE *utánakap, de elbotlik, és most már mindketten a lengő csilláron lógnak.*

JACOB *idegesen körülnéz az utcán, hogy vajon felfigyelt-e valaki a boltbeli hajtóvadászat zajára.*

A csillár végül leszakad, és ripityára törik a padlón. A furkász habozás nélkül továbbmenekül, ékszerekkel teli szekrényeken fut végig. GÖTHE *a nyomában.*

GÖTHE *bőröndjének egyik zárja felpattan, és bömbölés hangzik fel odabent.* JACOB *félve pislog a bőröndre.*

A furkász és GÖTHE *tovább fogócskáznak. Végül egy vitrin tetején kötnek ki, ami kibillen alattuk az egyensúlyából, és nekiből a kirakat üvegének.* GÖTHE

és a furkász is mozdulatlanná dermed…

JACOB *mélyet sóhajt, és a bőröndhöz lép, hogy visszacsukja a zárat.*

A kirakatüvegen repedés jelenik meg. GÖTHE *nézi, ahogy végigfut az üvegen. A kirakat kitörik, üvegcserepek zúdulnak az utcára.* GÖTHE *meg a furkász a járdán találják magukat.*

A furkász most is azonnal talpra gördül, és már iszkol is az utcán. GÖTHE *gyorsan összeszedi magát, és pálcát ránt.*

GÖTHE
Invito!

Lassítva látjuk, ahogy a furkász GÖTHE *felé úszik a levegőben. Repülés közben kinéz oldalra egy különösen szép kirakat felé. Elkerekedik a szeme. Ékszerek hullanak ki az erszényéből, és azok is* GÖTHE *meg* JACOB *felé szállnak, akik el-elhajolva futnak az állat felé.*

A furkász röptében egy lámpaoszlop mellé ér, megragadja, és ezzel röppályát módosít: már nem GÖTHE*, hanem a gyönyörű kirakat felé száll.*

GÖTHE *bűbájt szór a kirakatüvegre, amitől az ragacsos zselévé lágyul, és a nekicsapódó furkász beleragad.*

GÖTHE *(a furkásznak)*
Tessék. Örülsz?

Az ékszerekkel borított GÖTHE *kiszedi a furkászt az üvegzseléből.*

Rendőrautók szirénái hangzanak fel a háttérben.

GÖTHE
Hátravan még kettő.

Rendőrautók robognak az utcákon.

GÖTHE *ismét nekilát, hogy kiürítse a furkász erszényét.*

Befutnak a rendőrautók, RENDŐRÖK *ugranak ki belőlük, fegyvert szegeznek* GÖTHÉRE *és* JACOBRA. JACOB, *akin szintén rengeteg ékszer lóg, megadóan felemeli a kezét.*

JACOB
Arra mentek, biztos úr…

1. RENDŐR
Kezeket fel!

A furkász, akit GÖTHE *a kabátja zsebébe rejtett, kidugja az orrát, és visít egyet.*

2. RENDŐR
Az meg mi?

JACOB *hirtelen elnéz balra. Rémület ül ki az arcára.*

JACOB *(alig bírja kinyögni)*
Oroszlán…

Szívdobbanásnyi szünet, majd a RENDŐRÖK *egy emberként fordítják tekintetüket és fegyverüket az ellenkező irányba.*

GÖTHE *értetlenkedve szintén odanéz… Egy oroszlán ballag feléjük.*

GÖTHE *(higgadtan)*
Nocsak. New York sokkal, de sokkal érdekesebb hely, mint hittem.

Mielőtt a RENDŐRÖK *újra rájuk néznének,* GÖTHE *megragadja* JACOBOT, *és dehoppanál vele.*

51. JELENET

KÜLSŐ. CENTRAL PARK. ESTE.

GÖTHE *és* JACOB *szapora léptekkel haladnak a téli fagyba dermedt parkban.*

Mikor átmennek egy hídon, kis híján fellöki őket egy szemből érkező strucc – a madár fejvesztve menekül valami elől.

A távolból hangos moraj hallatszik.

GÖTHE *elővesz a zsebéből egy bukósisakot, és* JACOB *kezébe nyomja.*

GÖTHE
Ezt vegye fel!

JACOB
De… mi szükségem volna nekem erre?

GÖTHE
Tudja, a koponyája megrepedhet, ha erős ütések érik.

GÖTHE *továbbsiet. A döbbent* JACOB *felveszi a sisakot, majd* GÖTHE *után ered.*

52. JELENET

KÜLSŐ. GOLDSTEINÉK LAKÁSA. ESTE

TINA *és* QUEENIE *kihajolnak a hálószoba ablakán, és a sötétséget fürkészik. Ismét halljuk a bömbölést a téli éjszakában. Kinyílik egy másik ablak is, és szomszédok bámulnak ki álmosan az utcára.*

53. JELENET

BELSŐ. GOLDSTEINÉK LAKÁSA. ESTE

TINA *és* QUEENIE *berontanak abba a hálószobába, ahol* GÖTHÉNEK *és* JACOBNAK *kellene lennie. A két férfi nyomtalanul eltűnt.* TINA *dühösen elrohan felöltözni.* QUEENIE *szomorú.*

QUEENIE

Pedig kakaót is kaptak…

54. JELENET

KÜLSŐ. A CENTRAL PARK ÁLLATKERTJE. ESTE

GÖTHE *és* JACOB *futva érkeznek a félig kiürült állatkerthez, melynek a külső fala több helyen le van rombolva. A bejáratnál nagy halom törmelék hever.*

Újabb bömbölés visszhangzik a téglaépület körül. GÖTHE *elővesz egy mellvértet.*

GÖTHE
Jól van. Tessék, ezt is vegye fel.

GÖTHE JACOB *háta mögé áll, és felcsatolja rá a vértet.*

JACOB
Rendben.

GÖTHE
Amúgy nyugodjon meg, aggodalomra semmi ok.

JACOB
Mondja, szoktak magának hinni, amikor ezt mondja?

GÖTHE
Nekem az a felfogásom, hogy aki aggódik, az kétszer szenved.

JACOB *próbálja megemészteni* GÖTHE *„filozófiáját”.*

GÖTHE *felkapja a bőröndjét, és továbbindul.* JACOB *a törmelékhalmon átkecmeregve követi.*

Az állatkert bejáratában állnak. Odabentről hangos horkantás hallatszik.

GÖTHE
Párzani akar. Bikát keres.

VÁGÁS a randalórra – hatalmas, gömbölyded testű, rinocéroszszerű állat, a

homlokából vaskos szarv mered előre. Ötször akkora, mint a rémült víziló, aminek a kifutójánál most kelleti magát.

GÖTHE *elővesz egy apró fiolát. A fogával kihúzza és félreköpi a dugót, majd egy-egy cseppet juttat a folyadékból a csuklóira.* JACOB *odanéz – szúrós szag terjeng.*

GÖTHE

Randalórpézsma. Bolondul érte.

GÖTHE JACOB *kezébe nyomja a nyitott fiolát, és elindul az állatkert belseje felé.*

IDŐMÚLÁS:

GÖTHE *lefekteti a bőröndöt a földre a randalór közelében, és lassan, csalogatóan kinyitja.*

Ezután nekiáll előadni a „párzási rítust”: nyögdécsel, lomha tánclépéseket tesz, hentereg a földön, és morog – mindezt azért, hogy felhívja magára a randalór figyelmét.

A bestia végül elfordul a vízilótól – most már GÖTHE *érdekli. Köröket írnak le egymással szemben, a mozgásuk furcsán hullámzó. A randalór úgy viselkedik, mint egy kölyökkutya, a szarva narancssárgán izzik.*

GÖTHE *a földön hentereg – a randalór utánozza, és egyre közelebb kerül a nyitott bőröndhöz.*

GÖTHE

Jó kislány… Gyerünk… Be a bőröndbe…

JACOB *beleszagol a randalórpézsmás fiolába. Ebben a pillanatban egy hal repül neki, meglöki, és a pézsma kifröccsen.*

Megfordul a szél. Susognak a fák. A randalór beleszagol a levegőbe –

megérezte az új, erősebb szagot, ami JACOB *felől érkezik.*

JACOB *megfordul. Egy fóka ül a háta mögött. Látszik rajta, hogy ő volt a tettes. Szemtelenül néz* JACOBRA*, aztán kereket old.*

Mikor JACOB *visszafordul, azt látja, hogy a randalór felállt, és őt nézi.*

VÁGÁS GÖTHÉRE *és* JACOBRA*, akik rádöbbennek, mire számíthatnak.*

ÚJ TOTÁL:

A randalór a szag forrása felé robog, és bömböl az izgalomtól. JACOB *rémült hangot hallat, sarkon fordul, és már fut is, ahogy a lába bírja. A randalór üldözi törmelékhalmokon és befagyott tavakon át, mígnem kiérnek a hófödte parkba.*

GÖTHE *előhúzza a pálcáját…*

GÖTHE

Reparo…

Mielőtt végigmondhatná a varázsigét, egy pávián kikapja a kezéből a pálcát, és elszalad vele.

GÖTHE

Merlin szakállára!

VÁGÁS JACOBRA*, aki még mindig rohan. A randalór ott van a nyomában.*

VÁGÁS GÖTHÉRE*. Ott áll a kíváncsi pávián előtt, aki a varázspálcát nézegeti.*

GÖTHE *letör egy gallyat egy fáról, és a majom felé nyújtja, hátha rá tudja venni a cserére.*

GÖTHE

Pontosan ugyanolyan. Cseréljünk.

VÁGÁS JACOBRA*. Megpróbált felmászni egy fára, de az lett a vége, hogy fejjel*

lefelé lóg egy ágról.

JACOB *(rémülten ordít)*
Göthe!

Alatta ott a randalór. A hátán fekszik, és hívogatóan kapálózik a lábaival.

VÁGÁS GÖTHÉRE *– a pávián megrázza* GÖTHE *pálcáját.*

GÖTHE
Ne. Ne-ne-ne!

GÖTHE *aggódó arcot vág – BUMM – a pálca „elsül”, és a pávián hanyatt esik a bűbájtól. A pálca visszaröppen* GÖTHE *kezébe.*

GÖTHE
Ezer bocsánat.

VÁGÁS JACOBRA *– a randalór közben felállt. Nekirohan a fának, és szarvát mélyen a törzsébe fúrja. A fát izzó folyadék tölti meg, majd a törzs szétrobban, és a fa kiből.*

JACOB *elrepül, legurul egy meredek, havas domboldalon, és egy tó jegén köt ki.*

A randalór újra üldözőbe veszi, de a jégre érve megcsúszik. GÖTHE *érkezik a domboldalon, ő is leér a jégre. Akrobatikus becsúszást mutat be a nyitott bőrönddel a kezében – a randalór centiméterekre van már csak* JACOBTÓL, *amikor elnyeli a bőrönd.*

GÖTHE
Szép volt, Mr. Kowalski!

JACOB *kezet nyújt* GÖTHÉNEK.

JACOB
Magának Jacob.

Kezet ráznak.

EGY HARMADIK SZEMÉLY SZEMSZÖGÉBŐL: Valaki nézi, amint GÖTHE *felsegíti* JACOBOT*, és a két férfi, amilyen gyorsan csak tud, csúszkálva elsiet a tó jegén.*

GÖTHE
Jól van. Háromból kettő megvan.

VÁGÁS TINÁRA*, aki a fölöttük levő hídon áll, és lefelé néz.*

GÖTHE *(képen kívül,* JACOBNAK*)*
Másszon be!

A bőröndöt látjuk, amint gazdátlanul hever a híd alatt.

TINA *lesiet, és gyorsan ráül a bőröndre. Bekattintja a zárakat, az arca feldúlt, de eltökélt.*

KONFERANSZIÉ *(képen kívül, következő jelenetből)*
Hölgyeim és uraim!

55. JELENET

BELSŐ. CITY HALL. ESTE

Tágas, pompásan díszített terem hazafias jelképekkel telezsúfolva. Kerek asztalok mellett kiöltözött emberek százai ülnek. Mindenki a terem végében emelt színpad felé néz. A színpad fölött hatalmas molinó függ, rajta SHAW SZENÁTOR *képe és a szlogen: AMERIKA JÖVŐJE.*

A mikrofon mögött egy KONFERANSZIÉ *áll.*

KONFERANSZIÉ

Ma esti kampánygyűlésünk fő szónokát nem kell bemutatnom önöknek. Azt mondják, lesz ő még országunk elnöke is. Aki ezt nem hiszi el, olvassa az apja újságait…

A hallgatóság elnézően nevet. ID. SHAW-T *és* LANGDONT *látjuk egy asztalnál a New York-i társasági élet krémjével.*

KONFERANSZIÉ

Hölgyeim és uraim, köszöntsék New York szenátorát, Henry Shaw-t!

Kitörő taps. SHAW SZENÁTOR *elindul előre, fogadja az üdvözlést, rámutat és rákacsint közeli ismerőseire, és felmegy a színpadra.*

SHAW SZENÁTOR

Köszönöm! Köszönöm!

56. JELENET

KÜLSŐ. SÖTÉT UTCA. ESTE

Valami végigsuhan az utcákon. Nem lehet ember, ahhoz túl nagy. Furcsa, erőlködő lélegzés és dühös morgás – ez egy embertelen, bestiális lény.

57. JELENET

KÜLSŐ. UTCA a CITY HALL KÖZELÉBEN. ESTE

TINA *a bőrönddel a kezében siet az utcán. Körülötte sorban kialszanak az utcalámpák.* TINA *megáll, érzi, hogy valami elsuhan mellette a sötétben – megfordul, a homályba bámul, fél.*

58. JELENET

BELSŐ. CITY HALL. ESTE

SHAW SZENÁTOR

Való igaz, elértünk bizonyos eredményeket, ámde elégedettek még nem lehetünk. Elértük, hogy a förtelmes kocsmák végleg bezártak…

Különös, kísérteties hang hallatszik a terem hátuljában álló orgona sípjai felől. Mindenki arrafelé fordul, a SZENÁTOR *is szünetet tart.*

SHAW SZENÁTOR

És most a klubokat, a biliárdszalonokat…

A furcsa zaj egyre erősödik.

A jelenlévők megint forgolódnak. A SZENÁTOR *nyugtalannak tűnik. Az emberek sutyorognak.*

Hirtelen kitör valami az orgona alól. Hatalmas, vadállatias, ámde láthatatlan – végigszáguld a termen, repülnek az asztalok; az emberek elvágódnak, a lámpák összetörnek, a padlót egészen a színpadig mintha felszántanák,

rémület, sikolyok.

SHAW SZENÁTORT *hanyatt nekitaszítja valami az őt ábrázoló molinónak. Utána ugyanaz az erő felkapja, és a magasba emeli őt. Egy pillanatig egy helyben lebeg, azután visszazuhan a színpadra – és már nem él.*

A „bestia” szétszabdalja a molinót – vak dühvel vagdalkozik, halljuk az érdes zihálását –, majd amilyen hirtelen jött, olyan hirtelen el is tűnik.

A szenvedés és a rémület hangjai kísérik ID. SHAW-T, *aki a romhalmazon át fia eltorzult, vérző testéhez siet.*

VÁGÁS SHAW SZENÁTOR holttestére. *Az arcán szörnyű sebek.* ID. SHAW *megsemmisülten rogy le fia mellé.*

VÁGÁS LANGDONRA. *Áll, kicsit ittas.*

LANGDON *(eltökélt, talán diadalmas is)*
BOSZORKÁNYOK!

59. JELENET

BELSŐ. A MACUSA ELŐCSARNOKA. ESTE

A kép középpontjában a varázsleleplezési veszélyszintjelzőn a mutató a SÚLYOS-ról a VÉSZHELYZET feliratra fordul.

TINA *a bőrönddel felszalad az előcsarnok lépcsőjén. Csapatokba verődött, nyugtalanul sugdolózó boszorkányok és varázslók mellett halad el.*

HEINRICH EBERSTADT *(képen kívül, a következő jelenetből)*
Amerika egy olyan varázstitok-sértés bekövetkeztéért felel, ami azzal fenyeget…

60. JELENET

BELSŐ. PENTAGRAMMA-TEREM. ESTE

A tágas, impozáns helyiség régi parlamenti ülésteremre emlékeztet. Nincs egyetlen üres szék sem, mindet elfoglalják a világ legkülönbözőbb részeiből érkezett varázslók. MADAM PICQUERY *elnököl, az oldalán ott van* GRAVES.

Svájc delegáltja kapott szót.

HEINRICH EBERSTADT
…hogy mind egy szálig lelepleződünk.

MADAM PICQUERY
Engem ne oktasson ki az, aki hagyta kicsúszni a markából Gellert Grindelwaldot…

SHAW SZENÁTOR *eltorzult holttestének világító, holografikus képe lebeg a magasban.*

Mindenki odanéz, amikor TINA *beront a terembe.*

TINA
Elnök asszony, ne haragudjon a zavarásért, de vészhelyzet állt…

Visszhangzó csönd. TINA *lefékez a márványpadlós terem közepén, s csak egy pillanattal később döbben rá, mibe csöppent. A küldöttek rámerednek.*

MADAM PICQUERY
Remélem, hogy fontos a hír, amivel berontott ide, Miss Goldstein.

TINA
Az. Nagyon is.
(lép egyet előre, úgy folytatja)

Asszonyom, tegnap egy varázsló érkezett New Yorkba egy bőrönddel – ezzel itt –, ami tele van varázslényekkel, és sajnálatos módon néhány megszökött.

MADAM PICQUERY

Szóval tegnap érkezett. Maga huszonnégy órája tudja, hogy egy regisztrálatlan varázsló mágikus lényeket engedett itt szabadon, és csak most szól, mikor már meghalt egy ember?

TINA

Ki halt meg?

MADAM PICQUERY

Hol van az a varázsló?

TINA *a padlóra fekteti a bőröndöt, és felnyitja a zárjait. Egy-két másodperc elteltével a fedél lassan felemelkedik. Előbb* GÖTHE*, azután* JACOB *mászik ki a bőröndből. Ügyefogyottan, félszegen álldogálnak.*

BRIT KÜLDÖTT

Salmander?

GÖTHE (*becsukja a bőröndöt*)

Ó. Üdvözlöm, uram.

MOMOLU WOTORSON

Theseus Salmander? A háborús hős?

BRIT KÜLDÖTT

Nem, a fiatalember az öccse. Mondja, mit keres maga New Yorkban?

GÖTHE

Egy foltos golymókot jöttem vásárolni.

BRIT KÜLDÖTT *(nem hisz neki)*

Aha. És valójában mit csinál itt?

MADAM PICQUERY *(TINÁNAK , JACOBRÓL)*

Goldstein, ki a másik?

TINA

Jacob Kowalski, elnök asszony, egy magnix, akit megharapott Mr. Salmander egyik állata.

A MACUSA alkalmazottai és a küldöttek felháborodnak.

KÜLDÖTTEK *(sutyorgás)*

Magnix? Amneziálni kell!

GÖTHE *figyelmét* SHAW SZENÁTOR *holttestének lebegő képe köti le.*

GÖTHE

Merlin szakállára…

MADAM JA CSOU

Tudja, hogy melyik varázslénye ölte meg ezt az embert, Mr. Salmander?

GÖTHE

Ezt nem… Ez nem állat műve. Hiszen látják. Önök is tudják, mi tette, a jegyekből.

VÁGÁS SHAW SZENÁTOR *arcára.*

VÁGÁS GÖTHÉRE.

GÖTHE

A gyilkos egy obskurus.

Általános megrökönyödés, szörnyülködő moraj, döbbent kiáltások.

GRAVES *éberen figyel.*

MADAM PICQUERY

Túl messzire megy, Mr. Salmander. Egyetlen obskuráló sincs Amerikában.

(GRAVESNEK)

Foglalja le a bőröndöt!

GRAVES *begyűjtőbűbájt alkalmaz, és a bőrönd a lábánál terem.*

GÖTHE *pálcát ránt.*

GÖTHE
Kérem, ne… Adja vissza!

MADAM PICQUERY
Elfogni őket!

Szédítő bűbájeső záporozik GÖTHÉRE, TINÁRA *és* JACOBRA. *Mindhárman térdre rogynak.*

GÖTHE *kezéből kirepül a pálca,* GRAVES *kapja el.*

GRAVES *feláll, és felemeli a bőröndöt.*

GÖTHE *(varázsbéklyóban)*
Ne bántsák őket. Nem veszélyes semmi, ami a bőröndben van. Semmi.

MADAM PICQUERY
Azt mi fogjuk eldönteni.
(a Göthéék mögött álló auroroknak)
Zárják be őket!

VÁGÁS GRAVESRE, *aki* TINÁT *nézi, miközben a nőt* GÖTHÉVEL *és* JACOBBAL *együtt elhurcolják.*

GÖTHE *(kétségbeesetten)*
Ne bántsák a varázslényeket! Higgyék el, nem veszélyesek! Ne bántsák az állataimat, nem veszélyesek! Könyörgök, ne bántsák őket! Nem veszélyesek!

61. JELENET

BELSŐ. CELLA A MACUSA ÉPÜLETÉBEN. NAPPAL

GÖTHE, TINA *és* JACOB *egy börtöncellában ülnek.* GÖTHE *lecsüggeszti fejét, még mindig ki van készülve az állatai miatt. Végül a sírással küszködő* TINA *töri meg a csendet.*

TINA
Nagyon sajnálom az állatait, Mr. Salmander. Őszintén.

GÖTHE *hallgat.*

JACOB *(halkan,* TINÁNAK*)*
Elmondanák, hogy mi az az obskuráns vagy obskurius vagy nem tudom, micsoda?

TINA *(szintén halkan)*
Évszázadok óta nem volt egy se.

GÖTHE
Három hónapja láttam egyet Szudánban. Régen több volt belőlük, de ma is léteznek. Még azelőtt, hogy elrejtőztünk, amikor még vadásztak ránk a muglik, a fiatal varázslók közt voltak, akik elnyomták a képességüket, hogy ne üldözzék őket. Az elfojtott mágikus erő, amit nem tanultak meg kezelni, felgyűlt, és létrehozott egy obskurust.

TINA *(*JACOB *értetlen arckifejezésére)*
Az obskurus fékezhetetlen sötét varázserő, ami kitör és pusztít. És miután eltűnik…

Miközben beszél, leesik neki a tantusz. Az obskurus leírása tökéletesen illik a New York-i támadások elkövetőjére.

TINA *(*GÖTHÉNEK*)*

…az obskuráló sem él már soká, ugye?

GÖTHE

Nem tudunk olyan obskurálóról, aki túlélte a tízéves kort. Akivel Afrikában találkoztam, az… nyolcéves korában halt meg.

JACOB

Jól értem? Vagyis Shaw szenátor gyilkosa… egy gyerek?

GÖTHE *arckifejezése igenlő választ ad a kérdésre.*

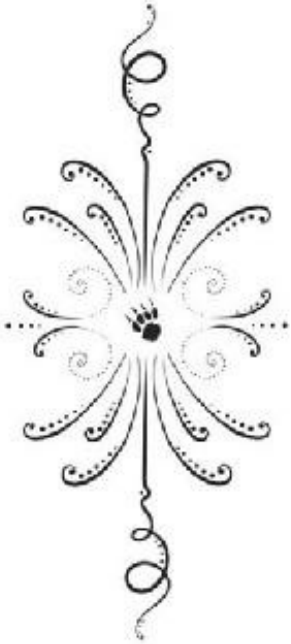

62. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMÁNAK NAGYTERME. MONTÁZS. NAPPAL

MODESTY *a hosszú asztal felé tart, amelynél éhes árvagyerekek ülnek, és esznek.*

MODESTY *(folytatja mondókáját)*

Szép mama, jó mama
banyákat keres,
Jó mama, szép mama
sok banyát talál,
Jó mama azt mondja,
mindre halál vár!

MODESTY *magához vesz párat a gyerekek szórólapjaiból az asztalról.*

MODESTY

Dobjuk a vízbe,
fulladjon bele!
Korbácsot kapjon,
kínpadra vele!
Fűtsünk alá…

IDŐMÚLÁS:

A gyerekek végeztek az evéssel, felállnak az asztaltól, és a szórólapokkal a kezükben a kijárat felé indulnak.

CHASTITY *(utánuk kiált)*

Mindet osszátok szét! Nem ám eldobni őket! És szóljatok, ha bármi gyanúsat láttok.

KÖZELI CREDENCE-RŐL – *mosogat, de közben figyeli a gyerekeket.*

MODESTY *az utolsó gyerekek nyomában kimegy a templomból.*

63. JELENET

KÜLSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMÁNAK UTCÁJA. NAPPAL

MODESTY *megáll a forgalmas utca közepén. Feldobja a szórólapokat a levegőbe, és élvezettel nézi, ahogy szanaszét repülnek.*

64. JELENET

BELSŐ. CELLA/FOLYOSÓ A MACUSA ÉPÜLETÉBEN. NAPPAL

Két fehér köpenyes ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ *a cellájukból egy sötét alagsor felé vezeti a megbilincselt* GÖTHÉT *és* TINÁT.

GÖTHE *hátrafordul.*

GÖTHE *(a válla fölött)*
Örülök, hogy megismerhettem, Jacob. Sok sikert a sütödéhez!

VÁGÁS JACOBRA. *Magára maradt, fél, a cella rácsát markolja. Elanyátlanodva integet* GÖTHE *után.*

65. JELENET

BELSŐ. KIHALLGATÓSZOBA. NAPPAL

Szűk, sivár helyiség. A falak feketék, ablak nincs.

GRAVES *egy íróasztalnál ül* GÖTHÉVEL *szemben, előtte nyitott dosszié.* GÖTHE *hunyorog, a szemébe világít egy erős fényű lámpa.*

TINA *mögötte áll, közrefogja a két* ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ.

GRAVES

Érdekes ember maga, Mr. Salmander.

TINA *(előrelépve)*

Mr. Graves…

GRAVES *az ajkához emeli mutatóujját, jelezve* TINÁNAK, *hogy hallgasson. A gesztus atyáskodóan jóindulatú, egyszersmind lekezelően parancsoló.* TINA *megalázkodik, engedelmesen elhallgat, és visszahátrál az árnyékba.*

GRAVES *az előtte fekvő dosszié tartalmát tanulmányozza.*

GRAVES

Kidobták magát a Roxfortból, mert életveszélyt okozott…

GÖTHE

Az baleset volt.

GRAVES

…egy bestiával. Volt azonban egy tanára, aki a végsőkig ellenezte, hogy kicsapják. Mondja: Albus Dumbledore vajon miért kedveli annyira?

GÖTHE

Nem tudom megmondani.

GRAVES

Hogy veszélyes lényeket engedett itt szabadon, az megint csak baleset volt. Jól mondom?

GÖTHE

Miért tettem volna szándékosan?

GRAVES

Hogy leleplezze a varázstudókat. Háborút robbantson ki a varázslók és a magnixek között.

GÖTHE

Tömegmészárlás a nagyobb jó érdekében?

GRAVES

Igen. Pontosan.

GÖTHE

Én nem vagyok Grindelwald-fanatikus, Mr. Graves.

GRAVES *arckifejezése alig észrevehetően megváltozik, jelezve, hogy* GÖTHE *az elevenébe talált.* GRAVES *most fenyegetőbben néz* GÖTHÉRE.

GRAVES

Kíváncsi vagyok, mit tud mondani erről, Mr. Salmander.

GRAVES *lassú kézmozdulattal kiemeli az obskurust* GÖTHE *bőröndjéből. Az asztal fölé irányítja – az obskurus lüktet, kavarog és sziszeg.*

KÖZELI TINÁRÓL, *aki döbbenten rájuk mered.*

GRAVES *az obskurus felé nyúl – szemlátomást lenyűgözi a lény. A kéz közelségétől az obskurus gyorsabban kavarog, buzogni kezd, és elhúzódik.*

GÖTHE *ösztönösen* TINA *felé fordul. Maga se tudja, miért, de a nőt akarja meggyőzni.*

GÖTHE

Ez egy obskurus…
*(*TINA *pillantására)*
De ez egy másik, én választottam le a szudáni lányról, mikor próbáltam megmenteni őt. Haza akartam vinni tanulmányozni.
*(*TINA *döbbenetére)*
De ez a szabadban elpusztulna, senkit sem tud bántani, Tina!

GRAVES

A gazda nélkül nem lehet használni?

GÖTHE

„Használni?” „Használni?” Hisz ez egy parazitikus

varázserőtömeg, ami megölt egy gyereket. Ugyan mire lehetne használni?

GÖTHÉT *most már elönti a harag, rámered* GRAVESRE. TINA *megérzi a feszültséget, és szintén* GRAVESRE *néz: féltés és félelem van az arcára írva.*

GRAVES *rájön, hogy hibát követett el. Feláll, egy legyintéssel félresöpri a kérdést, és váddal felel rá.*

GRAVES

Hiába tagad, Mr. Salmander. Azért hozta ezt az obskurust New Yorkba, hogy tömegpusztítást okozzon, és a titokvédelmi alaptörvényt megszegve leleplezzen minket…

GÖTHE

Ez nem árthat senkinek. Maga is tudja!

GRAVES

Bűnös tehát mágustársai elárulásában, és ezért halállal lakol. Miss Goldstein, aki ebben cinkosa volt…

GÖTHE

Nem igaz, ő nem csinált semmit…

GRAVES

…ugyanezt a büntetést kapja.

A két ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ *előlép. Higgadtan, durva közvetlenséggel* GÖTHE *és* TINA *nyakának szegezik a pálcájukat.*

TINÁN *annyira elhatalmasodik a döbbenet és a rettegés, hogy megszólalni se bír.*

GRAVES *(az ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓKNAK)*

Azonnal hajtsák is végre. Majd én értesítem Picquery elnök asszonyt.

GÖTHE

Tina…

GRAVES *megint a szája elé tartja mutatóujját.*

GRAVES

Cssss.

(sürgetően int az ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓKNAK)

Kérem.

66. JELENET

BELSŐ. KOPOTTAS ALAGSORI TÁRGYALÓ. NAPPAL

QUEENIE *egy tálcán kávét és csészéket visz egy tárgyaló felé.*

Hirtelen megtorpan, elkerekedik a szeme, és rémület ül ki az arcára. Elejti a tálcát, a csészék összetörnek.

Alacsony beosztású MACUSA-alkalmazottak fordulnak felé, rámerednek. Egy hosszú pillanatig QUEENIE *is csak bámul, azután futni kezd a folyosó felé.*

67. JELENET

BELSŐ. A HALÁLCELLÁHOZ VEZETŐ FOLYOSÓ. NAPPAL

Hosszú, fekete, fémfalú folyosó vezet egy hófehér helyiségbe, ahol nincs más, csak egy fodrozódó varázsfolyadékkal teli szögletes medence és egy szék, ami a medence fölött lebeg.

Az ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓK *bekísérik* GÖTHÉT *és* TINÁT *a halálcellába. Az ajtónál őr áll.*

TINA *(az 1. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓNAK)*
Ne tedd ezt, Bernadette… Kérlek…

1. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ
Nem fáj. Ne félj!

TINÁT *a medence szélére vezetik. Pánik lesz úrrá rajta, szaggatottan zihál.*

A mosolygó ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ *felemeli a pálcáját, és ügyesen kiemeli* TINA *fejéből a boldog emlékeket.* TINA *azonnal megnyugszik – az arca üres, túlvilági kifejezést ölt.*

Az ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ *a varázsfolyadékba hullatja az emlékeket, mire az fodrozódni kezd, és feltűnnek benne* TINA *életének képei.*

A kis TINA *mosolyog, mikor az anyja hangját hallja.*

TINA ANYJA *(képen kívül)*
Tina… Tina… Gyere, bogaram, le kell feküdnöd. Készen vagy?

TINA
Anya…

A medencében megjelenik TINA *anyja, az arca csupa szeretet és kedvesség.* TINA *a medence széléről mosolyogva nézi.*

1. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ

Ugye, hogy milyen szép? Szeretnél bemenni? Hah?

TINA *üres tekintettel bólint.*

68. JELENET

BELSŐ. A MACUSA ELŐCSARNOKA. NAPPAL

QUEENIE *a zsúfolt előcsarnokban áll.*

Megszólal a lift csengője.

VÁGÁS a liftajtóra, ami épp kinyílik: feltűnik JACOB *és kísérője,* SAM*, az amneziátor.*

QUEENIE *eltökélten feléjük siet.*

QUEENIE
Á! Sam!

SAM
Helló, Queenie.

QUEENIE
Azt üzenik, menj le. Majd én elintézem őt.

SAM
Nem vagy amneziátor.

QUEENIE *elkomorodik, és belenéz a férfi fejébe.*

QUEENIE
Mondd, Sam, Cecily tudja, hogy összejársz Rubyval?

VÁGÁS RUBYRA*, a MACUSA-nál dolgozó boszorkányra, aki ott áll nem messze tőlük, és rámosolyog* SAMRE*.*

VÁGÁS QUEENIE-RE *és* SAMRE*.* SAM *zavarba jön.*

SAM *(döbbenten)*
Ezt meg honnan…

QUEENIE
Bízd rám ezt a pasast, és akkor nem tudja meg tőlem.

SAM *tanácstalan, meghátrál.* QUEENIE *karon fogja* JACOBOT*, és elindul vele a lobbin keresztül.*

JACOB
Most mit csinál?

QUEENIE
Csss! Tina bajban van, hallgatózom…
(olvas TINA *gondolataiban)*
Hol van Göthe bőröndje?

JACOB
Az a Graves vitte el, azt hiszem.

QUEENIE
Jól van. Jöjjön!

JACOB
Nem akar amneziálni?

QUEENIE
Dehogyis akarom. Már közénk tartozik.

QUEENIE *a főlépcső felé vonszolja* JACOBOT.

69. JELENET

BELSŐ. HALÁLCELLA. NAPPAL

TINA *a kivégzőszékben ül. Lefelé néz: alatta kavargó képek, boldog emlékek a családjáról, a szüleiről, a kislány* QUEENIE-RŐL.

EMLÉK:

Beleereszkedünk a medencébe, és követjük TINA *egyik emlékét:* TINA *bemegy az Új Salem templomába, és felmegy a lépcsőn. Ott találja* MARY LOU-T, *aki* CREDENCE *fölött áll, kezében a derékszíjjal.* CREDENCE *retteg.* TINA *haragjában átkot küld* MARY LOU-RA, *azután* CREDENCE-HEZ *lép, hogy megvigasztalja.*

TINA

Semmi baj.

VÁGÁS vissza a jelenkori TINÁRA, *aki még mindig álmodozó arccal bámul a medencébe.*

VÁGÁS GÖTHÉRE, *aki lepillant a saját karjára.* PICKETT *zajtalanul, fürgén mászik a* GÖTHE *csuklóján feszülő bilincs felé.*

70. JELENET

BELSŐ. A GRAVES IRODÁJÁHOZ VEZETŐ FOLYOSÓ. NAPPAL

VÁGÁS GRAVES *irodájának ajtajára.*

QUEENIE *(képen kívül)*

Alohomora!

QUEENIE-T *és* JACOBOT *látjuk, amint tanácstalanul állnak* GRAVES *irodájának ajtaja előtt.* QUEENIE *kétségbeesetten igyekszik kinyitni az ajtót.*

QUEENIE

Aberto…

Az ajtó zárva marad.

QUEENIE *(mérgesen, csalódottan)*

Furfangos bűbájjal zárta be az irodáját.

71. JELENET

BELSŐ. HALÁLCELLA. NAPPAL

PICKETTET *figyeljük, aki kinyitotta* GÖTHE *bilincsének zárját, és most gyorsan átmászik a* 2. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ *köpenyére.*

2. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ *(GÖTHÉNEK)*

Jól van. Lássuk a maga szép emlékeit.

A 2. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ GÖTHE *halántékához emeli a pálcáját.* GÖTHE *megragadja az alkalmat, hátraugrik, majd előkapja, és a medence felé dobja a halálszárnyat. Utána gyorsan megfordul, és egy ütéssel leteríti az őrt.*

A halálszárny most hatalmas, rémisztő, de különös szépséggel bíró, pillangószerű, csontvázszárnyú rovarként jelenik meg. Nagy köröket leírva repül a medence fölött.

PICKETT *rámászik a* 2. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓ *karjára, és megharapja. Ezzel eltereli figyelmét, így* GÖTHE *elkaphatja a nő kezét, és célozhat a pálcájával. Kiröppen egy átok, és eltalálja az* 1. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓT*, aki összeesik, pálcája a medencébe hullik. A varázsfolyadék ragacsos fekete buborékokat vet, és elnyeli a pálcát.*

TINA *emlékei abban a szempillantásban jóról rosszra váltanak:* MARY LOU-T *látjuk, amint gyűlölködve* TINÁRA *mutat.*

MARY LOU
Boszorkány!

TINÁN*, aki még mindig a medence bűvöletében van, egyre inkább úrrá lesz a rémület. A széke lassan ereszkedik, és egyre közelebb ér a folyadékhoz.*

A halálszárny nekirepül a 2. ÍTÉLET-VÉGREHAJTÓNAK*, és fellöki.*

72. JELENET

BELSŐ. A GRAVES IRODÁJÁHOZ VEZETŐ FOLYOSÓ. NAPPAL

JACOB *gyorsan körülnéz, aztán egy erőteljes rúgással betöri az ajtót.* JACOB *őrt áll, miközben* QUEENIE *beszalad* GRAVES *irodájába, és magához veszi a bőröndöt meg* TINA *pálcáját.*

73. JELENET

BELSŐ. HALÁLCELLA. NAPPAL

TINA *magához tér a transzból, és sikoltozni kezd.*

TINA
MR. SALMANDER!

A medence tartalma fortyogó fekete halálfolyadékká változik, s most a medencéből hullámszerűen kiemelkedve egyre inkább körülöleli a kivégzőszéken ülő TINÁT. TINA *rémületében feláll a székre, igyekezetében kis híján le is esik róla. Kétségbeesetten igyekszik visszanyerni az egyensúlyát.*

GÖTHE
NE ESSEN PÁNIKBA!

TINA
AKKOR MAGA SZERINT MIT CSINÁLJAK?!

GÖTHE *furcsa, csettegő hangokat hallat: arra utasítja a halálszárnyat, hogy repüljön további köröket a medence fölött.*

GÖTHE
Ugorjon…

TINA *a halálszárnyra néz – félve, bizalmatlanul.*

TINA
ELMENT AZ ESZE?

GÖTHE
A lényre.

GÖTHE *a medence szélén áll, és tekintetével követi a* TINA *körül repülő halálszárnyat.*

GÖTHE
Figyeljen rám, Tina! Elkapom. Tina!

Egymás szemébe néznek. GÖTHE *igyekszik biztatni, megnyugtatni* TINÁT.

A folyadék hullámai teljesen eltakarják TINÁT. *A nő lassan már nem is látja* GÖTHÉT.

GÖTHE *(konokul, higgadtan)*
El fogom kapni. Bízzon bennem.

GÖTHE *egyszerre elkiáltja magát.*

GÖTHE
Most!

TINA *két hullám között ugrik, épp amikor a halálszárny elsuhan előtte. Az állat hátán landol, centiméterekre a fortyogó folyadéktól, aztán ugrik még egyet – egyenesen* GÖTHE *kitárt karjába.*

Egy fél másodpercig csak nézik egymást – aztán GÖTHE *felemeli a kezét, és visszahívja a halálszárnyat, ami nyomban gubóvá zsugorodik.*

GÖTHE *megragadja* TINA *kezét, és az ajtó felé indul.*

GÖTHE
Jöjjön!

74. JELENET

BELSŐ. A HALÁLCELLÁHOZ VEZETŐ FOLYOSÓ. NAPPAL

QUEENIE *és* JACOB *elszántan masíroznak a folyosón.*

A távolban megszólal egy riasztócsengő – varázslók sietnek el mellettük az ellenkező irányba.

75. JELENET

BELSŐ. A MACUSA ELŐCSARNOKA. NAPPAL

A lobbit átjárja a riasztócsengő hangja.

Teljes a zavarodottság – csoportokba verődött emberek izgatottan kérdezgetik egymást, mások fel-alá rohangálnak.

Aurorcsapat vág át a lobbin, egyenesen az alagsorba vezető lépcső felé tartva.

76. JELENET

BELSŐ. A HALÁLCELLÁHOZ VEZETŐ FOLYOSÓ / ALAGSORI FOLYOSÓ. NAPPAL

GÖTHE *és* TINA *kézen fogva szaladnak az alagsori folyosókon. Hirtelen aurorcsapat támad rájuk. Megfordulnak, és beugranak egy-egy oszlop mögé, így a kilőtt átkok és bűbájok elvétik őket.*

GÖTHE *ismét elengedi a halálszárnyat. Az röpködni kezd az oszlopok között, átkokat blokkol, és aurorokat küld a földre.*

VÁGÁS a halálszárnyra, amint a szívószervét az egyik auror fülébe dugja.

GÖTHE *(csetteg az állatnak)*
Hagyd az agyát! Gyere! Gyere!

TINA *és* GÖTHE *továbbszaladnak, a halálszárny követi őket, és újabb átkokat blokkol.*

TINA
Ez micsoda?

GÖTHE
Egy halálszárny.

TINA
Megszerettem.

VÁGÁS QUEENIE-RE *és* JACOBRA*, akik sebes léptekkel haladnak az alagsorban.* GÖTHE *és* TINA *futva befordulnak egy sarkon, és majdnem összeütköznek velük. A négy ember megbámulja egymást, mindnyájuk arcán félelem.*

Végül QUEENIE *a bőröndre mutat.*

QUEENIE
Befelé!

77. JELENET

BELSŐ. A CELLÁKHOZ VEZETŐ LÉPCSŐ.

PILLANATOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

GRAVES *lefelé siet a lépcsőn. Most először nyugtalanság ül ki az arcára.*

78. JELENET

BELSŐ. A MACUSA ELŐCSARNOKA. PILLANATOKKAL KÉSŐBB. NAPPAL

QUEENIE *keresztülsiet a lobbin, leplezni próbálja igyekezetét, de nagyon szeretne már az épületen kívül lenni.*

A varázslók sokaságából előbukkan az ideges ABERNATHY.

ABERNATHY
Queenie!

QUEENIE *lefelé megy a lépcsőn, de most megáll, hátrafordul, és összeszedi magát.*

ABERNATHY *elindul felé, megigazítja a nyakkendőjét, igyekszik higgadtnak és fensőbbségesnek tűnni –* QUEENIE *személye szemlátomást feszélyezi.*

ABERNATHY *(széles mosollyal)*
Hova igyekszik?

QUEENIE *csábítóan ártatlan arckifejezést ölt, és a háta mögé rejti a bőröndöt.*

QUEENIE
Hát öööö… beteg vagyok, Mr. Abernathy.

Köhög egyet, és ártatlan bociszemekkel néz a férfira.

ABERNATHY
Megint? Ó, és… mi van magánál?

Rövid csend.

QUEENIE *azonnal feltalálja magát, arcán széles mosoly terül szét.*

QUEENIE
Női holmik.

QUEENIE *megmutatja a bőröndöt, és elindul a lépcsőn* ABERNATHY *felé.*

QUEENIE
Szívesen megmutatom őket.

ABERNATHY *borzasztóan zavarba jön.*

ABERNATHY
Ó, nem kell. Ugyan. Hát öööö… akkor jobbulást.

QUEENIE *(negédes mosollyal, megigazítva a férfi nyakkendőjét)*
Köszönöm.

QUEENIE *sarkon fordul, és lesiet a lépcsőn,* ABERNATHY *pedig kalapáló szívvel néz utána.*

79. JELENET

KÜLSŐ. NEW YORK UTCÁI. KÉSŐ DÉLUTÁN

FELÜLNÉZET New Yorkról. Háztetőket látunk, azután lebukunk a házak közé, utcákon és sikátorokon suhanunk végig, robogó autók és nevető gyerekek mellett repülünk el.

Megállapodunk egy sikátorban az Új Salem temploma közelében. CREDENCE *plakátokat rak ki, amelyek* MARY LOU *legközelebbi gyűlését hirdetik.*

GRAVES *a sikátorba hoppanál.* CREDENCE *ijedten hátrál, de* GRAVES *határozottan odamegy hozzá, a fellépése most sürgető, erőteljes.*

GRAVES

Megtaláltad a gyermeket?

CREDENCE

Nem bírom.

GRAVES *türelmetlen, de nyugalmat erőltet magára.* CREDENCE *felé nyújtja a kezét, és egyszerre jóindulatúnak, figyelmesnek tűnik.*

GRAVES

Mutasd!

CREDENCE *nyöszörög, összehúzza magát, már-már elhátrál.* GRAVES *gyengéden megfogja és megvizsgálja a kezét.* CREDENCE *tenyere tele van mély, vöröslő vágásokkal, vérző sebekkel.*

GRAVES

Cssss. Fiam, minél előbb meglesz a gyermek, annál előbb a múlté lehet a fájdalmad.

GRAVES *finoman, szinte érzékien végighúzza hüvelykujját a sebek fölött, amitől azok nyomban begyógyulnak.* CREDENCE *ámul.*

GRAVES, *úgy tűnik, elhatározza magát. Komoly, bizalomgerjesztő arckifejezést ölt, és előhúz a zsebéből egy láncot, amin a Halál ereklyéinek jelképe függ.*

GRAVES

Megkapod tőlem ezt, Credence. Kevés ember van, akinek odaadnám.

GRAVES CREDENCE *nyakába akasztja a láncot, és suttogva folytatja.*

GRAVES

Nagyon kevés.

GRAVES *két oldalról* CREDENCE *nyakára teszi a kezét, magához húzza a fiút, és halkan, bizalmasan beszél hozzá.*

GRAVES

De te megérdemled.

CREDENCE *bizonytalan: nyugtalanítja, ugyanakkor lenyűgözi* GRAVES *viselkedése.*

GRAVES CREDENCE *szívére teszi a kezét, eltakarva a nyaklánc függőjét.*

GRAVES

Amikor megvan a gyermek, csak érintsd meg a medált, és én azonnal jövök.

GRAVES *még közelebb hajol* CREDENCE-HEZ*, arca most csak centiméterekre van a fiú nyakától. Egyszerre csábító és fenyegető, amit csinál. Suttogva folytatja.*

GRAVES

Segíts, és megbecsülés övez majd a varázslók közt holtodig.

GRAVES *ölelésbe vonja* CREDENCE-T*, de a fiú nyakán tartott keze miatt ez az ölelés inkább az uralkodás, semmint a szeretet kifejezése.* CREDENCE-RE *azonban ez utóbbiként hat: a fiú behunyja a szemét, és feszültsége oldódik kissé.*

GRAVES *lassan elhúzódik* CREDENCE-TŐl*, megcirógatja a nyakát.* CREDENCE *behunyva tartja a szemét, vágyik rá, hogy folytatódjon a meleg emberi érintés.*

GRAVES *(suttog)*

A gyermek haldoklik, Credence. Fogytán az idő.

GRAVES *hirtelen sarkon fordul, elindul a sikátorban, és dehoppanál.*

80. JELENET

KÜLSŐ. HÁZTETŐ GALAMBDÚCCAL. ALKONYAT

Háztető, ahonnan az egész várost belátni. A közepén fakalyiba áll, benne galambdúc.

GÖTHE *fellép egy párkányra, és kinéz a hatalmas városra.* PICKETT *a vállán ül, csetteg.*

JACOB *a kalyibában a galambdúcot nézegeti, amikor belép* QUEENIE.

QUEENIE
A nagyapja galambokat tartott? Az enyém baglyokat. Imádtam etetni őket.

VÁGÁS GÖTHÉRE *és* TINÁRA. TINA *odaállt* GÖTHE *mellé a párkányra.*

TINA
Graves kezdettől fogva azt mondja, hogy a zavarokat egy bestia okozza. De ha az összes állatot befogjuk, akkor nem csinálhat többé bűnbakot belőlük.

GÖTHE
Már csak egy lény van szabadon. Dougal, a szemiflázs.

TINA
Dougal?

GÖTHE
Vele az a probléma, hogy… öhm, láthatatlan.

TINA *(ez már annyira abszurd, hogy csak mosolyogni tud rajta)*
Láthatatlan?

GÖTHE
Az. Legalábbis többnyire. Mert…

TINA
Hogy lehet elkapni…?

GÖTHE *(bujkáló mosollyal)*
Rendkívül nehezen.

TINA
Ó.

Egymásra mosolyognak. Ez a fajta melegség eddig nem volt meg kettejük között. GÖTHE *még mindig folyamatosan zavarban van, ugyanakkor képtelen levenni a szemét a mosolygó* TINA *arcáról.*

TINA *lassan* GÖTHE *felé hajol.*

Rövid csend.

TINA
Gurban!

GÖTHE *(meghökkenve)*
Parancsol?

TINA *(cinkosan, izgatottan)*
Gurban – az informátorom volt, amikor auror voltam. Emlékszem, annak idején varázslényekkel üzletelt.

GÖTHE
És gondolja, hogy tud valamit mancsnyomokról?

TINA
Ő mindenről tud, amivel pénzt lehet keresni.

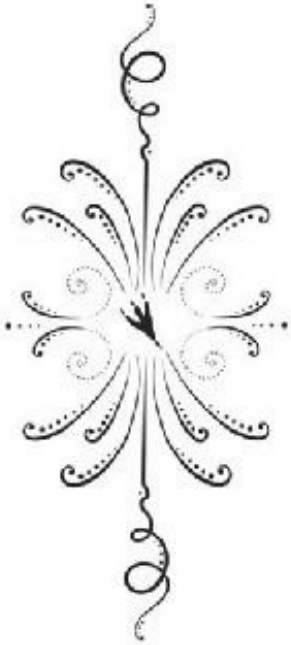

81. JELENET

KÜLSŐ. A VAK MALAC. ESTE

TINA *egy kukákkal, üres ládákkal és hulladékkal teli, barátságtalan sikátorba vezeti a társaságot. Onnan lépcső vezet le egy alagsori lakás bejáratához.* TINA *int a többieknek, hogy kövessék.*

A lépcső mintha zsákutcába torkollna: az ajtót befalazták. A falon egy poszter, amin egy kényeskedő bakfis a tükörben nézegeti magát.

TINA *és* QUEENIE *megállnak a poszter előtt. Szembefordulnak egymással, és egyszerre emelik fel pálcáikat. A varázsintésre mindkettőjük hétköznapi öltözéke átváltozik káprázatos koktélruhává.* TINA GÖTHÉRE *néz, akit kissé zavarba hoz a lány új külseje.* QUEENIE JACOBRA *pillant, az arcán pajkos*

mosoly.

TINA *a poszter elé áll, és lassan felemeli a kezét. A bakfis szeme megmozdul, tekintetével kíséri* TINA *mozdulatát.* TINA *lassan négyet koppint az ajtón.*

GÖTHE *észbe kap, és sebtében csokornyakkendőt varázsol magára.* JACOB *irigykedve nézi.*

Nyílás támad a falon. A bakfis festett szeme eltűnik, helyette egy őr gyanakvó szeme jelenik meg.

82. JELENET

BELSŐ. A VAK MALAC. ESTE

Alacsony mennyezetű, lepukkant lebuj, ahova New York varázslóközösségének söpredéke jár. Itt van a város minden rossz útra tért boszorkánya és varázslója, a falakat a körözési plakátjaik díszítik. Vethetünk egy pillantást a GELLERT GRINDELWALD: KÖRÖZÉS EURÓPAI MAGNIXGYILKOSSÁGOKÉRT feliratú plakátra is.

Egy elbűvölő kobold DZSESSZÉNEKESNŐ *lágy hangon dalol a kobold zenészekkel teli színpadon. Pálcájával füstgomolyag-képeket varázsol a levegőbe, azokkal illusztrálja a dalt. A berendezés piszkos és kopott, az atmoszféra fenyegetően izgalmas.*

DZSESSZÉNEKESNŐ

A főnix ontva ont könnyet s vért,
A sárkány felcsípte a szerelmét,
A parókás pörgencs se pörög már,

Mióta tojója mással jár,
Szarvát vesztette az egyszarvú,
És a hippogriff is szomorú,
Érzik mind, hogy a lét sivár,
Ha nincs kit szeretni már…

JACOB *megáll a bárpultnál, és vár. Úgy tűnik, nincs ott senki, aki kiszolgálja.*

JACOB
Hogy lehet itt egy italt kapni?

A semmiből barna itallal teli karcsú palack siklik felé. JACOB *elkapja, ámul.*

A bárpult mögül egy HÁZIMANÓ *feje bukkan fel.*

HÁZIMANÓ
Mi van? Sosem látott még házimanót?

JACOB
Öööö, nem, de, nem, dehogynem láttam… Rajongok értük.

JACOB *igyekszik könnyed és laza lenni. Kihúzza a dugót a palackból.*

JACOB
Van is HÁZIMANÓ rokonom.

A HÁZIMANÓ *– aki persze egy szavát se hiszi el – a bárpult fölé hajol, úgy bámulja* JACOBOT.

Odalép QUEENIE. *Lehangoltnak tűnik, miközben rendel.*

QUEENIE
Hat kis vidítóvizet és egy Mély Morajt kérnék.

A HÁZIMANÓ *kelletlenül elcsoszog, hogy összeszedje a rendelést.*

JACOB *és* QUEENIE *egymásra néznek.*

JACOB *felemeli az egyik pohárka vidítóvizet.*

QUEENIE

Minden magnix ilyen, mint maga?

JACOB *(komolykodva, szinte csábosan)*

Nem. Csak én vagyok ilyen, mint én.

JACOB *a szemkontaktust végig fenntartva kihörpinti a pohárka tartalmát. Hirtelen érdes, sipító kacaj tör ki belőle.* QUEENIE *kedvesen nevet a férfi meglepett arckifejezésén.*

VÁGÁS a HÁZIMANÓRA*, aki egy óriást szolgál ki. A bögre, amit kapott, eltűnik az óriás hatalmas kezében.*

VÁGÁS GÖTHÉRE *és* TINÁRA*, akik kettesben ülnek egy asztalnál. Kínos csend van köztük.* GÖTHE *a többi vendéget nézegeti: kámzsás és sebhelyes arcú boszorkányok és varázslók varázstárgyakat nyernek el egymástól egy szerencsejátékban, amit rúnaírásos dobókockákkal játszanak.*

TINA *(körülnézve)*

A fél társaságot vittem már be valamiért.

GÖTHE

Mondhatja, hogy semmi közöm hozzá… de láttam valamit a halálmedencében. Magát láttam azzal az Új Salem-es fiúval.

TINA

Igen, ő Credence. Veri őt az anyja. Minden örökbefogadottat ver, de mintha őt gyűlölné a legjobban.

GÖTHE *(most döbben rá)*

És maga ezt a nőt támadta meg?

TINA

Miatta rúgtak ki engem. A félőrült követői szeme láttára estem neki. Mindenkit amneziálni kellett. Jó nagy botrány volt.

A távolabb álló QUEENIE *int nekik.*

QUEENIE *(suttog)*

Itt van.

A lebuj mélyéről előbukkant GURBAN. *Kobold létére igen elegáns, szivarozik, és alattomosan sima modorú, mint a klasszikus maffiafőnökök. Közeledtében szemügyre veszi az új vendégeket.*

DZSESSZÉNEKESNŐ *(képen kívül)*

A szerelem varázsa felkavart,
Nagyvadat éppúgy, mint kis rovart,
Borzas a toll, és a szőr feláll,
Mindig a szív győz, lásd be már.

Gurban *leül* TINÁÉK *asztalához. Árad belőle a magabiztosság és a korlátlan hatalom tudata. Egy* HÁZIMANÓ *gyorsan hoz neki egy italt.*

GURBAN

Szóval… Maga az, akinek egy bőröndnyi szörnye van?

GÖTHE

Látom, híre ment. Uram, az lenne a kérdésem, látott-e valaki valamit. Egy állat nyomait.

GURBAN *kihörpinti az italát. Egy másik* HÁZIMANÓ *aláírandó dokumentumot tesz le elé.*

GURBAN

Csinos kis vérdíjat tűztek ki magára, Mr. Salmander. Miért segítenék ahelyett, hogy feladnám?

GÖTHE

Talán kifizetődő lesz segítenie nekem.

A HÁZIMANÓ *elsiet az aláírt dokumentummal.*

GURBAN

Hmm… Egy kis támogatás mindig jól jön.

GÖTHE *elővesz néhány galleont, és az asztalon* Gurban *felé tolja őket, de a kobold szinte oda se pillant.*

GURBAN *(nincs lenyűgözve)*
A MACUSA többet ajánl ennél.

Rövid csend.

GÖTHE *elővesz egy szépséges fémszerkezetet, és az asztalra teszi.*

GURBAN
Lunaszkóp? Van már vagy öt.

GÖTHE *a kabátja zsebében kotorászik, és elővesz egy fénylő, fagyott, rubintpiros tojást.*

GÖTHE
Fagyasztott hamukuszmatojás.

GURBAN *(ez végre érdekli)*
Na látja, ez már…

GURBAN *megpillantja a* GÖTHE *zsebéből kikandikáló* PICKETTET.

GURBAN
Várjunk csak… Az egy bó… az egy bólintér, igaz?

PICKETT *visszahúzódik,* GÖTHE *pedig védelmezően a zsebére teszi a kezét.*

GÖTHE
Nem.

GURBAN
Ugyan már, ez egy bólintér. Ki tudnak nyitni zárakat, igaz?

GÖTHE
De őt nem adom.

GURBAN
Nos, sok sikert az életben maradáshoz, Mr. Salmander. Fusson csak

tovább a MACUSA elől.

GURBAN *feláll, és faképnél hagyja* GÖTHÉT.

GÖTHE *(nehéz szívvel)*
Jó, legyen.

GURBAN, GÖTHÉNEK *háttal, gonoszul elmosolyodik.*

GÖTHE *előveszi a zsebéből* PICKETTET. *Az állat kétségbeesetten kapaszkodik a kezébe, és riadtan csetteg-nyafog.*

GÖTHE
Pickett…

GÖTHE *lassan átadja* PICKETTET GURBANNAK.

PICKETT *gazdája felé nyújtogatja apró karjait, úgy könyörög.*

GÖTHE *oda se bír nézni.*

GURBAN *(PICKETTET gusztálva, GÖTHÉNEK)*
Ó… Valami láthatatlan cirkuszolt az 5. sugárúton. Esetleg nézzen körül a Macy's áruházban. Talán ott van, amit keres.

GÖTHE *(halkan)*
Dougal…
(GURBANNAK)
Még valami. Egy Graves nevű úr dolgozik a MACUSA-nál. Tudna mondani valamit a múltjáról?

GURBAN *rámered. Úgy érezzük, bőven lenne mit mondania – de inkább meghalna, semmint hogy beszéljen.*

GURBAN
Maga nagyon sokat kérdez, Mr. Salmander. És az életveszélyes.

VÁGÁS egy HÁZIMANÓRA*, aki egy palackos rekeszt cipel.*

HÁZIMANÓ

ITT VAN a MACUSA!

A HÁZIMANÓ *dehoppanál. Nem egy vendég szerte a lebujban ugyanúgy tesz.*

TINA *(felpattanva)*

Maga szólt nekik?!

GURBAN *csak néz, és vészjóslóan nevet.*

QUEENIE *mögött a körözési plakátok megváltoznak: immár* GÖTHE *és* TINA *képe látható rajtuk.*

Aurorok hoppanálnak a lebujba.

JACOB *ártatlan arccal odaballag* GURBANHOZ.

JACOB

Bocs, Mr. Gurban…

JACOB *belebokszol* GURBAN *arca közepébe. A kobold hanyatt esik.* QUEENIE *arca sugárzik.*

JACOB

Hasonlít a volt főnökömre.

Az aurorok letartóztatják a lebuj vendégeit.

GÖTHE *négykézláb kutat* PICKETT *után a padlón. Közben körülötte teljes a fejetlenség, a vendégek menekülni próbálnak, félreugrálnak az aurorok bűbájai elől.* GÖTHE *végre megtalálja* PICKETTET *egy asztal lábán, felkapja, és a társai felé siet.*

JACOB *gyorsan felhörpint még egy pohárka vidítóvizet. Épp mikor kitör belőle a kacagás,* GÖTHE *megfogja a könyökét, és a társaság dehoppanál.*

83. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMA. ESTE

A hosszú terem gyér megvilágítását egyetlen fényforrás biztosítja. Szinte teljes a csend.

CHASTITY *szigorú tartással ül a templom közepén álló hosszú asztalnál. Valamilyen rendszer szerint röplapokat válogat össze, és tasakokba helyezi őket.*

MODESTY *hálóruhában ül vele szemben, és egy könyvet olvas. Messzebb a háttérben* MARY LOU *a hálószobájában tevékenykedik.*

Egyedül MODESTY *figyel fel az emeletről érkező kis zajra.*

84. JELENET

BELSŐ. MODESTY SZOBÁJA. ESTE

Sivár szoba. Ágy, olajlámpa, a falon falvédőminta: a BŰN ÁBÉCÉJE. MODESTY *babái egy polcon sorakoznak. Az egyiknek hóhérkötél van a nyakán, egy másik karóhoz van kikötve.*

CREDENCE *próbál bebújni* MODESTY *ágya alá. Kutat az oda rejtett dobozok és*

holmik között, majd egyszerre megdermed, és elkerekedik a szeme…

85. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMA. ESTE

MODESTY *a lépcső aljában áll, és felfelé néz. Aztán lassan elindul a lépcsőn.*

86. JELENET

BELSŐ. MODESTY SZOBÁJA. ESTE

VÁGÁS CREDENCE *arcára az ágy alatt.* CREDENCE *egy játék varázspálcát talált. Csak bámulja, képtelen levenni róla a szemét.*

A háttérben belép a szobába MODESTY.

MODESTY
Mit csinálsz, Credence?

CREDENCE *beveri a fejét az ágyba, annyira siet kikászálódni alóla. Mikor feláll, a ruhája csupa por, az arcán félelem ül. Megkönnyebbül, mikor látja, hogy csak* MODESTY *van ott, a kislány viszont a varázspálca láttán rémül meg.*

CREDENCE
Ez honnan van?

MODESTY *(rémülten suttog)*

Add vissza, Credence. Ez csak egy játék.

Kicsapódik az ajtó. Belép MARY LOU. *Tekintete* MODESTYRŐL CREDENCE-RE *és a varázspálcára siklik. Még soha nem láttuk őt ilyen dühösnek.*

MARY LOU *(CREDENCE-NEK)*

Hogy került az ide?

87. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMA. ESTE

KITARTOTT KÉP: CHASTITYT *nézzük, aki még mindig szórólapokat válogat.*

MARY LOU *(képen kívül)*

Vedd le!

CHASTITY *a lépcső felé pillant.*

88. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMA. A LÉPCSŐ TETEJE. ESTE

MARY LOU *a lépcső tetejénél áll, ahonnan belátni az egész templomot. Alulról nézve az alakja szinte isteni hatalmat sugároz.*

MARY LOU CREDENCE *felé fordul, és mély megvetést kifejező arccal lassan kettétöri a varázspálcát.*

Miközben MODESTY *félve összehúzza magát,* CREDENCE *leveszi a derékszíját.* MARY LOU *a kezét nyújtja érte, átveszi.*

CREDENCE *(esengve)*
Anya…

MARY LOU
Én nem az anyád vagyok. A te anyád egy förtelmes, gonosz némber volt.

MODESTY *beáll kettejük közé.*

MODESTY
Az enyém a pálca.

MARY LOU
Modesty…

A derékszíj egy természetfeletti erő hatására hirtelen kiugrik MARY LOU *kezéből, és döglött kígyó módjára egy távoli sarokba hullik.*

MARY LOU *megnézi a kezét: vérző, vágott seb éktelenkedik rajta.*

MARY LOU *mélységesen megdöbbent –* CREDENCE *és* MODESTY *között jár a tekintete.*

MARY LOU *(fél, de leplezi)*
Ez meg mi?

MODESTY *dacosan néz rá. A háttérben* CREDENCE *lekuporodik, és reszketve öleli a térdét.*

MARY LOU *igyekszik megőrizni a lélekjelenlétét. Lassan elindul a derékszíjért. Mielőtt azonban megfoghatná, a szíj odébb csúszik a padlón.*

MARY LOU *hátrahőköl, a félelem könnyei gyűlnek a szemébe. Lassan a gyerekek felé fordul.*

A mozdulat közben egy mindent elsöprő erő ütközik neki: bestiális, rikácsoló, sötét massza burkolja be. MARY LOU *vérfagyasztó sikolyt hallat, miközben a sötét erő taszít egyet rajta, s ő átesik a karzat korlátján.*

MARY LOU *a templom padlójára zuhan. A teste élettelen, az arcán ugyanolyan sebek éktelenkednek, mint amilyeneket a halott* SHAW SZENÁTORON *láttunk.*

A sötét erő átrepül a templomon, felborítja a nagy asztalt, és ripityára tör mindent.

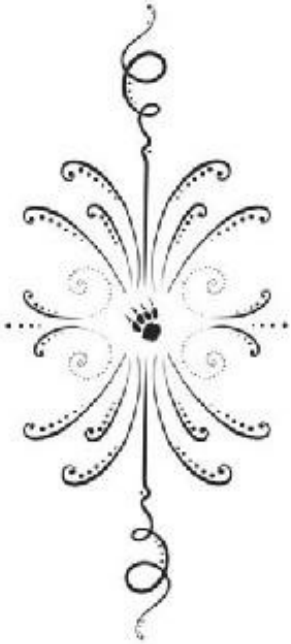

89. JELENET

KÜLSŐ. ÁRUHÁZ. ESTE

TOTÁLKÉP egy áruházról. A kirakatok szépséges ruhákat viselő babákkal vannak tele.

JACOB *a kirakat elé lép, és egy kézitáskát figyel, ami látszólag magától lecsúszik az egyik kirakati baba válláról.*

GÖTHE, TINA *és* QUEENIE *is befutnak, és nézik, amint a táska lebegve elindul a bolt mélye felé.*

90. JELENET

BELSŐ. ÁRUHÁZ. ESTE

Karácsonyi dekorációval ellátott, elegáns áruház. Polcsorok tele drága ékszerekkel, cipőkkel, kalapokkal és illatszerekkel. Az áruház már bezárt, a lámpákat leoltották, csend van.

A lebegő kézitáska a polcsorok között halad, és halk nyögések érkeznek felőle.

GÖTHE *és társai lábujjhegyen, sietve átvágnak az áruházon, majd elrejtőznek egy jókora karácsonyi dekorációs tábla mögött. Onnan figyelik a lebegő táskát.*

GÖTHE *(suttog)*
A szemiflázs alapvetően békés állat, de csúnyán tud harapni, ha felbosszantják.

Láthatóvá válik a szemiflázs: ezüstös szőrű, orángutánszerű lény furcsa öregemberarccal. Felmászik egy dekorációs állványra, hogy elérjen egy doboz édességet.

GÖTHE *(JACOBNAK és QUEENIE-NEK)*
Maguk arra… Menjenek!

JACOB *és* QUEENIE *engedelmesen elindulnak.*

GÖTHE
És legyenek kiszámíthatatlanok!

JACOB *és* QUEENIE *értetlenkedő pillantást váltanak, majd továbbmennek.*

Távoli, tompa bömbölést hallunk.

VÁGÁS a szemiflázsra, aki a hang hallatán felnéz a mennyezetre, majd

folytatja a gyűjtést: belapátolja az édességeket a táskába.

TINA *(képen kívül, a bömbölésre)*
Ez a szemiflázs volt?

GÖTHE
Nem. Azt hiszem, ez az oka volt annak, hogy itt van a szemiflázs.

VÁGÁS GÖTHÉRE *és* TINÁRA*, akik sietve elindulnak a polcsorok között a távolodó szemiflázs után.*

A szemiflázs rájön, hogy észrevették. Megfordul, és kérdőn néz GÖTHÉRE*, majd elindul felfelé egy melléklépcsőn.* GÖTHE *elmosolyodik, és követi.*

91. JELENET

BELSŐ. AZ ÁRUHÁZ PADLÁSTERE. ESTE

Tágas, sötét padlás tele polcokkal, amelyek porcelánáruk – étkészletek, teáscsészék – és konyhafelszerelési áruk tömkelege alatt roskadoznak. A szemiflázs a bevilágító hold fényfoltjában haladva átvág a padláson. Körülnéz, aztán megáll, és kiüríti édességekkel teli táskáját.

GÖTHE (*képen kívül*)
Valószínűséglátással rendelkezik: előre látja a közeli jövő valószínű történéseit.

GÖTHE *belép a képbe. Osonva közeledik a szemiflázshoz.*

TINA *(képen kívül)*
Most mit csinál?

GÖTHE

Gyereket őriz.

A szemiflázs felemel egy cukrot, mintha fel akarná ajánlani valakinek vagy valaminek.

TINA

Ezt komolyan mondja?

GÖTHE *(higgadt, suttog)*

Én vagyok a hibás. Azt hittem, mind megvannak, de elszámoltam magam.

JACOB *és* QUEENIE *is megérkezik.* GÖTHE *higgadtan továbbmegy, és letérdel a szemiflázs mellé. Az állat helyet csinál neki az édességhalomnál.* GÖTHE *óvatosan leteszi a bőröndjét.*

VÁGÁS TINÁRA *– egy fénysugár egy pillanatra megvilágítja egy, a tetőgerendák között megbúvó hatalmas állat pikkelyeit.* TINA *borzadva néz fel a magasba.*

TINA

Ez a gyerek, amit őrzött?

VÁGÁS a mennyezetre, ahol megjelenik egy okkami pofája – olyan, mint a kicsi, kék, kígyószerű madárkák a bőröndben, csak éppen óriási: feltekeredve is betölti az egész padlásteret.

Az okkami lassan megindul GÖTHE *és a szemiflázs felé. Utóbbi megint édességgel kínálja.* GÖTHE *mozdulatlan marad.*

GÖTHE

Az okkamik koranaptixikusok. Kitöltik a rendelkezésre álló teret.

Az okkami észreveszi GÖTHÉT*, és felé dugja a fejét.* GÖTHE *szelíden felemeli a kezét.*

GÖTHE

Itt a mama.

VÁGÁS a szemiflázsra. A szeme ragyogó kékre vált – ez jelzi, hogy előérzete támadt.

FELVILLANÓ RÖVID KÉPSOROK:

Egy gömb alakú karácsonyfadísz gördül a padlón. Az okkami megrémül. GÖTHE *az állat hátába kapaszkodik, és azzal ide-oda lendül a helyiségben. A szemiflázs* JACOB *hátán ül.*

VISSZA a szemiflázsra – az állat szeme visszaváltozik barnára.

QUEENIE *az okkamit nézve lassan elindul előre. Véletlenül belerúg a padlón heverő kis üveggömbbe, ami csilingelve elgurul. A hangra az okkami felágaskodik, rikolt.* GÖTHE *próbálja megnyugtatni a hatalmas állatot.*

GÖTHE

Hó! Hó!

JACOB *és* QUEENIE *botorkálva hátrálnak, fedezéket keresnek. A szemiflázs elszalad, és* JACOB *karjába ugrik.*

Az okkami lecsap, és elsodorja GÖTHÉT*, aki az állat hátán köt ki. Az okkami vadul csapkod kígyótestével, felborogatva a padláson álló teli polcokat.*

GÖTHE

Kell egy rovar! Kell valamilyen rovar… meg egy teáskanna! Kell egy kanna!

TINA *laposkúszásba kezd a káosz közepette, kerülgeti a lezuhanó tárgyakat, keresi a dolgokat, amiket* GÖTHE *kért.*

Az okkami szárnyai lecsapnak a padlóra, és kis híján eltalálják JACOBOT*, aki nehézkesen botorkál a hátán csimpaszkodó szemiflázzsal.*

GÖTHÉNEK *egyre nehezebb dolga van az okkami hátán: az állat nem akar*

megnyugodni, sőt, egyre idegesebb. Most felfelé csapkod a szárnyával, komoly károkat okozva a tetőszerkezetben.

JACOB *megfordul, és a szemiflázzsal egy időben megpillant az egyik ládán egy kóbor csótányt. Nyújtja a kezét, hogy elkapja a rovart, de ekkor lecsap a ládára az okkami farka, és oda az esély a csótány befogására.*

VÁGÁS TINÁRA*, aki elszántan kúszik a padlón, és egy csótányt üldöz.*

VÁGÁS QUEENIE-RE*, aki sikoltva elesik, mert az okkami taszított egyet rajta.* JACOB *szalad be mögötte a képbe, tigrisugrással hasra veti magát, és végre sikerül elkapnia a csótányt.*

JACOB

Elkapom! Elkapom!

TINA *teáskannával a kezében áll, és elrikkantja magát.*

TINA

A kanna!

A zajra az okkami megint felágaskodik, ami azzal jár, hogy odébb csúszik a hatalmas farka – és nekiszorítja JACOBOT *meg a szemiflázst egy tetőgerendának.*

JACOB *és* TINA *most a padlás két átellenes végében vannak, egyikük se mer mozdulni, közöttük okkamipikkelyek tengere.*

VÁGÁS JACOBRA *és a szemiflázsra – a szemiflázs kipillant oldalt felfelé, és láthatatlanná válik.* JACOB *lassan követi az állat pillantását – az okkami pofája csupán centiméterekre van az arcától. A bestia nagy érdeklődéssel szemléli a csótányt a kezében.* JACOB *levegőt venni is alig mer.*

GÖTHE *kiles az okkami feje mögül, és ezt suttogja.*

GÖTHE

A csótányt a kannába.

JACOB *nyel egyet, igyekszik kerülni a hatalmas állat pillantását.*

JACOB *(csitítani próbálja az okkamit)*
Cssss!

JACOB *jelentőségteljes pillantást vet* TINÁRA*, felkészítve a nőt arra, amit tenni készül.*

LASSÍTOTT FELVÉTEL:

JACOB *eldobja a csótányt. Nézzük, ahogy a rovar repül a levegőben, az okkami teste pedig ismét megmozdul, tekeredik, és örvényleni kezd a padláson.*

GÖTHE *leugrik az okkami hátáról, és ügyesen landol a padlón.* QUEENIE *fedezékbe húzódik, és egy tésztaszűrőt borít sisak gyanánt a fejére.*

TINA *a teáskannát előrenyújtva rohan, és gátfutó módjára átugrál az okkami testének kacskaringóin. Igazi hős benyomását kelti. A helyiség közepére érve térdre esik, és a csótány szépen belepottyan a teáskannába.*

Az okkami felágaskodik, közben gyorsan zsugorodik, aztán fejjel előre nekiindul lefelé. TINA *lehajtja a fejét, felkészül az ütközésre. Az okkami a teáskanna felé száguld – és szépen belecsusszan.*

GÖTHE *odaugrik, és rácsap egy fedőt a kannára. Utána együtt zihálnak* TINÁVAL*, de már a megkönnyebbüléstől.*

GÖTHE
Koranaptixikus. Ha kevés a hely, akkor összezsugorodik.

VÁGÁS a teáskanna belsejére, ahol az összezsugorodott okkami épp bekebelezi a csótányt.

TINA
Mondja meg őszintén: minden megvan, ami kijött a bőröndből?

GÖTHE

Igen, minden. Őszintén mondom.

92. JELENET

BELSŐ. AZ ÁLLATKERT GÖTHE BŐRÖNDJÉBEN. NEM SOKKAL KÉSŐBB. ESTE

JACOB *kézen fogva vezeti a szemiflázst a kifutóban.*

GÖTHE *(képen kívül)*

Már jön is.

JACOB *felemeli a szemiflázst, és berakja a fészkébe.*

JACOB *(a szemiflázsnak)*

Jó újra itthon? Biztos kimerültél. Gyere… Úgy is van. Jól van.

TINA *a tenyerében tartja az okkamifiókát, majd* GÖTHE *felügyeletével óvatosan beteszi a fészkébe.*

KÖZELI TINÁRÓL*, ahogy a kifutójában poroszkáló randalórt nézi.* TINA *arcán álmélkodás és csodálat ül.* JACOB *kuncog rajta.*

A GÖTHE *zsebében kuksoló* PICKETT *a ruhán át jól belecsíp gazdájába.*

GÖTHE

Au!

GÖTHE *előkotorja* PICKETTET*, és miközben áthalad a különböző élőhelyeken, maga elé tartja a kezén.*

Látjuk a furkászt, amint saját kis birodalmában ül, a kincseivel körülvéve.

GÖTHE

Na jó. Ezt akkor tisztázzuk. Nem hagytalak volna nála, Pickett. Inkább adom a fél karomat, mint téged azok után, amiket értem tettél.

GÖTHE *a viharmadár kifutójába érkezik.*

GÖTHE

Az ilyen durcázásról már beszéltünk egyszer. Pickett… Gyerünk, mosolyogj! Mosolyogj, Pick…

PICKETT *kiölti pici nyelvét, és csúfondáros hangot hallat.*

GÖTHE

Jól van. Szégyellheted magad.

GÖTHE *a vállára ülteti* PICKETTET*, és hozzálát a takarmányos vödrök előkészítéséhez.*

VÁGÁS egy fényképre GÖTHE *kunyhójában. A kép egy gyönyörű lányt ábrázol, aki titokzatosan mosolyog.* QUEENIE *rábámul a képre.*

QUEENIE

Mondja, Göthe, ő kicsoda?

GÖTHE

Á… Senki.

QUEENIE *(olvas* GÖTHE *fejében)*

Leta Lestrange? Az egy ismert család. Ők nem olyan…? Tudja.

GÖTHE

Ne nézzen a fejembe.

Kis szünet, amíg QUEENIE *végigolvassa az egész történetet* GÖTHE *fejében. Az arca érdeklődő, ugyanakkor szomorú.* GÖTHE *folytatja a munkát, és igyekszik úgy tenni, mintha nem tudná, hogy* QUEENIE *olvas a gondolataiban.*

QUEENIE *közelebb lép* GÖTHÉHEZ.

GÖTHE *(ingerült, szégyelli magát)*
Még egyszer kérem, hogy ne.

QUEENIE
Bocsásson meg, kérem. Ez magától megy. És ami fáj, az mutatja magát.

GÖTHE
Nekem nem fáj. Amúgy pedig nagyon régen volt.

QUEENIE
Nagyon jó barátok voltak az iskolában.

GÖTHE *(próbál elutasító lenni)*
Mindketten amolyan különcök voltunk. Ezért lettünk…

QUEENIE
Elválaszthatatlanok. Évekig.

A háttérben feltűnik TINA*, aki észrevette, hogy* QUEENIE GÖTHÉVEL *beszélget.*

QUEENIE *(aggódón)*
De ő mindig csak kért. És nem tudott adni.

TINA *feléjük sétál.*

TINA
Mi az eszmecsere tárgya?

GÖTHE
Öööö, semmi.

QUEENIE
Az iskola.

GÖTHE
Az iskola.

JACOB *(miközben felveszi a zakóját)*

Hogy? Iskolát mondtak? Van iskola? Varázslóknak való iskola, itt, minálunk?

QUEENIE

Hogyne lenne. Az Ilvermorny. A legeslegjobb varázslóiskola az egész világon.

GÖTHE

Tévedés, a legjobb varázslóiskola a világon a Roxfort.

QUEENIE

A „Rosszfort”?

Robajló mennydörgés. A viharmadár rikoltozva és szárnyaival vadul csapkodva felemelkedik. A teste fekete-arannyá változik, a szeme villámokat szór.

GÖTHE *aggodalmas arccal nézi a madarat.*

GÖTHE

Veszély. Veszedelmet érez.

93. JELENET

KÜLSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMA. ESTE

GRAVES *hoppanál az árnyékban. Kivont pálcával, lassan közeledik a templomhoz, vizsgálja a bűntett helyszínét. Az arca félelem helyett érdeklődést, szinte izgatott kíváncsiságot tükröz.*

94. JELENET

BELSŐ. AZ ÚJ SALEM TEMPLOMA. ESTE

A templombelső romhalmazzá vált. A megsérült tető lyukain át besüt a hold, és látjuk, hogy CHASTITY *holtan hever a törmelékek között.*

GRAVES *lassan besétál a templomba, kezében még mindig ott a pálca. Valahonnan az épületből sírás szaggatott hangjai érkeznek.*

MARY LOU *holtteste ott fekszik* GRAVES *lába előtt, a holdfényben látszanak a sebek az arcán.* GRAVES *megszemléli a tetemet: látszik, hogy rádöbben valamire – de most sem fél, csupán óvatosabb lesz, és még tovább fokozódik az érdeklődése.*

CREDENCE *KERÜL A KÉPBE, aki a templom végében kuporog. Nyöszörög, és a Halál ereklyéi-függőt szorongatja.* GRAVES *odasiet hozzá, lehajol, átöleli a fejét. Azonban mikor megszólal, nem sok gyengédség van a hangjában.*

GRAVES
Az obskuráló… itt volt? Tudod, hova ment?

CREDENCE *felnéz* GRAVES *arcába. Borzalmasan megviselt, képtelen elmagyarázni a dolgot – az arca szeretetért könyörög.*

CREDENCE
Segítsen… Segítsen…

GRAVES
Ugye azt mondtad, van még egy lánytestvéred.

CREDENCE *megint sírva fakad.* GRAVES *a nyakára teszi a kezét, az arca*

megfeszül, olyan erőfeszítésébe kerül megőriznie higgadtságát.

CREDENCE

Kérem, segítsen!

GRAVES

Hol van most az a lány, Credence? a kishúgod. Hol van a kishúgod?

CREDENCE *reszket és motyog.*

CREDENCE

Segítsen rajtam… Segítsen…

GRAVES *most durvább eszközhöz nyúl: lekever egy csattanós pofont* CREDENCE-NEK.

CREDENCE *döbbenten bámul rá.*

GRAVES

A húgodnak veszélyben van az élete, érted? Meg kell találnunk.

CREDENCE *megrendült: képtelen napirendre térni afölött, hogy istenített jótevője megütötte.* GRAVES *megragadja, és talpra húzza őt, s közben dehoppanálnak.*

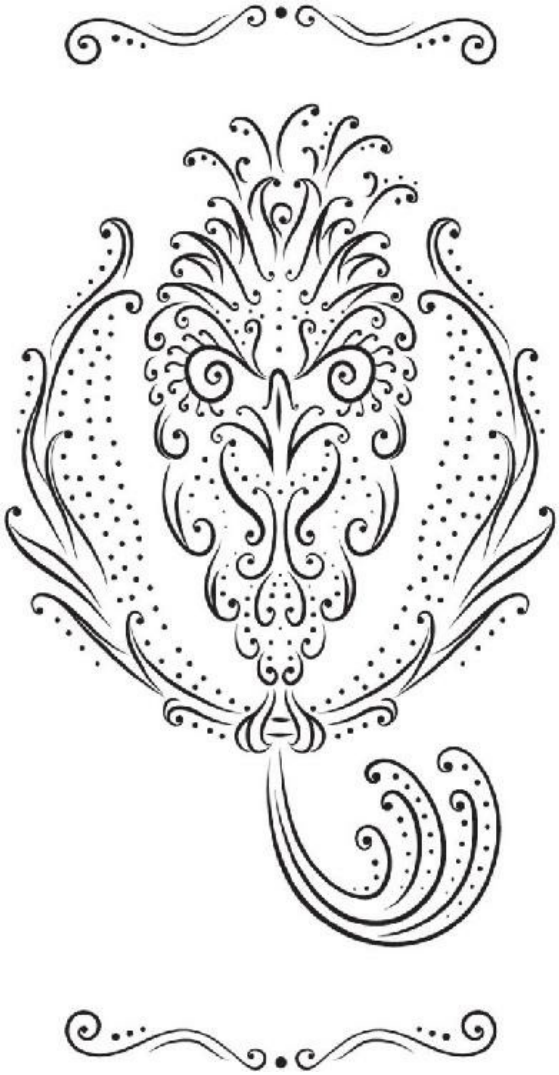

95. JELENET

KÜLSŐ. BRONXI BÉRHÁZ. ESTE

Néptelen utca. GRAVES CREDENCE *nyomában egy bérház felé közeledik.*

96. JELENET

BELSŐ. BRONXI BÉRHÁZ FOLYOSÓJA. ESTE

Az épület belseje borzalmasan lepusztult állapotban van. CREDENCE *és* GRAVES *felmennek a lépcsőn.*

GRAVES *(képen kívül)*
Miféle hely ez?

CREDENCE
Anya innen hozta el Modestyt. Tizenketten voltak. A testvérei hiányoznak neki, emlegeti őket.

GRAVES *kivont pálcával körülnéz az emeleten. Minden irányban sötét ajtók sorakoznak.*

CREDENCE*, aki még mindig nem tért magához a sokkból, megállt a lépcsőházban.*

GRAVES
És hol van?

CREDENCE *lehajtja a fejét – tanácstalan.*

CREDENCE
Nem tudom.

GRAVES *egyre türelmetlenebb – már nagyon közel van a célhoz. Besiet az egyik szobába.*

GRAVES *(megvetően)*
Kvibli vagy, Credence. Már akkor láttam rajtad, amikor megismertelek.

CREDENCE *elsápad.*

CREDENCE
Mi?

GRAVES *kijön a folyosóra, és megcélozza a következő szobát. Már nyoma sincs a megjátszott törődésnek a viselkedésében.*

GRAVES
Varázslók varázstalan ivadéka vagy.

CREDENCE
De azt mondta, tanítani fog engem.

GRAVES
Téged nem lehet. Az anyád meghalt. Ez a jutalmad.

GRAVES *egy másik ajtó felé mutat.*

GRAVES
Végeztem veled.

CREDENCE *nem mozdul.* GRAVES *után bámul, a légzése felgyorsul, mintha igyekezne visszafojtani valamit.*

GRAVES *sötét szobákat jár be. Valahol a közelében megmozdul valami.*

GRAVES

Modesty?

GRAVES *óvatosan elindul egy lepusztult tanterem felé, ami egy folyosó végén nyílik.*

97. JELENET

BELSŐ. LEPUSZTULT HELYISÉG A BRONXI BÉRHÁZBAN. ESTE

VÁGÁS MODESTYRE*, aki egy sarokban kuporog. Egész testében reszket, és a rettegéstől elkerekedett szemmel néz a közeledő* GRAVESRE.

GRAVES *(suttog)*
Modesty…

GRAVES *lehajol, és elteszi a pálcáját – megint a gondoskodó atya szerepét játssza.*

GRAVES *(szelíden)*
Nincs semmi baj. Nem kell félned. Itt van velem a bátyád, Credence.

MODESTY CREDENCE *nevének hallatán nyöszörögni kezd félelmében.*

GRAVES
Gyere elő szépen…

GRAVES *a kezét nyújtja a kislány felé.*

Halkan megcsendül valami.

VÁGÁS a mennyezetre, amelyen repedések jelennek meg. Pókhálószerűen terjednek. Por hullik a plafonról, a falak vadul remegni kezdenek, a helyiség szétesni készül.

GRAVES *felegyenesedik. Lenéz* MODESTYRE*, de a kislányt rettegés tartja hatalmában, nyilvánvaló, hogy nem ő a varázslat forrása.* GRAVES *megfordul, és lassan előhúzza pálcáját. Vele szemben a fal úgy omlik össze, mintha homokká vált volna, és mögötte láthatóvá válik a következő fal.* GRAVES *ügyet sem vet már* MODESTYRE.

GRAVES *megbabonázva, szinte mámorosan nézi, ahogy sorban elporladnak előtte a falak. Ugyanakkor tudatában van annak, hogy rettenetes hibát vétett…*

Az utolsó fal is leomlik. Szemközt ott áll CREDENCE *– rámered* GRAVESRE*, immár képtelen magába fojtani haragját, csalódottságát, keserűségét.*

GRAVES
Credence… Bocsánatkéréssel tartozom.

CREDENCE
Bíztam önben. Elhittem, hogy jót akar. Azt hittem, ön más.

CREDENCE *arca eltorzul, a haragja belülről tépi, szaggatja őt.*

GRAVES
Meg tudod fékezni, Credence.

CREDENCE *(suttog,* GRAVES *szemébe néz)*
Csakhogy nem akarom, Mr. Graves.

Az obskurus hátborzongatóan kavarog CREDENCE *bőre alatt. A fiú szájából rettenetes, vadállatias morgás tör elő, és egy sötét valami bomlik ki belőle.*

A belső erő végül elhatalmasodik CREDENCE-EN*, a fiú teste sötét masszává robban szét. A massza elszáguld* GRAVES *mellett, és kitör az ablakon át.*

GRAVES *csak áll, és nézi, ahogy az obskurus kiterjed, és elrepül a város fölött.*

98. JELENET

KÜLSŐ. BRONXI BÉRHÁZ. ESTE

Követjük az obskurust, amint gomolyogva és kígyózva száguldozik a városban. Pusztulás jelzi az útját: szétdobált autók, felszántott kövezet, romossá vált házak.

99. JELENET

KÜLSŐ. A SQUIRE-TETŐ. ESTE

GÖTHE, TINA, JACOB *és* QUEENIE *a tetőn állnak egy hatalmas SQUIRE felirat alatt. A tető széléről tökéletesen látják a lenti káoszt.*

JACOB *(nagyon izgatottan)*
Atyaég… Ez az? Ez az az obskuró-izé?

Szirénák vijjognak. GÖTHE *csak néz, felméri a pusztítás mértékét.*

GÖTHE
Nem is hallottam még ilyen erős obskurusról.

A távolból egy különösen nagy robbanás zaja érkezik. Alattuk tüzek

gyulladnak, égni kezd a város. GÖTHE TINA *kezébe nyomja a bőröndjét, és egy füzetet vesz elő a zsebéből.*

GÖTHE

Ha nem jönnék vissza, vigyázzon a lényekre. Minden, amit tudnia kell róluk, benne van ebben.

Átadja a füzetet, de alig bír TINA *szemébe nézni.*

TINA

Mi?

GÖTHE *(ismét az obskurus felé néz)*

Nem ölhetik meg.

Találkozik a tekintetük – ebben a pillantásban benne van mindaz, amit egymásnak mondhattak volna –, aztán GÖTHE *leugrik a tetőről, és dehoppanál.*

TINA *(kétségbeesett)*

GÖTHE!

TINA *odalöki a bőröndöt* QUEENIE-NEK.

TINA

Hallottad. Vigyázz rájuk!

TINA *is dehoppanál.* QUEENIE *továbbadja a bőröndöt* JACOBNAK.

QUEENIE

Vigyázzon rá, kedvesem!

Dehoppanálni készül, de JACOB *megragadja, és* QUEENIE *elgyengül.*

JACOB

Nem, nem, nem, nem!

QUEENIE

Nem vihetem magammal. Engedjen el, Jacob!

JACOB

Ne, várjon, várjon! Azt mondta, hogy már maguk közé tartozom. Akkor?

QUEENIE

De ez túl veszélyes.

Újabb hatalmas robbanás a távolban. JACOB *még jobban szorítja* QUEENIE-T. *A lány olvas a gondolataiban – csodálat és gyengédség ül ki az arcára, mikor látja, miken ment keresztül* JACOB *a háborúban. Megindultság és döbbenet lesz úrrá* QUEENIE-N. *Lassan felemeli a kezét, és megérinti* JACOB *arcát.*

100. JELENET

KÜLSŐ. TIMES SQUARE. ESTE

Fokozhatatlan a káosz. Égő házak, rémülten ordibáló és összevissza szaladgáló emberek, összetört autók.

GRAVES *átvág a téren. Nem törődik a pusztítással, ami körülveszi, csak egyetlen dologra figyel.*

Az obskurus a tér egyik végében tekereg; az energiát, ami kitölti, most az a harag biztosítja, ami feltör az elszigeteltség és kínzatás gyümölcsei, a sértettség és a gyötrődés rétegei alól. Tűzpiros fényfoltok gyulladnak a masszában. CREDENCE *megkínzott, eltorzult arca éppen csak hogy kivehető benne.* GRAVES *diadalmasan megáll előtte.*

GÖTHE *hoppanál az utca egy távolabbi részéből, és figyeli a kettőst.*

GRAVES *(a robajt túlkiabálva)*

Hogy te még mindig élsz, úgy, hogy ez benned volt, Credence, az egy csoda. Te magad egy csoda vagy. Gyere velem! Mire lennénk képesek mi ketten!

Az obskurus közelebb gomolyog GRAVESHEZ *– üvöltés hallatszik ki a masszából, és a sötét energia még egyszer kitör, a földre taszítva* GRAVEST.

A hatalmas erő lökéshullámot küld körbe a téren – GÖTHE *egy felborult autó mögött keres menedéket.*

TINA *a térre hoppanál, és* GÖTHÉHEZ *közel elbújik egy másik égő jármű mögött. Egymásra néznek.*

TINA

Göthe!

GÖTHE

Az Új Salem-es fiú az. Ő az obskuráló.

TINA

De ő nem kisgyerek.

GÖTHE

Nem… De láttam… Olyan hatalmas lehet az ereje, hogy valahogy életben tudott maradni. Hihetetlen.

Az obskurus újabb üvöltést hallat, és TINA *elhatározásra jut.*

TINA

Göthe! Mentse meg!

TINA *futva elindul* GRAVES *felé.* GÖTHE *megérti, mire készül, és dehoppanál.*

101. JELENET

KÜLSŐ. TIMES SQUARE. ESTE

GRAVES *egyre közelebb megy az obskurushoz, ami üvöltözik és jajgat a jelenlététől.* GRAVES *higgadtan előhúzza a pálcáját.*

TINA *befut a képbe* GRAVES *háta mögött. Bűbájt küld* GRAVESRE*, de a férfi még idejében megfordul – bámulatosan gyorsak a reflexei.*

TINA

Mr. Graves!

Az obskurus eltűnik. GRAVES *nagyon dühös – megindul* TINA *felé, játszi könnyedséggel hárítva a nő bűbájait.*

GRAVES

Tina… Maga mindig oda megy, ahova nem kellene.

GRAVES *a pálcájával felemel egy autót, és* TINA *felé hajítja. A nőnek az utolsó pillanatban sikerül félreugrania.*

Mire TINA *feltápászkodik,* GRAVES *már dehoppanált.*

102. JELENET

BELSŐ. KIEMELT NYOMOZÁSOK OSZTÁLYA a MACUSA KÖZPONTJÁBAN. ESTE

New York fémesen csillogó térképén fényfoltok jelzik az intenzív mágikus tevékenység helyszíneit. MADAM PICQUERY *– a vezető aurorok társaságában – megrendülten nézi, mi folyik a városban.*

MADAM PICQUERY

Fékezzék meg! Vagy lelepleződünk, és háború lesz.

Az aurorok azonnal dehoppanálnak.

103. JELENET

KÜLSŐ. NEW YORK HÁZTETŐI. ESTE

GÖTHE *az obskurust követve egyik tetőről a másikra hoppanál.*

GÖTHE

Credence! Segíthetek rajtad.

Az obskurus lebukik GÖTHE *felé, aki az utolsó pillanatban dehoppanál, majd tovább kergeti a lényt a tetőkön.*

A rohanó GÖTHE *körül átkok robbannak, lebontják a tetőket. Tucatnyi auror bukkan fel – elölről támadják az obskurust, és közben kis híján kilövik* GÖTHÉT*, akinek fedezéket kell keresnie, ugyanakkor semmiképp sem akar lemaradni.*

Az obskurus éles kanyart vesz, hogy elkerülje az átkokat. Üvöltve visszavonul, befordul egy másik háztömb mögé – s a nyomában hószerű fekete pelyhek szállingóznak a tetőkre.

Különösen látványos mozzanat következik: az obskurus drámaian felemelkedik a magasba, miközben acélkék és fehér átkok záporoznak rá mindenfelől. Azután újra lebukik, és végigszáguld egy széles, néptelen utcán, fekete cunamiként elpusztítva mindent, ami az útjába kerül.

104. JELENET

KÜLSŐ. EGY METRÓMEGÁLLÓ LEJÁRATA MELLETT. ESTE

Rendőrök állnak sorfalat. Fegyverüket a föléjük tornyosuló borzalmas természetfeletti lényre szegezik.

A rendőrök zavart-riadt arcára páni félelem ül ki, mikor a fekete massza megindul egyenesen feléjük. Tüzet nyitnak – de nincs esélyük a

megállíthatatlannak tűnő energiatömeggel szemben. Végül feladják állásukat, és futásnak erednek az utcán, de az obskurus utoléri őket.

105. JELENET

KÜLSŐ. NEW YORK-I HÁZTETŐK/UTCÁK. ESTE

VÁGÁS GÖTHÉRE*, aki egy felhőkarcoló tetejéről nézi az eseményeket. Az obskurus a környező épületek fölé emelkedik, majd a City Hall metrómegálló lejárata előtt látványosan becsapódik a földbe.*

Hirtelen csend lesz. Lüktető, súlyos, csikorgó zihálás hallatszik a lejárat előtt megállapodott obskurusból.

Végül – GÖTHE *szeme láttára – a fekete tömeg semmivé zsugorodik, és* CREDENCE *sovány alakja elindul lefelé a metrómegálló lépcsőjén.*

106. JELENET

BELSŐ. METRÓ. ESTE

GÖTHE *a City Hall metrómegállóba hoppanál. A hosszú, mozaikburkolatú, art deco stílusú föld alatti megállón szemlátomást végigment már az obskurus: nyikorogva leng a csillár, leesett néhány mozaikcsempe a falról. Az obskurus,*

halljuk, úgy fújtat, akár egy sarokba szorított, rémült párduc.

GÖTHE *végiglopózik a peronon, a hang forrását keresi. Közben az obskurus a plafonon siklik.*

107. JELENET

KÜLSŐ. A METRÓMEGÁLLÓ LEJÁRATA. ESTE

A metrómegálló lejáratát aurorok veszik körül. Pálcáikkal a járdára és az égre mutatva energiapajzsot vonnak a lejárat köré.

További aurorok érkezését halljuk. Köztük van GRAVES *is, aki körülnéz, mérlegel, és azonnal átveszi az irányítást.*

GRAVES

Teljes lezárás. Senki nem mehet le oda.

AUROR

Igenis, uram.

Mielőtt a mágikus védőernyő a talajt elérve kiteljesedne, egy alak gördül át alatta, és oson le észrevétlenül a megállóba – TINA.

108. JELENET

BELSŐ. METRÓALAGÚT. ESTE

GÖTHE *megtalálta az obskurust a sötét alagútban. A lény most sokkal nyugodtabb – lágyan kavarog a sínek fölött.*

GÖTHE *beszéd közben egy oszlop mögé rejtőzik.*

GÖTHE

Credence… Credence a neved, igaz? Segíteni szeretnék, Credence. Én nem bántani akarlak.

Halljuk, hogy valaki közeledik a távolban. Léptei egyenletesek, határozottak.

GÖTHE *kijön az oszlop mögül, és a sínek közé lép. Az obskurus sötét masszájában kivehető a kuporgó, rémült* CREDENCE *árnyéka.*

GÖTHE

Ismertem valakit, aki hozzád hasonló volt. Egy lányt. Egy kislányt, akit bezártak. Bezárták őt, megbüntették a varázserő miatt, ami benne élt.

CREDENCE *érdeklődve figyel – sose hitte volna, hogy van másik ilyen is, mint*

ő. Az obskurus lassan felszívódik, s CREDENCE *marad a helyén: egy ijedt, összegömbölyödött gyerek a sínek között.*

GÖTHE *leguggol.* CREDENCE *ránéz, és mintha derengeni kezdene az arcán a remény: lehet még visszaút?*

GÖTHE

Credence, odamehetek hozzád? Odamehetek?

GÖTHE *lassan elindul, de ekkor fénylövedék röppen elő a sötétből. A varázs eltalálja és hanyatt löki* GÖTHÉT.

Az alagútban megjelenik a határozott léptekkel közeledő GRAVES.

CREDENCE *futásnak ered. Közben* GRAVES *újabb és újabb átkokat lő ki* GÖTHE *felé, aki félregördül, az alagút közepén álló tartóoszlopok felé igyekszik. Onnan aztán viszonozza az átkokat, de* GRAVES *könnyedén hárítja ellentámadását.*

CREDENCE *tovább-botorkál a sínek között, de aztán megdermed, akár az autó fényszórója elé került vad: egy metrószerelvény közeledik, lámpái ragyognak a sötét alagútban.*

GRAVESNEK *kell megmentenie* CREDENCE-T*: varázslattal félredobja őt a vonat útjából.*

109. JELENET

KÜLSŐ. A METRÓMEGÁLLÓ LEJÁRATA. ESTE

MADAM PICQUERY *a mágikus energiakupola alatt állva felméri a helyzetet.*

VÁGÁS a magnixtömeg és a rendőrök SZEMSZÖGÉRE. Járókelők gyűlnek a metrómegálló lejárata köré. Zsivajuk egyre erősödik, bámulják a megálló lejáratát körülvevő varázsbuborékot. Riporterek is megjelennek; fokozódó izgalommal fotózzák a helyszínt.

ID. SHAW *és* BARKER *átvágnak a tömegen.*

ID. SHAW
Az ölte meg a fiamat. Igazságot akarok!

KÖZELI MADAM PICQUERYRŐL, *amint kinéz a tömegre.*

ID. SHAW (*képen kívül*)
Nyilvánosságra hozom, hogy kik maguk, és mit művelnek!

110. JELENET

BELSŐ. METRÓALAGÚT. ESTE

GRAVES *a peronon,* GÖTHE *pedig a sínek között áll – még mindig tart a párviadal.* CREDENCE GÖTHE *mögött kuporog.*

Végül GRAVES *– mintha megunta volna* GÖTHE *lanyha támadásait – kiszór egy átkot, ami lökéshullámként végigrobog az alagúton, és a levegőbe repíti* GÖTHÉT.

GÖTHE *hanyatt ér földet, és* GRAVES *azonnal tovább támadja: úgy suhogtatja pálcáját, mintha korbáccsal verné* GÖTHÉT. *Mozdulatai és átkai egyre hevesebbek. Nyilvánvaló, hogy hatalmas az ereje.* GÖTHE *földre kerül,*

vonaglik, képtelen védekezni.

111. JELENET

KÜLSŐ. A METRÓMEGÁLLÓ LEJÁRATA. ESTE

TOTÁLKÉP:

A vibráló fényű energiakupolát látjuk, ami most villog a belé zárt mágia erejétől.

A részeg LANGDON *csak bámul, lenyűgözi a páratlan látványosság.*

ID. SHAW *(a körülötte álló fotósoknak)*
Nézzék! Maguk fotózzanak!

112. JELENET

BELSŐ. METRÓALAGÚT. ESTE

GRAVES *kitartóan korbácsolja* GÖTHÉT*, szemében a téboly tüze ég.*

KÖZELI CREDENCE-RŐL*, aki nem messze onnan áll, és zokog. Aztán reszketés fogja el – miközben próbálja visszatartani a kitörni készülő energiamasszát, az arca lassan elfeketedik.*

Mikor GÖTHE *felordít a fájdalomtól,* CREDENCE *nem erőlködik tovább, átadja magát a testét beburkoló feketeségnek. Az obskurus a magasba emelkedik, és nekiindul az alagútban* GRAVES *felé.*

GRAVES *megigézve bámulja a jelenséget, és térdre rogy a hatalmas fekete tömeg alatt, mintha esedezne.*

GRAVES
Credence…

Az obskurus földöntúli üvöltést hallat, és zuhanva rátámad GRAVESRE*, aki az utolsó pillanatban dehoppanál. Az obskurus továbbszáguldozik és pusztít az alagútban.*

GRAVES *és* GÖTHE *ide-oda hoppanálnak az alagútban, hogy ne kerüljenek az obskurus útjába. Körülöttük szinte másodpercenként szétrobban valami. Aztán a massza hirtelen felerősödik – energiája hatalmas, pusztító hullámként végigsöpör az egész megállón –, majd a mennyezeten át távozik.*

113. JELENET

KÜLSŐ. A METRÓMEGÁLLÓ LEJÁRATA. ESTE

Az obskurus – varázslók és magnixek szeme láttára – alulról átszakítja az utca kövezetét, felrepül egy épülőfélben levő felhőkarcoló mentén – ablakok törnek ki minden emeleten, elektromos vezetékek szikráznak és robbannak szét –, majd eléri a csontvázszerű állványzatot, ami vészjóslóan elgörbül.

Lent az utcán a mágikus kordonon kívül összegyűlt tömeg rémülten menekül. Az emberek fedezéket keresnek.

Az obskurus hatalmas koronggá lapul, majd zuhanórepülésben visszatér a metróalagútba.

114. JELENET

BELSŐ. METRÓALAGÚT. ESTE

Az obskurus üvöltve zuhan, áttöri a metróalagút mennyezetét – egy fél pillanatig úgy tűnik, GÖTHÉNEK *és* GRAVESNEK *is vége: a síneken fekszenek, kiszolgáltatva a sötét erőnek.*

TINA *(képen kívül)*
CREDENCE! NE!

TINA *fut be a sínekre.*

Az obskurus – csupán centiméterekre GRAVES *arcától – megáll. Azután nagyon lassan felemelkedik, a kavargása lelassul, békésebbé válik. Rámered* TINÁRA*, aki eltökélten belenéz a rémséges szemekbe.*

TINA
Ne csináld ezt. Kérlek.

GÖTHE
Beszéljen csak, Tina. Beszéljen tovább, magára hallgat. Figyel magára.

Az obskurusba zárt CREDENCE *szeretne kapcsolatba lépni* TINÁVAL *– az egyetlen olyan emberrel, aki önzetlenül jó volt hozzá. Kétségbeesés és félelem ül a tekintetében, ahogy* TINÁRA *néz – róla álmodozott, mióta csak a nő megmentette őt egy veréstől.*

TINA

Tudom, mit művelt veled az a nő… Tudom, hogy szenvedtél… De ezt most abba kell hagynod… Göthe és én megvédünk téged…

GRAVES *feláll.*

TINA *(* GRAVESRE *mutatva)*

Ez az ember – ő csak kihasznál.

GRAVES

Ne higgy neki, Credence. Szabaddá akarlak tenni. Ne félj.

TINA *(CREDENCE-NEK, csitítva őt)*

Elég…

Az obskurus zsugorodni kezd. Rettenetes arca mind emberibbé válik, egyre jobban hasonlít CREDENCE *arcára.*

Hirtelen aurorok özönlenek le a lépcsőn a megállóba. TINA *mögött is felbukkan néhány: kivont pálcával közelednek, a fellépésük fenyegető.*

TINA

Cssss! Ne! Megijesztik!

Az obskurus hátborzongató, panaszos hangot hallat, és ismét duzzadni kezd. A megálló tovább omladozik. GÖTHE *és* TINA *megperdülnek, és széttárják karjukat, így próbálják megvédeni* CREDENCE-T.

GRAVES *szembefordul az aurorokkal, pálcája átoklövésre kész.*

GRAVES

Pálcát le! Senki ne merje bántani!

(ismét CREDENCE-HEZ fordul)

Credence!

TINA

Credence…

Az aurorok átkok záporát zúdítják az obskurusra.

GRAVES

NE!

Látjuk CREDENCE-T *a fekete tömegen belül: az arca eltorzul a kíntól. Az átokzápor folytatódik, és* CREDENCE *üvölt fájdalmában.*

115. JELENET

KÜLSŐ. A METRÓMEGÁLLÓ LEJÁRATA. ESTE

A metrómegálló lejáratát körülvevő mágikus erőtér széthullik, és a nézelődők fejvesztve menekülnek. Csak ID. SHAW *és* LANGDON *állnak lenyűgözve, mozdulatlanul.*

116. JELENET

BELSŐ. METRÓALAGÚT. ESTE

Az aurorok továbbra is átkokkal bombázzák az obskurust. Lankadatlanul és brutálisan támadnak.

Az obskurus végül nem bírja tovább, és szétrobban – mágikus fehér fénygömb tör ki a fekete tömegből.

TINÁN, GÖTHÉN *és az aurorokon nagyot taszít a robbanásszerű reakció ereje.*

Aztán minden elcsendesedik. Valamilyen fekete anyag apró foszlányai szállingóznak csupán a levegőben, tollpihék módjára.

GÖTHE *feltápászkodik, arca a gyász fájdalmát tükrözi.* TINA *fel sem áll, csak sír.*

GRAVES *ellenben felkapaszkodik a peronra, s olyan közel megy a fekete massza maradékaihoz, amilyen közel csak tud.*

Az aurorok GRAVES *felé közelítenek.*

GRAVES
Bolondok! Tudják, mit csináltak?

GRAVESBEN *fortyog a düh, a többiek érdeklődve figyelik őt.*

MADAM PICQUERY *lép elő az aurorok mögül, a hangja szigorú, számonkérő.*

MADAM PICQUERY
Az obskurálót a parancsomra ölték meg, Mr. Graves.

GRAVES
Igen. És erre mindenki emlékezni fog, elnök asszony.

GRAVES MADAM PICQUERY *felé indul a peronon, a hangja fenyegető.*

GRAVES
Amit itt tett, rosszul tette!

MADAM PICQUERY
Ő volt a felelős egy magnix haláláért. Leleplezhetett volna minket. A legszentebb törvényünket szegte meg.

GRAVES *(keserű kacajjal)*
Azt a törvényt, amitől csatornapatkányok lettünk! A törvényt, ami alakoskodásra kényszerít! A törvényt, ami mindnyájunknak kötelezően előírja, hogy rettegjünk a lelepleződéstől! Kérdem

öntől, elnök asszony…
(tekintete a többi jelenlévőre villan)
…kérdem mindnyájuktól: kit véd ez a törvény? Minket…
(a külszín felé intve, ahol a magnixek vannak)
…vagy őket?
(keserű mosollyal)
Én ezt így nem csinálom tovább.

GRAVES *higgadtan elindul, távolodva az auroroktól.*

MADAM PICQUERY *(a körülötte álló auroroknak)*
Aurorok, kobozzák el Mr. Gravestől a pálcáját, és kísérjék őt vissza…

A peronon sétáló GRAVESNEK *hirtelen fehér fényfal állja az útját.*

GRAVES *gyorsan mérlegel – gúnyos és ingerült mosoly suhan át az arcán. Aztán megfordul.*

GRAVES *határozott léptekkel elindul visszafelé, és közben átkokat lő ki mindkét aurorcsoportra. Rá is bűbájok záporoznak minden irányból, de ő könnyedén kivédi valamennyit. Nem egy auror átoktól találva hanyatt repül –* GRAVES*, úgy tűnik, nyerésre áll…*

GÖTHE *a pillanat tört része alatt előkapja zsebéből a gubót, és ráereszti a halálszárnyat* GRAVESRE*. Az állat berepül a két varázsló közé, fedezi* GÖTHÉT*, így annak van ideje előkapni a pálcáját.*

GÖTHE *úgy, mint aki a végső esetre tartogatott fegyverét veti be, megsuhintja a pálcát. Abból kiröppen egy sercegő fénykötél, és hosszú ostor módjára rátekeredik* GRAVESRE*.* GRAVES *próbál küzdeni ellene, de a kötél egyre jobban szorítja.* GRAVES *megtántorodik, majd térdre esik, és elejti pálcáját.*

TINA
Invito!

GRAVES *pálcája* TINA *kezébe röppen.* GRAVES *ránéz* TINÁRA *és* GÖTHÉRE, *gyűlölet izzik a szemében.*

GÖTHE *és* TINA *lassan elindulnak felé.* GÖTHE *emeli a pálcáját.*

GÖTHE
Demonstrate!

GRAVES *átalakul. Már nem fekete hajú, hanem szőke és kék szemű. Ő a férfi a plakátokról. Moraj fut végig az egybegyűlteken:* GRINDELWALD.

MADAM PICQUERY *odalép hozzá.*

GRINDELWALD *(megvetően)*
Úgy gondolja, fogságban tarthat?

MADAM PICQUERY
Meg fogom próbálni, Mr. Grindelwald.

GRINDELWALD *átható pillantással* MADAM PICQUERYRE *mered, arcán az undor halvány, gúnyos mosolynak adja át a helyét. Két auror talpra emeli őt, és elindulnak vele a kijárat felé.*

Mikor GRINDELWALD GÖTHE *mellé ér, megáll – vigyorba oltott mosoly van az arcán.*

GRINDELWALD
Minden búcsú egy kis halál.

Felvezetik GRINDELWALDOT *a metróállomás lépcsőjén.*

GÖTHE *könnyeden, tűnődve néz utána.*

IDŐMÚLÁS:

QUEENIE *és* JACOB *átfurakodnak az aurorok között.* JACOB *kezében ott van* GÖTHE *bőröndje.*

QUEENIE *megöleli* Tinát. GÖTHE *rábámul* JACOBRA.

JACOB
Hé… Gondoltam, nem árt, ha valaki vigyáz erre.

Átadja Göthének *a bőröndöt.*

GÖTHE *(végtelenül hálás)*
Köszönöm.

MADAM PICQUERY *mindenkihez szól, miközben kibámul a fenti világba a metróállomás beszakadt mennyezetén át.*

MADAM PICQUERY
Bocsásson meg nekünk, Mr. Salmander. A varázslóközösség lelepleződött. Nem tudunk egy egész várost amneziálni.

Hatásszünet.

GÖTHE *követi* MADAM PICQUERY *pillantását, és megakad a tekintete egy szállingózó fekete foszlányon, az obskurus cafatnyi maradványán. Egyedül ő veszi észre, hogy a foszlány végül felröppen és elszáll, mintha eredeti gazdáját keresné.*

Rövid csend.

GÖTHE *figyelme visszatér az aktuális problémára.*

GÖTHE
Szerintem ha kell, tudunk.

IDŐMÚLÁS:

GÖTHE *nyitva lefekteti a bőröndjét a metrómegálló mennyezetén tátongó lyuk alá.*

KÖZELI GÖTHE *nyitott bőröndjéről.*

Hirtelen – nagy szél és tollförgeteg közepette – kirobban a bőröndből a viharmadár. Az aurorok csapata hátrahőköl. Az állat lenyűgözően szép, de félelmetes, ahogy hatalmas szárnyaival csapkodva ott lebeg az emberek fölött.

GÖTHE *tesz egy lépést előre – az arcára őszinte gyengédség és büszkeség ül ki, ahogy* FRANKEN *legelteti a szemét.*

GÖTHE
Várni akartam ezzel, amíg Arizonába érünk. De úgy tűnik, te vagy az egyetlen reményünk, Frank.

A madár és a varázsló tekintete találkozik – tökéletesen értik egymást. GÖTHE *kinyújtja a karját, és* FRANK *odaadóan dugja a csőrét az ölelésbe. Szeretettel simulnak össze.*

A többiek ámulva nézik őket.

GÖTHE
Te is hiányozni fogsz nekem.

GÖTHE *hátralép, és előveszi zsebéből a halálszárny mérgét tartalmazó fiolát.*

GÖTHE *(a viharmadárnak)*
Tudod, mit kell tenned.

GÖTHE *magasra feldobja a fiolát.* FRANK *éles rikoltást hallat, csőrébe kapja a kis üveget, és azon nyomban kiröppen a metróalagútból.*

117. JELENET

KÜLSŐ. AZ ÉG NEW YORK FÖLÖTT. HAJNAL

A magnixek és az aurorok torkán is rémült kiáltás tör fel, mikor a fenséges viharmadár kirobban a járdán tátongó lyukból, és a hajnali ég felé röppen.

Követjük a mind magasabbra emelkedő viharmadarat. Ahogy egyre erősebben és gyorsabban csapkod a szárnyával, viharfelhők gyűlnek az égen. Villámlani kezd. A kamera spirálisan emelkedik, miközben a madár kanyarogva, forogva felfelé száll, messze maga mögött hagyva a várost.

KÖZELI FRANK *csőréről. A madár erősen tartja a csőrében a fiolát, és végül összeroppantja. Az erős méreg szétporlad, és varázzsal itatja át az égben gyűlő esőt. Az elsötétülő égen ragyogó kék fény villan, és az eső zuhogni kezd.*

<u>118. JELENET</u>

KÜLSŐ. A METRÓMEGÁLLÓ LEJÁRATA. HAJNAL

MAGASRÓL közelítünk rá az ég felé néző emberek sokaságára. Mikor elered az eső, és az első cseppek rájuk hullanak, az emberek megbékülve, jámboran elindulnak – eltűntek a rossz emlékeik. Mindenki megy a dolgára, mintha nem is történt volna semmi rendkívüli.

Aurorok járják az utcákat. Javítóbűbájt szórnak mindenre, ami megsérült, összeomlott: újjáépítik a várost. A házak, az autók, az utcák visszanyerik eredeti állapotukat.

VÁGÁS LANGDONRA*, aki az esőben áll. Ahogy a cseppek lecsordulnak az arcán, kifejezése ellágyul, szenvtelenné válik.*

VÁGÁS a rendőrökre, akik értetlenkedve nézik a kezükben tartott fegyvert. Miért akarták használni? Lassan napirendre térnek a dolog fölött, és elteszik fegyverüket.

Egy kis lakásban az anya kedvtelve nézi családját. Mikor iszik egy korty vizet, az arca kifejezéstelenné válik.

Az aurorok folytatják a helyreállítást. A villamossínek hamar kiegyenesednek, és végül a pusztítás utolsó nyomai is eltűnnek. Az egyik auror egy újságosstand mellett elhaladva megbűvöli a hírlapokat: azokról eltűnik GÖTHE *és* TINA *rendőrségi fényképe, helyüket az időjárásról szóló banális szalagcím veszi át.*

MR. BINGLEY*, a bankigazgató otthoni fürdőszobájában áll, és épp zuhanyzik. Mikor lecsordul testén a víz, az ő emlékei is törlődnek.* BINGLEY *feleségét látjuk, éppen fogat mos – arckifejezése üres, gondtalan.*

A viharmadár továbbszárnyal New York utcái fölött, és amerre jár, esni kezd az eső. Szárnyai ragyogó aranyszínben csillognak. Végül csodálatos látványt nyújtva belerepül a New York fölött hasadó hajnalba.

119. JELENET

BELSŐ. A METRÓMEGÁLLÓ PERONJA. HAJNAL

MADAM PICQUERY *még akkor is felfelé néz, amikor a megálló mennyezetén tátongó lyuk eltűnik.*

GÖTHE *minden jelenlévőhöz beszél.*

GÖTHE
Mindent elfelejtenek. A méregnek nagyon erős amneziáló hatása van.

MADAM PICQUERY *(őszinte tisztelettel)*
Nagy hálával tartozunk önnek, de kérem, vigye a bőröndjét New Yorkból.

GÖTHE
Hogyne, elnök asszony.

MADAM PICQUERY *elindul, és vele együtt az aurorok is távozni készülnek. Az elnök asszony hirtelen visszafordul.*

QUEENIE, *miután olvasott a gondolataiban, védelmezően* JACOB *elé áll, igyekszik eltakarni őt.*

MADAM PICQUERY
Az a magnix itt van még?
(meglátja JACOBOT)
Amneziálják. Senki nem lehet kivétel.

MADAM PICQUERY *leolvassa az arcokról a szomorúságot.*

MADAM PICQUERY
Sajnálom, de egy tanú sem maradhat… Ez a törvény.

Rövid csend. MADAM PICQUERY *rosszul érzi magát.*

MADAM PICQUERY
Búcsúzzanak el egymástól.

Azzal távozik.

120. JELENET

KÜLSŐ. A METRÓMEGÁLLÓ LEJÁRATA. HAJNAL

JACOB *az élen halad felfelé a lépcsőn.* QUEENIE *szorosan a nyomában.*

Odakint még mindig zuhog az eső, de az utca szinte teljesen kiürült, csak néhány szorgalmasan dolgozó aurort látunk.

JACOB *felér a lépcső tetejére, megáll, és kinéz az esőbe.*

QUEENIE *megfogja a zakóját, nem akarja kiengedni* JACOBOT *az esőre.* JACOB *odafordul hozzá.*

JACOB

Hé… Hé… Így lesz a legjobb. Tényleg. Hiszen ennek nem is lett volna szabad megtörténnie.

JACOB *könnyekkel küzd.*

QUEENIE *a szemébe néz, szép arcán szomorúság.*

TINA *és* GÖTHE *is nagyon szomorúak.*

JACOB

Nem lett volna szabad semmit megtudnom. Göthe is csak azért tartott maga mellett, mert… Hé, Göthe, miért tartott maga mellett?

GÖTHÉNEK *színt kell vallania. Nem megy könnyen.*

GÖTHE

Mert megszerettem. Mert maga a barátom. Mindig hálás leszek a segítségéért.

Rövid csend.

JACOB *elérzékenyül* GÖTHE *válaszától.*

JACOB
Ó!

QUEENIE *feljebb lép a lépcsőn, és szorosan* JACOB *elé áll.*

QUEENIE *(próbálja felvidítani* JACOBOT)
Magával megyek. Elmegyünk valahova. Mindegy, hogy hova. Jacob, ilyen embert, mint maga, nem találok többet.

JACOB *(férfiasan)*
Ezer olyan van, mint én.

QUEENIE
Nem… Nem… Csak maga ilyen, mint maga.

A fájdalom szinte elviselhetetlen.

JACOB *(rövid hallgatás után)*
Indulnom kell.

JACOB *megfordul, kinéz az esőbe, és megtörli a szemét.*

GÖTHE *(utánanéz)*
JACOB!

JACOB *(mosolyogni próbál)*
Semmi baj… Semmi baj… Semmi baj. Csak olyan lesz, mint egy ébredés.

A többiek bátorítóan és vigasztalóan visszamosolyognak rá.

JACOB *a barátai arcát nézi, miközben kihátrál az esőbe. Arcát az ég felé fordítja, és széttárja a karját, hadd érje mindenhol az eső.*

QUEENIE *a pálcájával mágikus esernyőt varázsol maga fölé, és* JACOB *felé indul. Odamegy hozzá, megcirógatja az arcát, azután lágyan megcsókolja.*

Végül lassan elhátrál, de tekintetét egy pillanatra se veszi le JACOBRÓL. *Aztán egyszerre eltűnik.* JACOB *ott áll kitárt karokkal, és vágyakozva öleli a semmit.*

KÖZELI JACOB *arcáról, amikor végre „felébred”. Az arca kifejezéstelen, nem érti, hogy került ide, és miért áll a szakadó esőben. Végül elindul az utcán – magányosan baktató alak.*

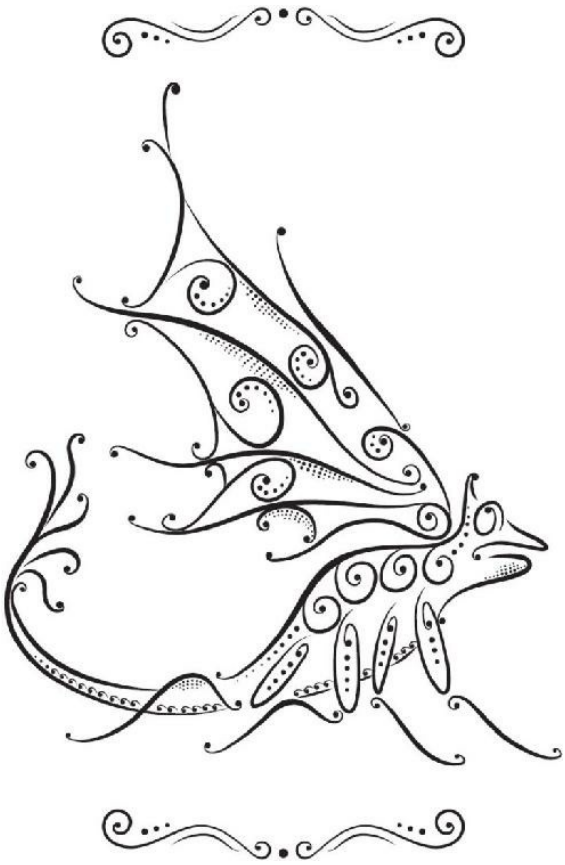

121. JELENET

KÜLSŐ. JACOB KONZERVGYÁRA. EGY HÉTTEL KÉSŐBB. KORA ESTE

Az egész napi nehéz munkától kimerült JACOB *a többi overallos gyári munkással együtt kifelé jön az üzemből. Ütött-kopott bőröndöt cipel.*

Egy férfi közeledik felé – GÖTHE. *Összeütköznek, és* JACOB *bőröndje a földre esik.*

GÖTHE
Ó, pardon. Bocsánat.

GÖTHE *gyorsan és határozottan továbbáll.*

JACOB *(nem ismeri fel)*

Hé!

JACOB *lehajol, hogy felemelje a bőröndöt, aztán megütközve néz rá. Az ócska bőrönd egyszerre nagyon nehéz. Az egyik zár magától felpattan.* JACOB *halványan elmosolyodik, és lehajol, hogy kinyissa a bőröndöt.*

A bőrönd tele van tömör ezüst okkamitojáshéjakkal. Egy levél is van benne. Miközben JACOB *olvassa, halljuk a szövegét:*

GÖTHE *(képen kívül, narráció)*

Kedves Mr. Kowalski!

Hagyja ott a konzervgyárat!

Ezek az okkamitojáshéjak megteszik biztosíték gyanánt. Egy jóakarója.

122. JELENET

KÜLSŐ. NEW YORK-I KIKÖTŐ. MÁSNAP

KÖZELI GÖTHE *lábáról, ahogy átvág a sokaságon.*

GÖTHE *elhagyni készül New Yorkot, kabát és hugrabugos sál van rajta, a bőrönd köré zsinórt kötött.*

TINA *mellette lépked. Megállnak a beléptetőkapu előtt.* TINA *kissé aggodalmas arcot vág.*

GÖTHE *(mosolyogva)*
Nos, nagyon…

TINA
Én is!

Csend. GÖTHE *felpillant,* TINA *várakozó arccal néz rá.*

TINA
Még annyit, hogy öhm, hálásan köszönöm.

GÖTHE
Ugyan mit köszön nekem?

TINA
Még kérdi? Tudom, hogy azért vettek vissza a nyomozócsoportba, mert csupa jót mondott rólam Madam Picquerynek.

GÖTHE
Ha már nyomoznak utánam, szeretném, ha maga tenné.

Nem éppen ez volt a célja, de már mindegy… GÖTHE *kissé zavarba jön.* TINA *félszegen közeledni próbál.*

TINA
Szerintem inkább ne adjon okot nyomozásra.

GÖTHE

Jó ötlet. Vár a békés polgári élet… a hivatali munka… Kiadatom a könyvemet…

TINA

Az nagyon jó lesz. *Legendás állatok és megfigyelésük.*

Kis mosolyok. Csönd. TINA *összeszedi a bátorságát.*

TINA

Leta Lestrange szeret olvasni?

GÖTHE

Hogy kicsoda?

TINA

Akinek a képét magával hordja.

GÖTHE

Nemigen tudom, mivel foglalkozik Leta mostanság. Változik az ember.

TINA

Igen.

GÖTHE *(lassan rádöbben)*

Jómagam is… kicsit talán… megváltoztam.

TINA *boldog, de nem tudja, hogyan fejezze ki. Igyekszik nem elsírni magát. Megszólal a hajókürt – az utasok többsége már a fedélzetre lépett.*

GÖTHE

Küldök egy példányt a könyvből, ha szabad.

TINA

Örülnék.

GÖTHE TINA *szemébe néz – zavart, félénk szeretettel. Felemeli a kezét, és gyengéden megérinti a lány haját. Egy elnyújtott pillanat, amíg egymás szemébe néznek.*

Egy utolsó pillantás, aztán GÖTHE *hirtelen sarkon fordul, és otthagyja* TINÁT*, aki csak áll, és oda emeli a kezét, ahol* GÖTHE *a hajához ért.*

De a következő pillanatban GÖTHE *megint ott van előtte.*

GÖTHE

Bocsásson meg. Mit szólna hozzá, ha személyesen adnám át a könyvet?

Sugárzó mosoly terül szét TINA *arcán.*

TINA

Örülnék neki. Nagyon örülnék.

GÖTHE *elvigyorodik, aztán megfordul, és elmegy.*

A kikötőhídon megáll, habozik, de aztán továbbindul anélkül, hogy hátranézne.

TINA *egyedül áll a kiürült kikötőben. Mikor aztán elmegy, tesz egy játékos tánclépést.*

123. JELENET

KÜLSŐ. JACOB SÜTÖDÉJE a LOWER EAST SIDE-ON. HÁROM HÓNAPPAL KÉSŐBB. NAPPAL

TOTÁLKÉP egy nyüzsgő new york-i utcáról. A járókelőkkel, lovakkal és szekerekkel teli utcát árusok bódéi szegélyezik.

VÁGÁS egy kicsi, hívogató pékségre. A csinos kis üzlet előtt, melynek cégérén a KOWALSKI név áll, tolonganak az emberek. A járókelők érdeklődve nézegetik a kirakatot, az üzletből kilépő vásárlók arcán elégedettség, kezükben péksüteményes zacskók.

124. JELENET

BELSŐ. JACOB SÜTÖDÉJE A LOWER EAST SIDE-ON. NAPPAL

KÖZELI az ajtócsengőről, mikor egy újabb vásárló érkezését jelezve megszólal.

KÖZELI az édes és sós péksüteményekről a pulton. Mindegyiknek izgalmas alakja van – felismerjük köztük a szemiflázst, a furkászt és a randalórt.

JACOB *kiszolgál: energikus, jókedvű, a boltja tömve van vásárlókkal.*

VÁSÁRLÓ ASSZONY *(a süteményeket nézegetve)*
Honnan veszi a remek ötleteit, Mr. Kowalski?

JACOB
Nem tudom. De tényleg. Csak úgy jönnek.

Átadja a hölgynek a kért süteményeket.

JACOB
Parancsoljon. Itt ne hagyja… Viszlát!

JACOB *megfordul, odainti az egyik segédjét, és két kulcsot nyom a kezébe.*

JACOB
Hé, Henry! Most mehetsz érte. Kösz, barátom.

Megint megszólal a csengő.

JACOB *felpillant, és a földbe gyökerezik a lába.* QUEENIE *áll előtte. Egymásra merednek –* QUEENIE *arcán sugárzó mosoly.* JACOB *le van nyűgözve; bizonytalanul a nyakához emeli a kezét – felvillan benne egy emlék. Visszamosolyog* QUEENIE-RE.

VÉGE

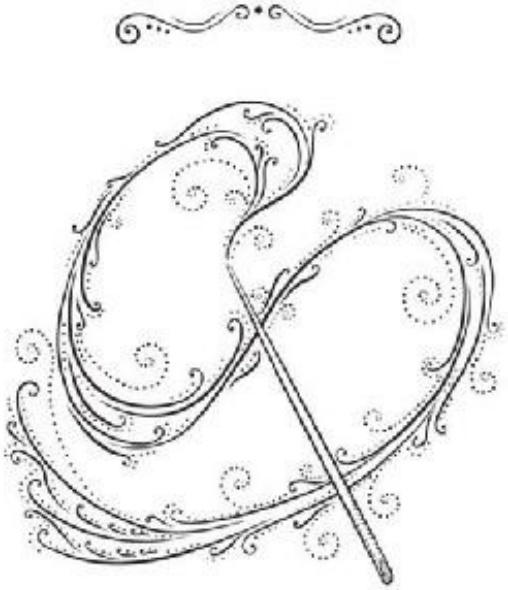

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Steve Kloves és David Yates türelme nélkül a *Legendás állatok és megfigyelésük* forgatókönyve nem született volna meg. Végtelen hálával tartozom nekik minden megjegyzésért, a biztatásért, minden jobbító javaslatért. Megtanulni, hogyan kell – Steve örökbecsű szavaival élve – „a ruhához szabni a nőt”, lenyűgöző, kimerítő, idegesítő, boldogító, dühítő, összességében pedig hasznos és tanulságos élmény volt, amit a világért sem hagytam volna ki. Kettejük nélkül nem lettem volna képes erre.

David Heyman azóta mellettem áll, hogy Harry Potter megtette a legelső lépéseket a filmvászon felé, és a *Legendás állatok és megfigyelésük* összehasonlíthatatlanul szegényebb lenne nélküle. Nagyon hosszú utat jártunk be azóta az első, gyomorszorító sohóbeli ebéd óta, és David most Göthét segíti azzal a tudással, odaadással és szakértelemmel, amiből korábban Harry profitált.

Kevin Tsujihara nélkül nem lenne Legendás állatok-franchise. Bár 2001, a jótékony célra íródott könyv megszületése óta megvolt bennem az ötlet csírája, Kevin kellett hozzá, hogy eltökéljem: filmvászonra küldöm Göthe történetét. Támogatása felbecsülhetetlen értékű volt számomra, és az övé az érdem oroszlánrésze abban, hogy ez létrejött.

Végül, de nem utolsósorban: a családomtól nagyon sok támogatást kaptam a munkához, pedig ez a projekt azzal járt, hogy végigdolgoztam egyévnyi vakációt. Nem tudom, hol lennék nélkületek, de biztos, hogy egy sötét és magányos helyen, ahol semmit se volna kedvem kitalálni. Tehát, Neil, Jessica, David és Kenzie: köszönöm, hogy csodálatosak, derűsek és kedvesek vagytok, és köszönöm, hogy úgy gondoljátok, járjak tovább a legendás állatok után, bármilyen fránya és időrabló társaságnak tűnnek is néha.

FILMES SZAKKIFEJEZÉSEK SZÓTÁRA

Mivel manapság a hazai filmesek is igen gyakran használják e nemzetközi szakma angol kifejezéseit, a magyar fordítás mellett a szavak eredeti változatát is megadjuk.

Új totál (Back to scene): *Miután a kép a jelenet egy részletét, egy figurát vagy helyzetet mutatott, egy vágás után ismét a teljes jelenetet, a totálképet láthatjuk.*

Közeli (Close on): *A kamera közelről, a környezetéből kiemelve mutat egy szereplőt vagy egy tárgyat.*

Külső (Ext): *A jelenet a szabadban játszódik.*

Felvillanó, rövid képsor / Gyors vágás (Flashcut): *Villanásnyi ideig látható, néha csupán egyetlen kockából álló képek egymásutánja. Gyakran egy montázs része.*

Felülnézet (High wide): *A kamera a magasból néz le egy szereplőre vagy jelenetre, általában széles látószögű optikát használva.*

Kitartott kép (Hold on): *A kamera elidőzik egy személyen vagy tárgyon.*

Belső (Int.): *A jelenet zárt térben játszódik, legyen az épített vagy eredeti.*

Nem kapcsolódó vágás (Jump cut): *Egy képről úgy vált a film egy másikra, hogy zökkenést érzékelünk, gyakran ugyanabból a szögből látunk új képet. Néha rövid időmúlást ábrázolnak vele.*

Montázs (Montage): *Teret, időt, információt sűrítő, különböző személyeket, tárgyakat ábrázoló képsor, általában zenével.*

Képen kívül (O.S.): *Egy dialógust úgy hallunk, hogy közben a képen nem látjuk azt, aki éppen beszél. Az is előfordulhat, hogy egy akció zajlik a képhatáron kívül.*

Forduló kamera, svenk (Pan/whip pan): *A kamera egy tengelyen fordulva igazít át az egyik tárgyról vagy szereplőről a másikra. A rántott svenk (whip pan) ugyanez nagyon gyors mozdulattal.*

Harmadik személy szemszöge (POV): *A kamera egy bizonyos szereplő tekintetének az irányát követi; azt látjuk, amit az adott szereplő látna.*

Halkan, súgva (Sotto voce): *Egy szereplő fojtott hangon, suttogva beszél.*

Időmúlás (Time cut): *Ugyanannak a jelenetnek egy későbbi részét látjuk.*

Képen kívül / Belső hang (V.O.): *A képen nem látható vagy a jelenetben nem szereplő figura hangja, esetleg narrátor szövege.*

Totál (Wide shot): *A kamera az adott jelenet egész helyszínét vagy a szereplőt környezetével együtt, tetőtől talpig mutatja. Gyakran kezdődnek így jelenetek, olyankor establishing shotnak is nevezik.*

A STÁB ÉS A SZEREPLŐK

A Warner Bros. Pictures bemutatja
a Heyday Film Productions produkcióját
David Yates filmjét

LEGENDÁS ÁLLATOK ÉS MEGFIGYELÉSÜK

Rendező
David Yates

Forgatókönyv
J.K. Rowling

Producerek
David Heyman, P. G. A., J.K. Rowling, P. G. A., Steve Kloves, P. G. A.,
Lionel Wigram, P. G. A.

Ügyvezető producerek
Tim Lewis, Neil, Blair, Rick Senat

Fényképezte
Philippe Rousselot, A. F. C. / ASC

Látványtervező
Stuart Craig

Vágó
Mark Day

Jelmeztervező
Colleen Atwood

Zene
James Newton Howard

FŐSZEREPLŐK

GÖTHE SALMANDER
Eddie Redmayne

TINA GOLDSTEIN
Katherine Waterston

JACOB KOWALSKI
Dan Fogler

QUEENIE GOLDSTEIN
Alison Sudol

CREDENCE BAREBONE
Ezra Miller

MARY LOU BAREBONE
Samantha Morton

ID. HENRY SHAW
Jon Voight

SERAPHINA PICQUERY
Carmen Ejogo

és

PERCIVAL GRAVES
Colin Farrell

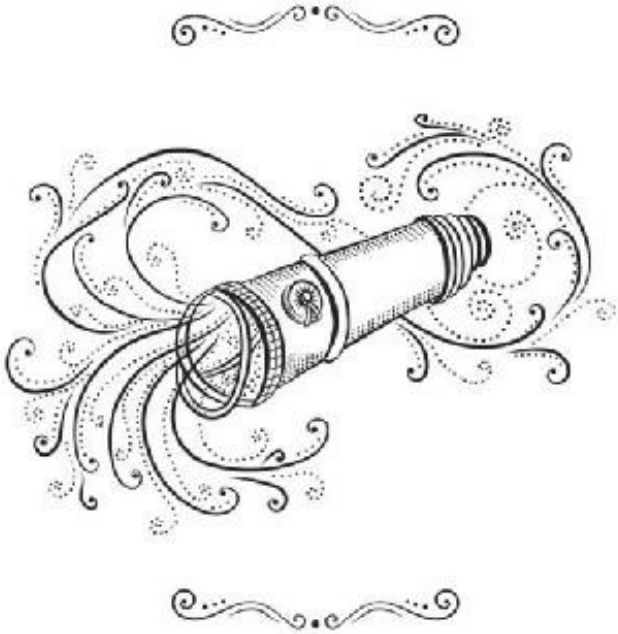

A SZERZŐRŐL

J.K. Rowling jegyzi az 1997 és 2007 között megjelent hétrészes, nagy sikerű Harry Potter-regénysorozatot, amiből világszerte több mint 450 millió példány kelt el, több mint 200 országban árusítják, 79 nyelvre fordították le, és amiből a Warner Bros. nyolc, hatalmas sikerű mozifilmet készített. Rowling jótékony célból három kiegészítő kötetet is írt a sorozathoz: *a kviddics évszázadai* és a *Legendás állatok és megfigyelésük* a Comic Relief, a *Bogar bárd meséi* pedig a szerző gyermekeket segítő jótékonysági szervezete, a Lumos támogatására íródott. Rowling honlapja és elektronikus kiadója, a Pottermore a varázsvilág digitális középpontja. Az írónő Jack Thorne íróval és John Tiffany rendezővel együttműködve hozta létre a *Harry Potter és az elátkozott gyermek – Első és második rész* című színházi produkciót, amit 2016-ban mutattak be a londoni West Enden. Ezek mellett Rowling a szerzője a felnőtt olvasóknak szánt *Átmeneti üresedés* című regénynek és a Robert Galbraith álnév alatt megjelent három bűnügyi történetnek, melyek főhőse Cormoran Strike, és amelyekből a BBC tévéfilmeket készít. A *Legendás állatok és megfigyelésük* Rowling első forgatókönyve.

A KIADVÁNY TERVEZÉSÉRŐL

Kötetünket a díjnyertes MinaLima dizájnstúdió tervezte, melynek alapítói, Miraphora Mina és Eduardo Lima tervezőgrafikusként dolgoztak a *Legendás állatok és megfigyelésük*ben, valamint a nyolc Harry Potter-filmben.

A könyv borítóképének és illusztrációinak alapjául a történetben szereplő lények szolgáltak, a képi világot az 1920-as évek díszítőművészeti stílusa ihlette. A rajzok kézzel készültek, digitális tökéletesítésüket Adobe Illustrator programmal végezték.

A Harry Potter sorozatban elérhetõ kötetek (olvasási sorrendben):

Harry Potter és a bölcsek köve
Harry Potter és a Titkok Kamrája
Harry Potter és az azkabani fogoly
Harry Potter és a Tûz Serlege
Harry Potter és a Fõnix Rendje
Harry Potter és a Félvér Herceg
Harry Potter és a Halál ereklyéi

Roxforti könyvtári könyvek:

A kviddics évszázadai
Bogar bárd meséi

Harry Potter és az elátkozott gyermek
J.K. Rowling, John Tiffany és Jack Thorne
új története alapján a színdarabot írta: Jack Thorne

Pottermore

from J.K. Rowling

© J.K. Rowling/Pottermore Ltd. ™ Warner Bros.

Pottermore

from J.K. Rowling

Fedezz fel még többet
J.K. Rowling's Wizarding World világából.

Látogass el a www.pottermore.com weboldalra, ahol a saját beosztási ceremóniád, J.K. Rowling új, csak itt olvasható írásai, valamint a Wizarding World legfrissebb hírei és újdonságai várnak rád!

A Pottermore – amely J.K. Rowling digitális kiadója, valamint online kereskedelmi, szórakoztató és hírszolgáltató vállalata – a Harry Potter-kötetek és J.K. Rowling's Wizarding World történeteinek digitális kiadója világszerte. A pottermore.com a J.K. Rowling's Wizarding World digitalis szíveként a képzeleterő felszabadításának szenteli magát. Többek között hírek, cikkek és egyéb újdonságok, valamint új és eddig kiadatlan írások is megtalálhatóak itt J.K. Rowling tollából.

A mű eredeti címe: Fantastic Beasts and Where to Find Them: The Original Screenplay

A könyvet és a filmet fordította: Tóth Tamás Boldizsár

Minden jog fenntartva; a kiadó előzetes engedélye nélkül a kiadvány egy része sem sokszorosítható vagy másolható sem elektronikus, sem mechanikus módon, sem fénymásolás útján vagy egyéb módszerekkel

Első magyarországi megjelenés: 2017, Animus Kiadó

Jelen digitális példányt először a Pottermore Limited adta ki 2017

Jacket art and design by MinaLima © J.K. Rowling 2016
Interior illustrations by MinaLima © J.K. Rowling 2016
Magyar kiadás © Animus Kiadó, 2017

Szerkesztette: Dési András György

Harry Potter and Fantastic Beasts Publishing Rights © J.K. Rowling

Harry Potter and Fantastic Beasts characters, names and related indicia are trademarks of and © Warner Bros. Ent. All Rights Reserved.

J.K. ROWLING'S WIZARDING WORLD is a trademark of J.K. Rowling and Warner Bros. Entertainment Inc.

A könyv cselekménye kitalált történeten alapul, szereplői pedig kitalált személyek. Valóságos személyekkel való mindennemű hasonlóságuk pusztán a véletlen műve.

ISBN 978-1-78110-774-4

Table of Contents

Legendás állatok és megfigyelésük: Az eredeti forgatókönyv
Köszönetnyilvánítás
Filmes szakkifejezések szótára
A stáb és a szereplők
A szerzőről
A kiadvány tervezéséről